

بیرونیہ کانی کچنکی پہ یمانگا

تُرسینی: شاخه وان حملی خانم

زنجیره کتیبی نوالله‌ی نوی

ژماره (107) سالی 2009

سەرنووسەر

خاوه‌نى ئىمتىاز

ئارى ئاغۇك

ھۆشىار نورى لەك

7457776

4625169

ناوی کتیب : بىرەوەرييەكانى كچىكى پەيمانگە

ناوی نووسەر: شاخەوان عەلى حەممەد

باپەت: كورتە رۆمان

پىداچۈونەوە: بەختىار رەشيد محمد

تابپ : جومعە صديق

ھونەرى : رىيكان ئەنۋەر مەنتىك

نەخشەسازى : ن. ع. حەممەد

ھەلەگىرى: ھەلگۇرد سەعدون

چاپ : يەكەم

تىراز : ۱۰۰ دانە

چاپ : چاپخانەي چوارچرا

لادىدر نەركى سەننەرى دۆشنبىرى بەھەرە
بەچاپ گەيانىدا راوه

بهشیز به که

نازانم چون و له کوئیوه سه ره داوی کرله مه رگی و نه هامه تیه کانی زیانم بگیزمه ود؟
من له ودهی خوم ناسیو دو درک به شته کانی دور و بدر دد کدم، دد بینم له مالماندا
ئه گه ر روزی خوشی و شادی روی تیکر دین، ئدوده له ته کدا ددیه ها ده ده و ئافات
بوه ته سه رقائله و پیشنه نگ و میوانی هه میشه بیمان.

ئه ندamanی خیزانه که مان، جگه له مارف و شلیئری دایك ، دوو خوشکی گهور دو
برایه کی بچوکم هه بیو، باوکم له موجه یهی له دایه ردی تاپو و دری دد گرت، نیو یهی
پاره کهی بتو سه رفسونی ماله و دد ایه دایکم و نیو دکهی دیکه شی ده ته نگی باخه لئی
ددنا .. هه فتانه ش شهومی دوو شه و به و پاره ده دچووه نادی و جوان خوی سه رمه است
ده کرد و له نیو دشه ویکی در دنگ که ده گه رایه ود، ده بیو ددرگای حه و شه له سه ر پشت
کراوه بی یا پیرو درابی و له ژور دو شیش نه درابی، خوئه گه ر قه پات بوایه ئه ود
ده بیو له یه که م دنگی له درگادان به پهله بچین درگهی لئی بکهینه ود، ود ئه گینا
درگا کهی دد ایه بھر شهق و پیله قه، ئه وجا به دست شه قاندنه ود چ جوئنی پیس
نه ده ما پیمانی نه داو که شیش نه ید دویرا له راستی بکوختن یا بلی بھری چاوت دوو
برؤیه .. سه یرو سه مه رهی باوکم له و دا بیو، کاتیک به یانی روزی پاشتر له خه و
ھه لد دست او سه رخوشی کهی نه ده ما، ده توت ئه و ده قهت ئه و مروق، ئه و باوکه نیه که
شه وی را بر دوو بینیو مانه، چونکه هیند بھ نه رم و نیانی دد داو به ئه ده بھ و ده قسی
بتو ده کر دین، و امان لیهات بیو له هه موو رپودا و دکانی شهومی را بر دوو بکه وینه گومان و
بهزیند دخه وی تیکه گهین.

ناتیئی خوشکم پولی پیشجده می زانستی، ده هدر لچواری کشتی و منیش له بسونم
سینی، می نادهندی ده محبتند

باوکم به کلزجین خود خدی دابره شدراپ، رفڑ به رفڑ پتر هژکری خواردندره
دبره، نیدی چررنی بز نادی، مه کدر تاق ولوق، دنه هدموو شدوی لهوی برو، بهمه
شیرازه مالمان بدره بدره باره تیکچرون ملی دهنا، شاییری دایکم بسردادام
سدرکتوندی ده کرد و پیی ددروت:

(پیاره که نهختی له خوا بترسه، ندهمه نیش نید تو دهیکه، دهودره بدو پاره که مهه
ده میددیتی، نازانم چون بتراخم پینج سدر خیزانی پی بدریوه ببهم، منیکی دل و دست
کراوه چون ندهمه دلپیچن تاو و بدناخی زدیا روندچم، کاتیک میوانیکم دی نه توام به
ریک رویکی بدرییکم، ئی خو چاوی خوم حیز ناکه مهوه، خواردنیکی خراپی
له بهر ددم دانیم و پرولیکی پیوونیم، جهنا بیشت ئهوه بیری لی نه کدیوه مال و
مناله، ئی ثاخر قیچی بهزدیت بهم منالانه بیتهوه، پیویستیان به سوز و بهزهی و
چاودیری تویه و دبی مهسر دفیان بکیشی، فهرموو هه رسیکیان قوتابین و جلوی درگی
دوو سال بدر له نه مرق ده کنه نده بدریان، ئه گهر تو وا زله قوزه لقروره بینی، قهت
رفڑمان بھو رفڑ ناگا).

باوکم بهم قسانه، تهقهی سه ری ددههات، وه کو یه کی نه بای دیبی نه بوران، خوی له
گوره نه ددبندو به نهزاکه تهوه دهیوت:

(مهی له گهل میشک و دل و دهروون و جهسته م ئاویته بروه، وا زله هه موتان بینم،
ده سبه رداری مهی نابم، ئه گهر رازی باشه، ئه گهرنا فهرموو ئهوه ده رگا له سه رپشته،
کیروه ده رؤی برؤ، بچور دود مالی باوکت، با لهوی پارووه نانیکت بدنه و
به خیوتکه).

دایکم بهم قسانه ههستی ده کرد ئهوه خهنجه ریکه و له دلی دهدا.. ئاهینکی

خونه کرد هی هدلدکیشاو قسه کهی له ددم ده رنیه وده:

(کرده پیاره که سدر هدلببره خوا بناسه.. خوا ده تگری وا به سوک و چرووکی باسی
مالی باوکم ده کنه، تدوان هینده له برسا مردوو نین، رووت و ره جال نین نه توان
نانیکم بدنه، بدلام بدراستی دیسده میتی که سیکی هیچ و پوچی و ئهوهی به
میشکی بزکه نت دابن تدو دید تدنها پاره ت بیته دهست و پیی بجهته نه بارانه و له
ژد هراوی خدر جکدی).

حال و گوزه رانمان وابورو، جه می له جه مه کان نامان به خوشی نه ده خوارد، به رد دام
قسه يهك لهم و قسه يهك لهو، له بدر چارماندا هه موan وه کو سه يری فيلميکی تراز يدي
سينه مايي بکهين، ده تاسين، خومان کروشكه و ده مان بهش ده بروه، هه ستمان بو
هه ر پيت و ر دفتار و هه لسوکه و تيکيان ده گرت.. ئه و باوكهی جaran نه ما، نه دايک
و باوكهی پيشتر سرينديان به سه ری يهك دخوارد، ئيستا به چاوي سوکه وه ده رواننه
يه کدي و به قسه و قسه لۆكى ناشيرين يه كتر دددويتن.

له شه ويکي در دنگ و ناو دخت دا، کاتيک باوكم له نادي گه رايده وه، ته قهی له ده رگا
هه لساند، که دايكم ده رگای ليکر دود، له جياتي سه لام و که لام و بئي هيج حويهك،
تا گرتى شه قازيله يه كى خاسي خهواندى، که لله سه رى ته زاند، دايكم قيزه ده لى بې رز
بۇرده، توند دستى به ده موچاويه وه گرت و به ددم هاوار كردن وه به سه ريدا نه راند:
(هه بئي ئه خلاقى بئي شه رى دف، تۆ هه موو شتىك بى، بهس پياو نى).

مارفى باوكم ئه و دنده رقى بۇرده، پەلامارى داو به شەق و پىلەقە بەربۇرۇ و يېزدى..
فاتىن و گەوهەرى خوشكم دستيان كرده گريان و ويستيان بچن دايكم لە بن دهستى
دربىتن، كەچى نهوانىش سەرو مىتى مزريان خوارد، ناچارمان لهو دووره بودستى و
فرميسكى پې كلىلى بېرپىتن.

گەوهەر به ددم هەنسىدانه وه دنگى له باوكم بەرز كرددود:
(ئى باوكه ئه و چىت لى قەوماود؟! باوك چۈن دەپىن وابىن، دەلىي شىت بۇرۇتى).
باوكم به گوئىبىستبورنى (دەلىي شىت بۇرۇتى) بەرى چاوي تارىك داھات، بە رقى و
ته ماشايە كى كرد و وتى:
(هه مووتان له دايكتان دەچن، به موو ليتان لانه داود).

بە هەنگاونانىكى سىست و لە سەرخۇود بەردو تاقى پەنجەرە كە رۇمىسى، جانتاكەي
گەوهەر و فاتىن هىتىن و چوولە ناودپاستى حەوشە كەي داناو بە چەرخە كەي
بەرباخەلى و بە بدر چاوبانه وه ئاگرى لە هەردوو جانتاكە و كتىبە كانى ناوى بەرداو بە
مۇنيدە كەود سەيرى هەرسىنە كمانى كرد و بە دستى هەرەشە و گورەشە وو:
(جوان گۈئى بىگىن، نەمدە بىرود بېرىار، لە سېبەينىرە چۈونە دەرەوە قەدەغە يەو ھېچتان
ناچنە قوتا بىغانە).

* * *

بهشی ۵۹۹

گه و همرو فاتتی خوشکم له تاو رق و توور دیس و زالمه کدمی باو کم، نهیانه زی
نه نگاریک چیه بینه پیش، هدرنا لی نه گدربین ندو دند ده فتدر و کتیبمه هم باوه،
بسروتی.

ترس و بیم سه راپای لهشی نابلوقه دابووم، بددم ده نگینکی نزمه پر دیمهه بس زیس و
سه رو سیمايه کی زرد هه لگدر اووه و تم: (بابه گیان، کده می نارامت بسی.. نه ختنی
له سه رخوبه، تۆ له گه ل دایکم بد شدر دیس، گوناهی ندو کچانه چیه؟!).

باو کم به توور دی خوی هاویسته سه ر که ردویتده نیس حدو شه که و چاوی لی زهق
کردمه وه: (تۆش له مانه باستر نابی و خرات بد قوربانی نه وه کا جانتاکه ت له
به رد هست نه بیو، نه گینا ندوهی تۆشم به ده دردی ده فتدر و کتیبمه کانی نه وان ده بردو
ده مسو تاند.. هااا، نه لیتی با بم ناکای لیم نید، له نیستاوه تۆش ده بی و دیانی خوتی بی،
هر بزانه وه سه ره تاتکن له گه ل کورپی خه لکی ده کدمی، یا پیت به خواری داده نیتی، له
مه کته بت ده دینم.. تیگه یشتی؟!). که دهستی راستی نایه سه ر چاوی، به قیزه وه:
(ده بیزارم مه کهن، بۆ ژووره وه ملی خوتان بشکیتین).

من به پهله پروزی به ره و ژووری نوستن و نه وانیش به دوا منه وه نه پیتیان لی کرد.
گه و همرو فاتتی نه و شه وه تا در دنگی و دخت گریان و دهستیان به فرمیسک رشتی کرد،
به جوئی تا نه و کاتهی خه وتن همراه هنسکیان ده داو دوای خه وتنش هنسک لیتیان
جوئی نه بیو وه.

بعد سه رهتا ناخوشید پیم نایه قوانغ و زیانیکی دیگه، نه ویش چاوی خوم ببهستم
بدر امبهر ترسی، ترسی ده کردن له قوتا بخانه.. بقویه ناچار مام هه موو شه قاوی به
ووریابی بنیم و هه موو مامه له یه کهم له هه لس و کمهوت و دانیشتینی خودا بگورم،
نه گهه پیشوو بددهم رویشتنده بهرهو قوتا بخانه نوکته یه کم بو ها ویری کام ده گیزابیه و هو
پیده که نین و به قسه کانیان پیده که نیم و چاوم به شیوه یه کی ناسایی به ملاو به ولا
دد گیزه، هه موو نه وانه م به جاری له خو داته کاند، گله لی جار دهسته خوشکه کام
گله بیان دد کرد: (کچی نهود چیت لی قه و ماوه، هیچ بوده؟! ده لی که شتیه که ت
نقومی زیر دریا بوده، بوچی له رویشندانوکته یه کمان بو ناگیزیه و به قسه کانیان
نه، ناکهی، تو خوا لیمانی مهشارده، شتی بوده نایزانین؟!).

به ده م بزه يه کي دهستکرده و سهرم بـ دله قاندن: (نا، هيج شتیکي نه و تو نيه). پـولی سـیـیـهـمـ تـهـواـوـ کـرـدـ، پـیـمـ نـاـيـهـ پـولـیـ چـوارـدـ، پـیـشـ کـوتـایـ هـاتـنـیـ نـهـ وـ سـالـهـ بـهـ دـوـ مـانـگـ، دـوـ گـهـنجـ رـوـزـ نـهـبـروـ پـیـتـکـهـوـ نـهـکـهـونـ دـوـامـ وـ ئـیـسـتـاشـ لـهـ تـرـسـیـ باـوـکـمـ نـهـموـیـراـ سـهـرـ هـدـلـبـرـمـ، هـهـرـ نـاـ بـرـازـنـمـ کـیـنـ وـ بـوـچـیـ دـوـامـ دـهـکـهـونـ، بـوـیـهـ لـهـ رـوـیـشـتـنـداـ هـهـرـ پـیـیـهـ کـمـ دـهـکـرـدـهـ دـوـ پـیـ، تـاـ هـهـرـچـیـ زـوـوـهـ بـگـهـمـهـ قـوـتـابـخـانـهـوـ لـهـ تـیـرـوـ تـوـانـجـیـانـ رـپـزـگـارـمـبـیـ.. شـهـوـانـهـ خـوـمـ دـهـنـایـهـ ژـیـرـ بـهـتـانـیـهـوـ، بـهـدـهـسـتـ خـوـمـ نـهـبـوـوـ، بـیـرـمـ لـهـ رـوـوـدـاـوـهـ کـتـوـپـرـهـ دـهـکـرـدـهـوـ، کـهـ رـوـزـ نـهـبـوـوـ دـوـوـبـارـهـ نـهـبـیـتـهـوـ، زـقـرـ جـارـ لـهـ فـکـرـانـ رـادـهـچـوـومـ: (ناـاـاـاـیـ بـهـ رـاـسـتـیـ کـوـرـیـ نـهـمـ زـهـمـانـهـ بـیـ حـهـیـاـوـ بـیـ شـهـرـمـنـ، نـهـ شـهـرـمـ لـهـخـوـیـانـ دـهـکـهـنـ وـ نـهـهـیـچـیـ، فـهـرـمـوـوـ قـهـتـ بـوـوـوـ قـهـتـ کـرـاوـهـ، دـوـوـ کـوـرـ کـچـیـکـیـانـ خـوـشـ بـوـیـ وـنـهـوـیـشـ نـهـزـانـیـ چـ تـهـرـحـهـ کـوـرـیـکـنـ؟ـ!ـ.. سـهـیرـهـ نـهـوانـ چـ قـسـهـیـهـکـیـ قـوـرـ هـهـیـهـ لـهـ رـیـگـایـ قـوـتـابـخـانـهـ بـهـمنـیـ دـهـدـدـنـ، یـدـکـ دـلـلـیـ : ئـایـ لـهـ رـوـیـشـتـنـهـ جـوـانـهـ.. بـنـوـرـیـ بـنـوـرـیـ، چـهـنـدـ بـهـنـازـ بـهـمنـیـ دـهـدـدـنـ، بـهـرـاـسـتـیـ رـوـیـشـتـنـهـ کـهـبـیـ هـهـرـ لـهـ خـوـیـ دـهـوـشـیـتـهـوـ.. ئـهـوـیـتـ درـیـزـهـیـ پـیـ دـهـدـاـ: دـدـلـنـگـیـ، بـهـرـاـسـتـیـ رـوـیـشـتـنـهـ کـهـبـیـ هـهـرـ لـهـ خـوـیـ دـهـوـشـیـتـهـوـ.. ئـهـوـیـتـ درـیـزـهـیـ پـیـ دـهـدـاـ: هـهـیـ لـهـمـنـتـ نـهـکـهـوـیـ نـهـیـ بـوـ بـاسـیـ قـهـتـ وـ بـالـاـیـ لـاـوـلـاـوـیـ نـاـکـهـیـ، جـوـانـیـهـکـهـیـ لـهـوـلـاـوـهـ بـرـدـسـتـیـ، شـهـنـگـهـ بـیـ خـوـیـهـتـیـ).

خمدی در کردن له قوتا بخانه واى لى کرد بوم نه ویرم به په رچیان بدنه مه و سه روو دوو
تفیان بکده مه چار، پییان بلیم : (ههی زولی سه گسارینه، نیوه چین ریم پی ده گرن و
ئدر تالیق وتالیق کاریه تان له چییه؟) . ده لین ترس کیشیه کی گهوره يه بز زور لەو
شنانهی دروست ده بن، بدلام ناچارم، ده ترسم قسه يه ک له من و دووان له وان، باهم به مه
بزانیتته و، نیدی چ پاساو نه مینیتته و، سه ره نیعام له قوتا بخانه م ده کا.. مرؤفع چەنی بە

ثارام بئ که چى بە دەست خىزى نى، شت بئ تام برو، ناجاره ئەر كەف رىگۈن و پق
 و كىنهى لە دررونىدا ھەلىدەگرى؛ بە جارى دايىسىر كېنىتەۋە. ئەر دۇر كىرىپ ئازانمە ج
 شتىّ واي ليتكىدىن پېتىاو دەستبەردارى يەكىن، ئەر شتە چىءە ئازانمە. بە يانى كىيان
 لە سەھرى كۆلەنە كەود دەركەوتم، تىيروانىنىكى خىراي پېش دەم و ئەر دۈرۈبەردم دا،
 و دك دەنۈرم ئەوە يەكىيان لە لايمەك و ئەزى تر بە دۈرۈپ ئەنجا، شەست مەترى دوور
 لەوى تر و دستاوه، كاتى لە يەكە ميان نزىك بۇرۇمەوە؛ بە دەم زىزىدە يەكى گەشەوە پىنى
 و قىم : (بەيانىت باش گولەكەم). خۆم لە گۈورەنە بىردى؛ لەرۈيىشتى خۇدا بەرددوام
 بۇرم، تا گەيشتمە راست ئەوى تريان، ئەويش بە ھەمان شىئۇ : (بەيانىت باش
 گولەكەم). دەتوت مىشىشىم مىوان نى، حىسابم بۆ ئەويش نە كرد، تا ود كو رۇزى
 پاشتر ئەو كورپى دەپىشەوە هاتە پېش و پىتى پېنگەتىم : (بەيانىت باش گولە سوور). بە
 توورپىيەوە چاوم بىرىيە چاوى و پىتى ھەلشاخام: (كورپە خۆت بىخەيا مەكە؛ لە سەھر پىم
 لاقچۇ، تا حەيىا و حەوسە تم نەبردووى).

بە گورپىر كەوتە قىسە: (ئاخىر خۆشم دەۋىتى، دىلم ئەھۇدن كەوە، خوا دلت
 ئەھۇدن كاتەوە). خەرىك بۇ لەدا خابىتە قىم، ئاهىتىكى قوللى پېر بەسىيە كامىم ھەلکىشاد
 تېتىكم كىردى چاوى: (ھەي گەووادى سەگى سەگباب، ئىستا پېشىم بەرنەدەي دەقىئىتىم
 و ئەونا ودت لى پېر دەكەم).

كورپە كە بەم قىسە يە شىلەڭ، رەنگى دەم و چاوى بۆ چەند رەنگى گۆرە، بە شېرەزەپىيەوە
 پىتى ھەلىنناو چۆن ئەو ناوهى جىپەيىشت، جارىتىكى دى نەمدەپىيەوە.

* * *

بەشان سەببىيەم

بەددم رِزىشتىنە ئاسايىيە كەى خۆمەود گەيشتمە راست ئەو كورەي تريان كە لە رۇخ ر كەنارى شۆستە كە، دەستە كانى تىكىپەللىكىش كردىبوون و رىدق و تەق وە كە بىت رەستابىر.. دەنگە نەساز و گرانە كەى، سەرى پىن هەلبىرم، تىلە نىگايمە كە دايىن، ئەو بەددم بىزدىيە كى سازگاردوه چاوى تىبىرىم و بىن شەرمانە زمانى گەرلاند:

(دەكەم ئەمركە، چىت دەۋى بۇتى بىكم، بلى بىرە، نالىتم نا، دەودرە كچى باشبه و پەيوەندىم لەكەل بېبەستە، بەلىنت پىن دەددم پاكو بىڭەردانە خۆشتم بويى و ناپاكىت دەرەق نەكەم). ھىشتا كەف و كولى توورەيىيە كەم دانە مرکابۇوه، چاو ئەبلەق، تۆپەلىنى تەلم لە كەردىم خېرىدەرە تا گەرتىمى خاسىم گرتە چاوى و بەددم دەكۆتۈرە كە لە قىسىمدا زمانى تەتەلەي دەكىد:

(ھى تەرسىس، ديارد تۆش نابىيە پياو.. خام لەو خوايە جارىتى كى تەرىپىيە سەرپىيم و تەشقىلەم پىن بىكەم).

بىردى بەجراب ھات، ئىستاش ئەو كورە نقهى لىيۇد نەھات، تەنها سەرى بە ملدا شىرىپەرەدە بە پەلەپروزى ئەو ناودى جىن ھىشت. ئەو رۇزە تاوه كو تەواو كەرنى داند كانىش دلەم توند بىرۇ، وامەدەزانى شتى لە ناخەود دەيدەويت بىنەقاقام بىگرى و بىخنکىيەن، كەللى نارەحەت بىرۇم، ژانە سەرىيە كى توند ھەوزدلى بۇ ھىننام، دنياملى ھاتىدۇد بەرىيەك، نەمدەزانى چۈن وانە كانم بەپىكەرەد و بەشلەژاوى و شەكەتى جەستە و مىشىكىيە كى ماندۇدۇد، گەرامەود مال.

خۆم كۈزى چەند پاردىيەن نان و پاشان دوو حەبى ژانە سەرم لە سەرى يەك خوارد، دايىم دىنى:

(كەم مادام سەرت ژان دەكى، بچىرۇد ژور: كەم ئەودىير و بۇخوت راڭشى، بەلگۇ نەمەء

خوايە خدوت لىتكەرى د كەمى زانە سەرەكەت لەسەر لاجىن).
بىددەم و دندىز دود چورمە زۇورەكەى نەودىر، خۆم فېيدايم سەر دۆشە كە كە: (ئاي
خرايە كيان نەمەچى بىر تۇوشەنەت ؟! ئەكەر ئەم كورە نەعلەتىيانە تۈورەيان
نەكەرمىايم، قەت تۇوشى ئەر زانە سەرە نەدەھاتم).

تاو ناتارى بىرم لەپۇداوەكەى ئەر رۆزە دەكەدەوە، جارى دلخۆش دەبۈم بەۋەتىوانىم
بەكىزىياندا بىچم و پىييان هەلشاخىم، وەلى لەتەك دا خەم و مۆتە كەيەكى قىزىدون
نابىلۇقەي دل و دەرۇونى دەدام، لەبەر خۆوە دەمۇت:
(كىي نالى ئەم دوو كورە هەردو كيان لەناخەوە منيان خۆشناوى.. ئاخىر چۆن دەبى دوو
كەس منيان خۆشبوى؟ دەترىم ھەمۇ ھەولىتىكىان بۆ لە خىشته بىردىنى منبى،
پىمپابۇرۇن.. ئااى منى لە زيانم دا خۆشەويىستىم نەكەربى، چۈزانم خۆشەويىستى
چىدە؟! واداماننا يەكتىكىانم لەوى دىكە پەت بەدل بۇو، چىبىكەم؟!).

ھەر خۆم وەلامى خۆم دەدایەوە:
(دواى چى؟! دواى نەوهى پې جىنۇيانت كردو سوك و رېسوا، تفت كرده چاويان، ئىيدى
تازە بەتازە دەتەۋى باسى خۆشەويىستى بکەى؟! بەراستى نەدەبۇو توندو تىر، بەم
چەشىنە مامەلەم لەگەلىان بىردىبايە، دەبۇو تى بگەيشتمايە هەردو كيان بى ئەندازە
منيان خۆش دەۋى، دىارە ھەر ئەمەش وايىكەر دەۋە ھەرىيە كەيان بېرىارى خۆى بىدا لە
دەلاقەيە كەوهە، لە دەرگايە كەوه بىتە ژۇورى دلەم، وەلى دواى چى؟! دواى ئەم
دلىكانە دلىانت شكاند.. قەت نەدەبۇو ئاوا تۈورە بېبۈمىيە، تازە ئەوهى چوو،
چوو.. واباشە لەمەولا بەخۇدا بېچەمە، بىزانم ئەم مەسەلەيە بە كۆي دەگا؟!
ئەگەرچى ترسى باوكم لەپىش چاومە ئەگەر بەم حالە بىزانى، ھەردوو قاچم دەشكىننى
و لە قوتا بىخانەم دەدىننى).

رۆزى پاشتەر وەكۇ ھەر رۆزىتىكى دى، ئەو بەيانىيەتىيادا ھەلسام، بە گەرنگى دانىتىكى
زۆرەوە خۆم پېكخست و بەرەو دەوام كەوتە پى.. دلەم جارى خەبەرى پىيىدەدام لەسەر
پېگەي خۆم ھەمدىسا دەيانبىنەم و جارىتىكى دىكەش بەخۆم دەوت.
(نەوه دەلىتى چى؟!.. نا.. ئەوانە قەت مومكىن نىيە زاتى ئەوهە كەن كەپەتىكى دى
بىنەوه سەر رېم و رېم پى بىگەن).

بەشىۋەيە كى ئاسايى ھەنگاومان.. لەدۇورەوە وىنەيە كى خىتارى پىش دەمى خۆم و
ئەو دەرەپەرەم گرت، ھېچىيانم نەدى، تەنها ئەوهەيان نەبى، كە دواى يەكتىر ناسىن زانىم
ناوى شىركۆيە.. دلەم كەوتە لىيەنەتىكى خىرا، ھەستىم كرد پېتىيە كامىم بە دوامەوە نايەن..
كاتى گەيشتمە ئاستى.. چاوابىكى بە پەلەي بەملاو بەهولە گىرپاو بە شېرزاھىيە كەوه

نامه‌یه کی له با خهلى دهريئنار به ده‌نگيکى پر له زه‌ليل و پارانه‌وه بتو راگرم :
(ده‌بى نبورى ندو نامه‌یه دوا هدست و سوزى منه بتو، تکا ده‌كهم ليمى و هربگرى
و بىخويئينيه وه).

له جيئره چاويئكى خيرام داييه نهو ده‌وروبره و نازانم ج شهيتانى هاته بن كليشەمه‌وه،
به ده‌ستيئكى لهرزۆكوه نامه‌كهمل لى ي و درگرت.. شيرکو بهو ديمنه كولى كميفساز
بوو.. زور به شيننه يي چاويئكى به مه‌غ Zam تېپى ولەپىش چايدا نامه‌كهمل دراند و
فرېئم داييه نىئو نهو تنه‌نه كه زبلەئى له تەنيشتىه و داندرابوو.. چاوي نېلەق بسو،
ناوچه‌وانى گرژ كرد، بى نه‌وهى هيچ بدر كيئى، رووچ و هرجەر خاند، پىسى هەلىئنار
نه‌وناوهى جىھيئشت.

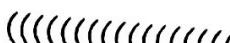
له ده‌روونه‌وه بوى گريام، بعده ييم پىدا هاته‌وه:
(ئاي چيم له و بەيە خبارو بەستەزمانه كرد؟! كورپ چاوي ده‌ردەھات، چيم داوه لىي؟!
كى دەلى بە نىھتى پاكھوه منى خوش ده‌وي؟!).

ھەستم بە پەشيمانىيە کى زور كرد، بارى ده‌روونىم كەملى لە رۇزى پىشىو باشتى بسو..
بىرم بدو باسه‌وه خەرىكما.

دواى تەواوبونى وانەي پىنجەم، بە دلتنگىكى لەراد به‌دەر چۈرمەھ، ئەندىشەم بتو
جيھانىيکى دوور ھەلقىپىو، لەپەر خۆمەھ دەدام:
(خۆزگە دلەم نەدەشكاند و نامه‌kehمل لىي نەدەدرپاند.. تازە هيچ ناكرى، گەر لە دلىشەھ
خۆشى بوى، ناتوانم ھەستى خۆمى بتو دەربىرم، دەرسىم وەكۆ لەزگە پىمەھون بىنۋىسى،
ئە وەختە چىبكەم؟ نەك هەر لەپىي قوتا بخانە، بەلکو بەردەۋام كۆلانى بەر مالمان
بەرنادا، نهو دەمە چ وەلامى خۆم بەدەمەھ؟! واجاکە خۇيندنەكەم بکەم، ھەرنا دوو
رۇزى تەر دادەمەزرىئم، بەمە حال و گۈزە راغان لەوهى ھەيە باشتى دەبى).

رۇزى تەر دادەمەزلىم، بەنچى مەترى زياتر لىي تىپەرپىم، كىتۈپ بېرۇپام گۆپاو پىچەوانه بتووه:
گۈنگىدانى، پەنجا مەترى زياتر لىي تىپەرپىم، كىتۈپ بېرۇپام گۆپاو پىچەوانه بتووه:
(ده‌بى نامەي دلدارى چۈن بى ؟ چى تىئانو سرابىت؟ دەبى له و نەھينىيە بگەم).

ئاوريئكى پەرتاوى دواوه داييه و، جگە له چەند منايىكى پاچەرەئى ئە و گەرپەكە، كەسى
تر لە دەرەوه نەبسو.. بەخىرايى چۈرمە سەر تەنەكە زبلەكە و ھەمو پارچە دրاوه کانى
ناويم كۆكرەدەوە خستمە ناو جانتاکە و بە رۇيىشتىئكى ئاسايىي، گەرمەھوھ مال.

بەشىرىچىارەم

رېنگى ددم و چاوم بىچەند رېنگىك گۆرا.. ترپە ترپى دلەم زور بە خىرايى لىسى دەداو ترسىتكى ھومايى گەورەملى نىشت، خوايىه گيان دەبى كەس پىسى نەزانى؟! نەگەر باوكم بەو بەزىمە بىزانى، قورۇم بى دەگىرىتىدەوە و حىسابم دەپوا، ئەو كاتە چ جاي داركاريەكى باش و دەرىھىنام لە قوتا بخانە، ئەگەر نەشمکۈزى باشە). زور كەرەت تىز و تاوم دەدايى بەرخۇ، دلى خۆم بەوە دەدايىدە (ئەو جا دەمكۈزى چىھ؟! چىش.. مەرۋە يە كجار دەمرى). گەوهەر كاتى منى بەو چەشىنە بىنى، حەپەسا، چاۋ ئەبلەق بىۇ، بەتە و دىسەوە ليئەتە پىش: (خوشكم ئەوەچىت لىيچە و ماوە، لەپىش چاوم ئاسايى نىت؟! بلى، بىزانم ئەوە بى و ارەشدا گەراوى، خۇ ھىچ نە بىووه؟!). بەشىپزەيە كەوە خۆم بەلايەكى دىكە بىد: (ن.. ن.. نا.. ھىچ نىھ.. ھ.. ھ.. ھىچ.. ھىچ بىبى مەگەر دوورى پىتگەو گەرمى خۆرەكە شەكەتى كەرددۇم و ئارەقەي پىرپەستووم). ئىستاش نەمزانى چۆن خۆم گۆرى و چۆنیش نانى نىيەر قۇم خوارد، بە ئەسپايى ھەلسام، چۈومەوە ئەۋۇرۇرە لىئى دەنوستم.. خوشكە كانم خەريكى خىركەنەوە قاپ و قاچاغ و گىشك دانى ناندىن و ھۆلەك بۇون، بەھىۋاشى دەرگاكەم لەناوەوە كلۇم دا تاواھ كوتەقەيەك، جىپەيەك، خىپەيەك لىرەو لەۋىھات، بەپەلە نامە پارچە پارچە كراوه كە بشارمەوە... تا ئەوكاتە بەدلە راواكىيە سەيرى رۇوداوه كان دەكەم... بەدەستى پىر لەرزەوە زنجىرى جانتاكەم كرددە، نامە پارچە پارچە كراوه كەم تىدا دەرىئىناو ئەو تىپە ئاوېيە پارەم دەست دايى كە لەسەر پەنجه رەي ژۇرەكە داندرابۇو، يەكە يەكە پارچە كانم

پیکه ود لکاند و تیپم لیدا ... له زیانم نه سه یه که م نامه یه دددریته د دستم.. کدو تمه خریندنه ودی دیری نامه که و دکر قوتابیه کی سهره تایی، نه جاری، نه دونان و ده، هینددم خریندده هه مرو ووشہ کانیم ئه زبهر کرد.. تییدا نووسی بوروی :
له دله وه بوكول

نهی نه و که سهی رووخساره له په رهی گول ناسکترو هه است له شنهی با فینکتره ...
بون و به راههی ئه شقت وری کردووم، به چه شنی بیرو هوشت ئابلوقهی ناخی داوم ..
روو ده که مه هه رکوبیه ک؟ وینهی جوانی شوخ و شه نگی توم دیتھ پیش چاو ولیم
جیانابیتھو ... بزه و خه نده ... رؤیشتنت، هه موو ئه وشته جوانانهی ناتوانم
له یه که م نامه دا ووسفی بکه م، ئه ونه نده نه بی منت شیت و سه رگه ردان کردوه و
ماوهیه که نه خهوم خهود، نه خوراک و حهوانه وه ... هه میشه له یادمی و به غایه لهی
تۆوه شه و به ری ده که م، به نومیدی ده زیم گه رازیبیون له دهه شکوفه بکا و اده زانم
تازه له دایک بیو مه و پی ده نیمه قوناغییکی دیکهی ته مه نه ویش ئاشنا بیو نمه به و
مرؤقهی و اده زانم خوشیه ختنی و کامه رانی له ووه هیزو وزه دداتی ... هیوا خوازم
قبولم بکهی تا نه و رادهی به قه ناعه ته وه ده مناسی و خوش ویستیت بوم درووست
دبی، بیگومانیشم له وهی که ته واو منت ناسی، وا به ئاسانی دهست به ردارم نابی و
قه بولم ده کهی .

شیرکو

"چاوه روانی وه لام"

ئاهیتکی پر بھسیه کامم هه لکیشا ... کاتیک گه وھر دهستی ده گه یه نیتھ کیلۇنى
درگاکه و چەند جاری دیھینى و دەببا بیکاتھو، زانی دەرگاکه داخراوه، چەند
جاری له سه ریهک له دەرگاکه يدا... ته او پەشۆ کاوم، نامه که م به خیرایی دەق و نوشت
کردو خستمە وه نیوجانتاکه و بەپەلە پەروزى خۆم گەياندە دەرگاکه و کردمە وه : ()
گ... گ.. ئە و دتۆی گه وھر...؟) گه وھر بەمە کرھو : (ھەی ئۆینباز، دەلیی شتیکت
لە بن سەرە... من گه وھەرم تیتە گەم ئۆینیکت لە بن سەرە و کەتنيکت کردىيە، جائە و
کەتنە چىدە چۆنە؟! نازانم). بەشىنە بىي وەلام دايە وه : (کەتنى چى خوشكم ؟! من
شتى شاراودم نىيە ؟! کەرشتى له گۆپىبىي ، له دلەمدا نايکەمە گرى و يە كىسىر پىتى
دەلیم). چۈمۈدە سدر جىيگە كەم و سەرم بە سەر كتىبىي فيزىيا داگرت وەك يە كى بىي وى
واند کانى بخويىنى .. وەلى ھەربەنچاو لە دوشە کانى نا ويم دەرپانى، وەنە كىينا لە فەركان
راچىر بېلەن بۇقۇناغىيىكى تازە دادەنا، چۈن وەلامى بىدەمە وھو ؟! نە و شە وھ

تار دختانی کی در هنگ به یادی (شیرکو) و نامه که‌ی شده‌م کرد و در بیانی روزی پاشتر
 له‌خدر را بردم، جیا له‌خدر روزی کی تر گرنگیه کی زیادم به خودا ... پیشتر نه که‌ی کاتمن
 له‌بهر نارینه که بتو ددقه‌یه ک، دوو ددقه دودستام، ئه و به یانیه پتر له‌شاش حدمون
 ددقه خرم له‌بهر ددم نارینه که هیناو بردو سه‌رم به ملاو بهو لا باداوله‌ناخمه‌ه خوم
 دددواند: (نایا که جوانم ... ئه ریو هللا هیچ عهیم نیه ... ها)، کچی پاش تاوی
 درانی دی ده‌که‌یه راست ئه و کوردو دلت پیی ده‌کریت‌هود، نه‌که‌ی ئه‌وجاره خوت
 شیتکه‌یت ولئی بشکینی .. ئه‌که‌ر قسیه‌یه کی کردو شرمت کرد و لامی بدیت‌هود،
 بزدیه کی بو بنیتیه سدرلیتو، دل‌نیام بهو بزدیه شاگه‌شکه ده‌بی). هدر به‌پیوه دوو پاروه
 نام به‌ماست خوارد و به‌سهردا چایه کی خه‌ستم هله‌لقوپاند .. که‌وتمه‌پی، ئه‌ندیشهم
 به‌ردو دونیا یه کی دوور، له‌شەقەی بالیدا: (ده‌ی ئیستا ده‌گه‌مه لای و چاوم پیی
 ده‌که‌ی، ته‌زوویه ک ختوکه‌ی گیانم ده‌داو ئۆخزه‌نیم پی ده‌بەخشی). ترپه ترپی دلم
 دده‌ول ئاسا ده‌گه‌یه بھرگوی، هه‌رئه‌وھاته پییه کانم به‌دوااما ده‌هاتن و له‌هوش خو
 نه‌دده‌چووم ... گه‌یشتمه ئه و سه‌ری کولانه که و داغل بعومه‌ود، ئه‌فسوس (شیرکو)
 به‌رچاو نه‌که‌وت... خەم و مۆتەکه بالی پەشى به‌سەر دل و ده‌رووندا کیشا،
 به‌خەمساردى چوومه قوتا بخانه و ئه و رۆزه تاته‌واو بعونی ده‌وام، بیرم لای (شیرکو) بسو
 : (ئى باشه بونه‌هات؟! عەجەب! توپلیی لە‌دراندنی ئه و نامه‌یه‌دا ده‌ستى لى
 نه‌شوریم و توورە بوبى و نه‌یه‌وی که‌پەتیکی دی بیت‌هود سەر پیم؟)
 بدلەشی شەکەت و بى پەرواده، گەرامه‌وھ مال.. دلم به‌نامه که خوش بسو، بە‌دزیيە‌وھ
 درم ده‌کردو چەند جارى ده‌خویندھوھ، به‌مە ده‌چوومه دنیا یه کی دیکه.
 رۆزى دووه‌مم بھەمان شیوه بھرپیکرد و هیچ هەوالیکی شیرکو نه‌بسو، ده‌ربکه‌وی و
 بیبینم .. ئەو حالەتە تا دوو هەفتە دریزه‌دی کیشا، بە‌جۆری پەست و نیگه‌ران
 برو بسو، ئیواردیه کیان خۆم بونه‌گیرا، گەلئى گله‌یم له‌خۆم کردو ده‌ستم کرده گریان.

* * *

بهشش پیشنهاد

گه و هه ری خوشکم کاتی ددرگاکهی خسته سه ر گازه رای پشت و نیوهد له شی هینایه زور دود که دستی چه پهی لهد در دود بکیلو نه که گرتبوو، چاوی کی خیرای پیدا گیزام : ته ماشای کردم فرمیسک بھری بینی گرتوم، به چه شنی بتیکی بی گیان له جیوه و دستا؛ و دلی نه متوانی به رله لیشاوی ره شه بای ئوه نسکدانه بگرم، هر چه نند به پهله پروزی چاود کانم به پشتی دستم سپیه ود، نه حتی خوم هینا و برد: (گ، گ، ... گ، گ، ... گ، گ، ... گ، گ) . گه و هه رئه و توی؟ . گه و هه ر به هیواشی ددرگاکهی پیو دا، به چه ند شه قاوی لیم هاته پیش، بی هه ست و خوست لته کم دانیشت، به هه ساوی چاوی تیزیم. منیش ئه گهر چی له ناخه وه ته واو رو خابووم، که چی تا هه ست به هیچ نه کا، و دکو شه کرۆکه یه ک له نیو ددمبی، ددمم به و چه شنی ده جولاند و به چاوی ئه بله قهود: (خوشکم ئه وه چیه؟! خیره به م چه شنی سه یرم ده کهیت؟) . گه و هه ر چاوی لی دانه گرتم، به بزدیه که وه هه لیدایی: (بی گومان خیره بی .. خوشکم دلیتی لیمان برویته ته مندال).
به هه لپهیه که وه لیم پرسی: (بوقق، من گه یشترمه ته ئه و ته منه، ده ته وی به مندال
بچوینی؟)

بوز در دخنه یه کی گه شه وه دلامی دامه وه: (ئهی ئه گهر مندال نه بی، ئه و گریانه ت له پای چی یه؟ فه رمرو پیم بلی چی بود؟! شتی رو ویدا وه و من ئاگام لیی نیه؟ راستم پی بلی، قسم لی مهشار دود)... قولپی گریانم بو نه گیرا، ده رم په راند، فرمیسک له چاراندا فواره دی به است: (تؤ ئاگات له ده ردی دلم نیه تووشی چی

هاتردم؟) گه و هر دا دریبیرم، به بیستنی سه رسام برو،
 ئەم کرتە نامئیم بە کەمبار بود لە رودى گەرمانە تىيەلچۇرۇ : (بەراستى سەرپەنە...
 رايە قاتاى پىزىكەنىتىكى دەستکردو دەم گەرمانە تىيەلچۇرۇ : (بەراستى سەرپەنە...
 دەردى دل... رەدى راي... ئى ئى، ئەو دەكە يەوه ئاشق بوويتى؟!).
 كەريانە كەم بە كۈرىتە كەر دەستېيىنان بە سەرپەنە گەرمانە دەدماھەرە: (دەيھىچ
 ئامىزى، كەرته دەستېيىنان بە سەرپەنە گەر شتى پەيداوه بۆمى بىگىرە، ئەگەر
 نىيە... تۆ جارى مەگرى، قىسم بۆبىكە، ئەگەر شتى پەيداوه بۆمى بىگىرە، ئەگەر
 نەشتىرام يارمەتىت بىدەم، دلىيام بە گىپانە دەي، دل و دەروننت بەرەو ئارامى دەپوا،
 دەبەسە، بەس بىگرى.. گەريان دەردت چارە ناكا... دەي بۇم باسبىكە... چى
 بىرۇد؟! چى قەرمادە؟!).
 لەناخەود تا دەھات پەر دەكولام، ناهينىكى پىزىھى كەنەم ھەللىكىشا، خۆم لە ئامىزى
 دەركەرد، بەچاوى پىزىنە دەنەجەند جارى چاوه كەنەم ھەلگلۇفت و زەمانم گەراند:
 دەردى من بە تۆ چارە ناكىرى يارمەتىم بىدەي، مەگەر بە گىپانە دەختى بارى دل
 و دەروننم سۈوك دەبى... بە كورتىيە كەي توشى داوى عىشق ھاتۇوم و كەچى....).

هېچى ترم بۆ نەوترا، مت بۇم.
 گەوهەر و دك بىرۇ نەندىشە بۆ پەيداۋىكى ناخوشى و دك لە كچىنى كەوتەنەم رۆيىشتىنى
 يَا بەناوى حەزلىيىكەن و خۇشەويىتىيە دەزگىان پەكىرىدەم: (خوشكم خۇ
 نە كەردوى؟).

ورده ورده گەريانە كەم خاموش بۆۋە، تا رادەي نەمان، كە وتم: (كۈرى بەناوى شىېركۆۋە
 ماوهىيك بەر لە ئىستا رۆژ نەبۇ نەيەتە سەرپىم و تىرۇ توانجم تى نەگرى و دوا جار
 نامەيەكى بۆ راڭتەم و منىش لەپىش چاودىدا جىروپىم كەر، كەچى لەپىي گەرانەوەم بۆ
 مالى و ھەلگرەتەوەي نامە كە، كاتى بە تىپى ئاۋ پارچە كەنەم لېكداو كاغەزە كەم
 خۇيىنەدە، يەكسىر جەزبى كەردىم، بە دەست خۆم نىيە شتى لەناخەوە ختوكەم دەدا؛ بىرۇ
 مېشىم جەنجەل دەكا خۆشم بۇيى، خۇشويىتنى چۆن ئەو رۆژە شىېركۆئەويىيى
 كەپتەت، نزىكىدى دوو ھەفتىدە نەوندەي دەچەمە قوتا بخانە و لەرىگەدا چاودپىم بىبىنەم
 كەچى تەوساۋ نىستا نەمدىيەدە، نەمزانى چى لىيەت؟.. ھەست بە تاوانىيە كەزە
 دەكەم، تاوانى نەدبۇر دلىم بشكەندايد).

كەدەدرە دەناسىدە كى پې نۆخدى ھەللىكىشا: (كچەتىم زراوت بىردىم، زەبى خوا زراوت

بیا... ترسام کاردساتیکی آمده و دست لایق قدم مایی... ناه، یهی دنیا داشت چانیه
له سفر دتابه، شتیکی آمده و بدهی که ندیدستانه و دشتهیکتان له بینیم، آمده کاته، چیت
دد کرد؟!... بد هر حال آمده و دی لد من قدمها، له تو بقمه و مایه چیت ده کرد؟! به سفرهاتمی

من زور به سربیه .
خوشکه کم، با درم پیتبکه کری زده مانه زور بی و دفان، به کل جی تا پهیه دنایت
له کهل ددبستن، خریان ددکنه خاک و خزل و هه مورو ریگه یه ک ده گرنه بهر، نیلدئی
ددستی خریان بینی و مرازیان حاصل برو، پیت را دبویرن، سوک و ریسوات ددکنه ،
له هیچ سل ناکنه ود، کاتیکیش نه قلیان نه تگری نه ود و کو گورپینی مودیلات
ددتگررن، ددستت لی هم لدکرن و ددچنه سهر یه کیکی دی، بی نه ودی شه رم له خویان
بکدن، توش به را بردو ریه کی پر له شهرمه زاری جی دیلی نه توانی هیچ بکهی و له
نا تاریدا ددسته و سانبی، نه مدهش بهو مانایه لیره و له وی خویان فش ددکنه و گوایه
نلا نه کج قلی ندو برو و نه وه او نه وه ای له کهل کرد و وو و چه نده، دوو هینده دیکهی
ددنیته سدر .. خمه لکی به وفا کمه، وابزانم حه لاوی قوتا بی ها پو لم ددناسی .
رورزیکیان بدیه که ود به ردو قوتا بخانه ده چوین، و هلی ئاموزایه کی به ریکه و دنیه
رودمان هات و له کهل چاک و چونی ، بی هیچ مه بهستی له ده رونه وه و تم:
- که دل تشه، تایبه تیان نیه؟

- کی ددلی نیشی ناییه بیان نیه ..
به دوری چند مهتری لیان دورکه و تمهوده، ئهوان پسته پستیکیان کرد و حهلاو
بددم زرددخنه نیه کی گهشهوه بانگی کردم:
+ کدو هدر، کهو هر گیان، ئهوده بتو دورکه و تیهوده؟ دهودره پیش، هیچ نیشیکه
تاسهته، و شارا و همان نیه.

تاییدتی و سارا و دهان بیهه.
بد چند هنگاویتکی هیمن و لهسه رخو لییان چوومه پیش، چون سه رم داگرتبو:
سدرم هدلنه برپی، تا حه لاو به دهست ئیشاره تی بۆ و دلی کرد و زمانی گه راند:
+ ندوه کاک و دلی تامۆزامه.

سدرم هدلبری و تیله نیگایه کم دایی:

- پیخوشحالم بدناسینت.

که دستیشی بوم دریز کرد.

+ ندوش گه و هدر خانه، به ک

+ ندوش گوهرخانه، یه کیکه له دهسته خوشکه ههره بهریز و خوشبویسته کانم.
و دلی ته ماشایه کی بدمدغزای دامنه و یه سهربادانه ده:

- هنرمند ریخته‌گردانه بدانست.

دوده کنده روزی کرده: حمله: همه مددمن گروکب دهمن داچه قاند؛ ورتهمان لهدمهوه دهنههات، ودکه لدوه زیارت
قمه مان پس نهین بیگهین، ولی به هلهپهیه کوه ته ماشایه کمی کردم، بد
دوده کنده روزی کرده: حمله:

- گو خسته شد.. به یارمه تیتان.

جذب از داده و دک نامه دیگ:

من تنهیا سفرم بادا، و دکر ناماژدیه ک:

+ فهرم سو و

حلاؤ:

- به خیرچی -

نموده سه رده ده لکشا، نیمهش به رده قوتا بخانه شور بو وینه و .. نهمه سه رده تای
ید کتر بینین و یه کدی ناسینی من و هلی بود، بورزی دواتر له چونه قوتا بخانه به
هندگوست در دنگ چوومه قوتا بخانه و کاتی کتیبه کامن لهناو په چلبه زبان او چوومه
در دده؛ له سروچینکی نیو گوره پانه که هلویسته یه کم کرد، هه لاو و هک ده می به
دواما عمر داریم، به رویه کی خوش و گهش و کراوه و به رده پووم هات، دوای چاک

و چونی، و تی:

- حم: د که د سکه؛ ساسه‌یه ک بکهین و هندی کاری گرنگم پیته.

چو شبلهق بورم، ددمزانی حهلاو نهینیه کی له دهرووندایه، ئهوهی به خهیالم
دانه ددھات مەسەلهی ودلی بورو، چەند فەرھیدە کمان له مسەر بۆ ئهوسەر و بەو شیوھیدە
ئەندا بە شەودى قىسىمك بکا.. كە درم بەو بىيەنگىيەدا:

- حەلارگان دەپى يلىخ، بىزامن چ ئىشىكت پىيمە؟.

نه سید و رو خساری شیواویه ک به دی ده کرا، زوو در کم به وه کرد شتی هه یه..
به زمین ککی همه ناق و بله لمه قمه وه و تی:

سهردوشانم بز سهردوه هه لته کاند:

+ ج نان و پیازم له کدلی نه خواردوه، چوزانم.

سهرنی زمانی، لیتوی و شکبیوی تدریکرد و ده مگه رمانه:

- کچی بهراست و ریدوانی لهگه‌لت بدوم، نهو کریه هاتوته لام کوایه، نه مشهود له تاوی
تزو خه‌ری له چاوه نه که‌وتود.

چاوم زدق بُود، دامه قاقای پیکه‌نین:
+ جا بُوله‌بر من خه‌وی لی نه که‌وتوه، وابزانم هیچ شتی روینه‌داوه..؟!

- گه‌وهه‌ر گیان، به خواه هیشتا تو وه لیت باش نه ناسیوه، کوریکی روشنبیر،
ریکوپیک و ثاقل و قسه‌خوش، ماموستایه و په‌یانگه‌ی ماموستایانی ته‌واو کردوه،
به‌لام خوی دانه‌مه‌زراندوه، خوی ددلى ئیشی ئازادم پی له ماموستایی باشتره، بؤیه
دوکانی که‌مالیاتی سه‌یاره‌ی داناوه‌و دهله‌مه‌نده.

به شینه‌یی و‌لام دایه‌وه:

+ جا ئهو هه‌موو شته پیروزی خوی بی.
که‌وتنه پیاهه‌لدان به شان و بالی و‌دلی:

- گه‌نجیکی قوز و کله‌گه‌ته‌ی ئه‌وتتو، هه‌موو کچی ئهو سیفه‌تanhی به ئاوات
ده‌خوازی.

بی په‌روا و‌تم:

+ نه‌وجا مه‌به‌ستت؟

- کچی چیت لی نه‌شارمه‌وه، داوای لی کردم پیت بلیم حه‌ز ده‌کا به‌دهر له پی
رپابوادن، په‌یوندی خوش‌هه‌ویستیت له‌گه‌ل ببه‌ستی، گه‌ر به‌قسدم ده‌که‌ی، ئه‌و هه‌له
له‌کیس خوت ناده‌ی، جوان بیری لیکه‌وه، وده و‌تم زه‌رر ناکه‌ی.

نه‌ختی سه‌رم هه‌لکرپاند:

+ مه‌سله‌لیه‌کی وا هیند سوک و سانا نیه، یه‌کسه بپیاری له‌سه‌ر بددهم.. با بزانم چون
ده‌بی؟.

نه‌قسانه‌ی حه‌لام لا بووه ماخولیا، گه‌لی جار به هه‌ندم هه‌لده‌گرت و زور جاریش
وده می‌شم میوان نه‌بی، و‌امده‌زانی گوییستی هیچ نه‌بوومه.. قسه هه‌یه نه‌شتهر
ناسا کاری خوی ده‌کا، با شته‌که له ساده‌ییه‌وهش بی.

بدشی له و‌ختی خویم بـ بیرکردن‌هه‌وه لـه قسانه کوشت.. سه‌رسام بـو بـوم،
دله‌راوکـی، رـارایـی بالـی بـهـسـرـدا کـیـشـاـبـوـوم. نـهـمـدـهـزـانـی وـهـلـی پـهـسـنـدـ بـکـهـمـ یـاـ ئـهـوـتـهـ،
رـدـتـی بـکـهـمـهـوـهـ؟ هـدـرـ نـهـمـهـشـ وـایـکـرـدـبـوـوـ نـهـوـ ماـوـانـهـ هـهـمـیـشـهـ مـاتـ وـ مـهـلـوـولـ دـیـارـبـمـ،
کـهـچـیـ سـدـبـارـ وـ بـنـبـارـ رـپـرـزـیـ هـیـنـدـهـیـ دـهـگـدـیـشـتـمـهـ حـدـلاـوـ ،ـ یـاـ نـهـوـ دـهـهـاتـهـ لـامـ،ـ نـهـگـمـ

بئر چهند خونه کنی یا چرکدیه ک بوایه، شمن و که ویکی له و بابه ته وه له گه ل ده کردم:
- هاها، گه و هر گیان بیرت لی کرد دوده؟

+ ندو دللا هیشتا به ته اوی بیرم لی نه کرد ته وه.
- ناخرا و دکر و تم کوریکی جوان و ریک و پیک و به رو شت، و تپای رؤشن بیریه که می
، زایا گومان ده بھی که سی په یانگه ماموستایانی ته او کرد بی و به بر اورد وه کو
بابایه کی سه رجاد دی فرول عه شایه ر سه بکری؟

+ ناخرا.
- ناخرا در فهت هه مرو کات هه لنا که وی.. ئه و در فهت له ده ست خوت مه ده دو

بیغوز دوده.
شدونه بیرم دیناو ده برد، و دلیم دینایه به رجاو، له تای ته راز ووم هه لد سه نگاند و
قسه کانی حه لاوم ورد ده کرد دوده، میشکم جام ببو ببو که ئیدی به قه ناعه ته وه بپیاری
پازی بیرونی له سدر بددم.
دوای هه فته یه ک بینه و بدر ده و مملانی له گه ل دل و در وونی خودا، کانی ناخ
تدقاند دوده:

- حلاو گیان، من به کوره رازیم، به لام نابی بزانی من سووک و سانا ده ستھ ممۆی
ببوبیتم. زورم بیر کرد دوده، هه ممو روویه کیم هه لسنه نگاند، تا گه یشتھم ئه و بپیارهی به
ناشکرا هه لوتیستی خومی له بار دوه در بیرم، حه ز ده کم له مه رئه و کوسپ و له مپه ر
و ناستن گانهی لهم کو مه لگایه هه یه، تو بیتھ په یام بھری نیواغان، بئیه چهند به
وریابی په فtar بکهین ھیشتا که مه، پیک گریش نابم ناوه ناوه به نامهی دیده نی و
دیداری تتوه بمبیتی و یه کدی ببینی و هست و سوزی خومان ده رهق به یه ک
بگوپینه ود، به لام ده بی په یانم بد دیتی ناپا کیم ده رهق نه کاو ده بی تو ش ئه و نهیتی
پیاریزی.

کولی که یف ساز ببو، له خوشیا ده می که فی کرد و به زه رده یه که وه هه لیدایی:
+ تدواو.. ته او.. له جیاتی ئه و به لیتنت پی ده ده هیچ کاریکی ناره واو نادر وست
ر ووندا و بد م بوندو پیغوز بایه کی گهر مت نارا ستھ ده کم.

هدر شد روژه دوای ئه ودی و دلی له و بپیاره ناگا دار ده کا ته وه.. بیانی روژی پاشتر
یه کم نامهی و دلیم بد دست گه یشت که حلاو له نیو کتیبیکی خوی دانابو، له گه ل
و در گرتئی کتیبیکه، تا کم س هست بد هیچ نه کا، به دزی وه نامه که م لی ده رکرد و
خستھ ناو یه کی له کتیبی کانم و کتیبی که م داید وه ده ستی.

کاری ته ته مری و نامه گزرنده و دکتر کاری قاچاغچی واشه، پره له ترس و بیم و
مه ترسی و همه نامه یه کیم به دهست بگه یشتایه، دوای گه رانه و دم بز مال، له
در فه تینکدا به دزیه و د در مدینا و ده مکرد و ده.. پاش خویندنه و دی بز چهند جاری، همه
نه شده و د، یا شه و دی پاشتر دلایم ده دایه و ده همه و کاته تا هیچم له ماله و د لی
نه گیری و ناشکرا نه بزم، به دزیه و د نامه کامن ده دراند و ده مکرده نه کونی ئاودهسته و د.
سوننه تی زیان و اهاتووه بیرکردن دو لیکداوه مان بز شته کانی ده روبه هه ریه که و
به جوزی بی، مهرج نیه هه مسو شته کان له خالیکدا له خومانی کویکه ینه و د، چونکه
مرؤشی ئه تووه یه هه زارو یه ک قسه ی پی بلیتی و لیشی بدھیت، خوی له گوره نابا
و ته قهی سه ری دی؛ که چی هه یه دلی به یه ک قسه دشکی و به ره فتاریکی نامه،
مرؤشیکی له پیش چاو ده که و دی. خوا به و ده ره جمی پیکردم و هلی چهندین جار داوه
لیکردم و د کو یادگاریه ک، وینه یه کی خومی بدھمی تا هه میشه له یاد و خهیال و بیرو
میشکی دابم، به داوه ای لیبوردن و ده متوانی ئه و داوایه بجه بینم و ئه و دشم له خو
رانه بینی داوه ای وینه یه کی خوی لیبکه م. ئه مهش به خیر بزم گه رایه و ده.. پتر له دوو
مانگ، زیاد له پانزه بیست نامه مان ئالوگور کرد، ئه و روزانه ی پیویست بوایه
یه کتر بینین، قسه له گمل یه ک بکهین، و هلی کراسیکی سپی و پانتولیکی ره ساسی
له بھر ده کرد و همندی کتیبی لابه لای پهیدا کر دبوو دهینایه بن دهستی راسته و
له ته ک حه لا و ده ده ریشت. منیش له ته نیشت ئه و ده هیلدی هیلدی سی قولی به ره و
قوتا بخانه ده چوین و به ده ریگه و ده قسه ی خومان ده کرد. ئه فسوس ئه و دی چاو هروانم
نه ده کرد، رو ویدا.. کاتی دوا نامه بدهست گه یشت، نامه یه کی پروپوچی وا، کاتی
خویندمه و د، تاسام، به وردی که و قه سه رنجدان له دهستخه ته که و گومانم برد ره نگه ئه و
دهستخه ته دهستخه تی ئه و نه بی، به لام که م و زیاد هه مان دهستخه بوو که پیشة
له نامه کانیدا بزم دههات.. چ نامه یه ک؟ نوسیببووی:

له گەل هەر وشەيە كىدا كەفو كولى گريان زياتر ھەلساۋ بەگۈتىن و جۆشەوە كەمۇنىدە فرمىسىك پىشتە.. زۆرم ھەنسىكدا، زۆر بۆ بەختى رەشى خۆم نۇوزامەدە.. ئەدو شەدە درىزىتىن شەدو بۇو لە ژياغىدا، حەزم دەكىد دۇنيا بۇھىستىن و سەرا اوژۇور، كۆتسايىنى بە ھەمەو شەتىك بى.. ئاخ و ئۆفم بۆ خۆم ھەلدە كىشا، تاو نا تاوايى سەر لەبىرى نامە كەم شەن و كەو دەكىد و بىرەم لەو قسانە دەكىدەوە كە تىايىدا نوسرا بۇو، سەبىرم پىتىدەھات، بۆچى من لەپىش چاوى رەش بۇويتىم؟ خۆج ھەلسوكەوتىتكى نامۇ و سەيرۆسەمەرەم دەرەھقى نەنواندۇوە بى ئەدەبىشىم نەك دەرەھق بەو، تەنانەت دەرەھق بە كەسى تر نەكىدوو و نەمەھىشتوھ بەناوى خۆشەويسىتىيەوە دەستى لە دەستىم بىكەدۇي

، يَا ماقچم بىكا و شتى لەو جۆرە.

"واااي خوايە گيان، چانەبۇو، خۇپاڭر و قايىم بۇوم، خۆم بۆيى شىل نەكىد.. تۆبىھ لەو تۆبىھ، هەى بى ئەخلاقى سەرسەرى خويىپى".

تا بەرە بەرى بانگى بەيان خەوم لىتنەكەدەت، بېپارمدا پۇزى پاشتىر يَا ھەر كاتىھاتە سەر پىتم و تۈوشى بۇوم، كارىتكى واى پىتىكەم، حەفت پاشتى مەرگبى.

رۇزى پاشتىر كە لەخەو بېتداربۇومەدە، دەم و دەست و چاوم بە ئاوا و سابون جوان شۇوشەت و بى ئەھەنە بەرچاىي بىكەم، خۆم گۆپى.. بەدلەرپاوا كىيىھە كى زۆرەوە كاغەزىتىكم ھېتىاۋ كەۋەقە نوسىنى نامەيەكى خراپتىر لەو نامەيەن ئەو ناردبۇوی:
بۇ/ وەلى بىن حەياتىن كەسى سەرپۇوی زەۋى

يەكسەر پىندايىم و دەلىم: ئەگەر بەممۇ پىياوهتىت لە دەل دەگەر، بەو سوک و چروكىيە بۇمنت نەدەروانى و نامەي وات بۇ نەدەنۈسىم.. ناچارم بۇ ئاسۇدەيى دەل و دەرروون و ناخىم كە ئەمشەو تا بەرە بەرى بەيان لە حەشمەتتا خەولە چاوم نەكەوتتۇو، ھېننەت پىندايىم تۆبە زەپە شەرەف و شۇ و شىكوت نىيە، ئەگىنائە و شە ناشىرىيەنەت بەخەيان دا نەدەھات، ھەر ئەو نامەيەش بەسە تا بۇم دەرىكەۋى تۆ كەسىكى خۇپەرسەت و نەگریس و بىن حەيات.. لىرەوە پىتىرادەگە يەنەنم ئەمە دوانامەيە و مەمنۇنىش بىت، پەشيمانى دادت ناداۋ تازە بىيىز نايە نەك ھەرسەيرت بىكەم بەلكو چلمىشىت پىن ناسىرەمە و.. دىسان لىرەوە پىتىت را دەگەيەنەنم ئەمە دوانامەيە و بىزانم بىيىھ سەرپىتم و قىسە و قىسە لۆكەم بۇھە ئېبەستى، خوايە كە و نابى بەدۇو، كارىتكى وات پىن دەكەم با بەدەوارى شەرەنە كەردى، دەك روورەشى دنىا و قىامەت بى و حەلاۋى ئامۇزاشت لەم ئان و ساتەوە بەرنە فەرەتى خواو خۇمن دەكەم كە منى بەبىن ئەدبىيەكى وەكوتۇن اساند... "گەوهەر"

نامه کەم دەق و نوشت كرد ، لە زەرفىكمناو خستمە نىيۇ دوو توپىي كتىبى كىميماو بەبى خولق و خۆيى و بە كۆلى خەم و مۆته كەو خەفتەوە مالەوەم جىيەيشت و بەرەو قوتايانە پېم هەللىنا.

تا دور وانەمان خويىند، خۆم لە حەلاو نەگەياند ، لە وانەي سىيەم بەھۆى نەھاتنى مامۆستاي ئىنگلىزى كە دايىكى وەفاتى كردىبوو، داوامان لېكرا بى دەنگ بچينە گۆرپانە كە ... لە سوچىتكەوە بە غەمناكى و پەشىيى وەستام ، مەلى ئەندىشەم بەرەو جىهانىتكى دورو ھەلفرىبىوو، تا كتوپىر لەگەل دەنگى:

- گەوھەرگىان ئەوكاتەت باش.

كەلكەلەي بىركىرنەوەم پەچىرا، بە شەلەۋاپىيەوە تەماشام كرد ئەوە حەلاوە، تىلە نىگايەكى بە مەغزا مئاراستەي كردو بە رەقەوە:

+ فەرمۇو.. ئىشت ھەبۇو؟.

بەسەرسامىيەوە پېرسى:

- گەوھەر گىان لەپىش چاوم ئاسايى نىت؟ خۆ ھىچ نەبۇوە؟.

نامەكەي وەلى و خۆمم لەنیو كتىبەكە دەركىد و بە پېپتاو بۆم راگرت:

+ فەرمۇو.. ئەمە بىدەرە خزمە بى ئابپوھەكت و بىزامى لە بارەي منھوھ قىسىمەك بەخوارى بىكا و شتم بۆ ھەلبېھەستى، من تەنبا تۆ دەناسم و دەزانم چىت بەسەر دىنەم.. لېرەوەش پىت دەلىم لە ئەمۇ بەدواوه نە بىناسەو نە دەتناسم.. تىڭەيىشتى؟.

دەمى وەك تەلەي تەقىيى ليھات، چاو ئەبلەق ، لەگەل ئەوھى بە خىرايى ھەردو نامەكەي خستە نىيۇ ئەو كتىبەي بە دەستىيەوەبۇو، زمانى ھەللىنا:

- ئاخىر.... ئااا... ئاخىر....

قىسەكەم لەدەمى قۆستەوەو پىايىدا ھەلشاخام:

+ قىسە ھەزارەو يەكى بەكارە.. من لەو تەرەحە كچانە نىيم بەسۈوگى سەير بىكەرىم، نەگەر يەكىكى بى حەيا نەبىن، قەت بەرامبەرەكەي بەبى حەيا تىنالاگا.

بى ئەوھى ددرفەتى پى بىدەم قىسىمەكى تر بىكا، رووم وەرچەرخاند و پاشتم تىيىكىردى؛ بەرەو فروشگائى نىيۇ قوتايانە كە ھەپپىم لېكىرىد.. وەلى دەمى بەش بۇو بۆۋە؛ وەكەر بىتىكى بىنگىيان، چۈن لەجىيە وەستاپىوو، ورتەي لەدەمدۇو دەرنەھات).

* * *

بەشان شەشەم

شەوی هەینى لە مالەوە سفرەمان را خستبوو، ورده ورده خەريکى نانخواردىنى ئىسوارە بۇوين، لەو سەرو حددە خەريکىبوو دەستمان هەلەدەگرت، باوكم وەك دوورو گەوهەرى لەنیر قولايىھە كانى دەريا دۆزىيىتەوە، چاوى دايىھە گەوهەرى خوشكم و بە كەيفىزىيەوە:

- كېچ سوننەتى زيان وا هاتووه، نەگەر كورە دەبى ژن بىننى، نەگەر كچە دەبى شوو بىكا، ديارە هەممو دايىك و باوکى حەزىدەكەن، منالەكانيان رېوشۇيىيان خۆشىپ و بەپىتى خۆياندا بېۋن، جا زۆران بۆ كەمان نەلىئىن، بېپىارە پاش بانگى شىتوان، حاجى عوبىيد و ژمارەيەك لە كەسوکارى، لە گەل مەلا بىنە ئىرە، بۆيە وەك كچىتكى رېتكۈپىك و باش سەرى باوكت شۇرنە كەيت وھىچ قسىيەكتلى نەبىسمەوە، باشه كچە كەم؟!

گەوهەر چۈن چاوى بېپىبوھ باوكم، چاوى دانەگرت، پېپتاو وەك كەفوکولى ناخى هەلچى، دايىھە پېرمەي گريان و فرمىسىك لە چاوانىدا فوارەي بەست، بەدەم هەنسىدانەوە زمانى گەراند:

+ بابەگىان دەستم دامىنت.. لە بەرت دەپارىمەوە، دەست و پىت ماج دەكەم، مەمدەرە شەريف، مەمفەوتىنە.

باوكم ناوجەوانى تىكنا، بە گۈزىيە كەوە پىيى هەلشاخا:

- پەككۇ لەو قىسە هەلەق و بەلەقانە.. ديارە ئىيە لىيت بىزازىن.. ها؟

ئەويش كە لە هەنسىدانە كەي بەردەوامبۇو:

+ من نەمۇتوھ لىitan بىزازىم، بەلام ئەو كورە پىاو نىيەو تەواو... فەرسۇو را زىيم، وەرە بىدرە سەگىنگى كەپىم باشتە، نەك بىبىمە ژنى ئەو تەرەحە زەلامەي هەممو شىتىكە بىس پىاو نىيە.. بابەگىان راستە شەفە لە خواردنەوە بىرادەرتە، وەلى تىز دەبسو لە ھەرسۇو كەس باشتە ئەوت بىناسىيايە، بېرۇ گۈئى لە قىسەي خەلکى بىگە بىزانە كى ھەيە

به وشیدیه که باس له باشی نه و کوره بکا؟!، شده ناتوانی ژن به ختیوکا، خویریه،
به دره و شته، واى لی ده گیزنه و تیشی نیه مه گهر گهراں و سوران به دوای ژنی عاله،
ژن هدیه نه گهر به دره و شتیش نه بی، به دره و شتی ده کا.. نازانم یه که سه ر به فهربی
خوای دانه گری و نه مهش خرو و خدیبی، شتیکی حاشا هه لنه گره ژنیش بینی و از
لهو پدفتاره قیزه و نانه نایه نی، وا داماننا وا زی لهو شستانه ش هینا، نه وجاره
بدرام بهر ژنه که دل پیس ده بی، له هه موو چرپه و جوله یه ده که ویته گومان..
م: شوی پیناکه م، به زوره، نامه وی شوو بکه م.

باوکم دهتوت تیزه ماره، له جیوه روو بووه لینگه نه علیک و بیزه همانه بهربووه ویزه هی،
بهدهم لیدانه ود:
- دیاره ناشقت همیه، حمزت له کورپی خه لکی کردیه و من سه گم بوت ده و هرم، همه
سه گیانختوی هیچ و پروچ.

من و دایکم و فاتی، بهزور گهوه‌رمان له‌زیر چنگی ده‌رینا، به‌راکیشان بردمانه
ژورده‌که‌ی ترو له ناووه‌د ده‌رگاکه‌مان شیش دا..
باوکم له پیش ده‌رگاکه‌وه ددینه‌راند:

- کچی حهیاو نابرووم نهبهی، پیاو یه کجارت قسه دهکا، به شهرهفی پیاوی مهرد، نهگهر هاتن و ببینم لج هلهینى، لاتجمى بکھى، بلیئى رازى نیم، ببمه کافرو جوو، دک کار سدرت ددبرم، نهوجا با خەلتكى لۆمەمكا.

لەزورى كدوتىنەوە دلداھەوەي و دايىم بەدەم پارانەوە پىيى وەت:
+ كچم نەو باوکە مەلەعونەت زۆر بى دينە، هەموو شتىكى لى دەۋەشىتەوە، بزىيە
نەگەربىدىسى دايىكت دەكەي، لە كەللى شەيتان دىيىھ خوار با تۈوشى كارەساتى
نەھەيت و بەواي تۈزۈھ حەپامان نەچى.

- گدوهمرگیان بامم ده میکه له بدرنامه دایه پهیتا پهیتا پولیتکمان پیوهنه و له کول خریانکاتهوه، ویپای هدموو ئەمانه، ناشکرئ کارئ بکهین بى داھاتوومان ریسوايى له درابىن.

باوکم لدو دیروده هدرمینگه مینگی بتو ، لدهه رشهو گوره شه کانی نه ده که وت ..
گوهدر هینده له گلیمان ریست ، دواشت به نابه دلی رازیبوو :
+ خوا یدکو نابن به دوو ، نه گهر کوشتنی نه فس نه بوایه لای پهروه رد کار ، همچو
نیستا قیرو سیام له خنز ده کرد و خوم ده سوتاند ، به لام قهیناکه با خاتری نیوہ بسی و

لەبەر ئىزە كارى ناكەم بە دەستىيە و سەرگەردانىن.
دایكەم بەم قىسىمە پېرى دايىن، ئەملاو ئەولاي ماچىكىد، بەھىۋاشى پىسى ھەدىتىنا،
شىشەكەي كىرددو، دەرگاڭاكە خىستە سەر گازەرای پشت و منىش بەدوايدا بەرەو لاي
باوکەم رۆيىشتىن.

باوکەم تىلە نىگايىھە كى دايىھە دايىكەم و بە پەرۇشە و پرسى:
- ها، نە كچەتىمە چى وت؟! راپازىيە يان سوورە لەسەر بى ئەقلى و كەرايەتىيە كەم.
دايىكەم چاوى ئەبلەقى تىپىرى، ددانىلى دەچىرە و بىرەنە و بە كىنە:

+ ماشەللا كابرايە كى كەللەرەقى، دەبى تۆ كەي بىيىھە سەر خوت و بەخوتا
بچىھە و.. نازانم بۇ كورپىكى بەدرەوشت ئەو ھەراو ھەللايى دەھى مالىك لە زواقنىيى؟
باوکەم دەتوت نەبای دىوه نە بۆزان، زۆر بى بايەخانە:

- ئەو قسانە نانىتىكى سوتاي ناھىئىن، ئەوهى بەلامەوە گرنگە دەبى ئەو كچە
بە شهرىف راپازى بىن، ئەگەرنا خوتىن بەرە چاوى گە روم، قەسا بخانە يەك دەخولقىن،
ئىنجا چى دەبىنابىن، چىش.

دايىكەم ناھىئىكى قوللى پې بەسييە كانى ھەللىكىشا:
+ با دلت داکدو، راپازىغان كرد.

ئەنسوس ھېشتا بى منھتى دەفرۇشت:
- چۈزانم... ئەگەر راپازى نەدەبۈو..
بانگى شىۋانى دا.. دواي چارەگى، بىست دەقە، لە دەرگاي مالىمان درا، بە

دە، بە خودى مەلاوە پانزه كەسم ژمارد.. ژاوه ژاوه بالى بەسەر مالىمان كىشا، لەرپىو
پەسىتكى زۆر سادە ساكار، گەوهەريان لى مارە كرد، شەكراو خورايە و، پاشان ئەو
نەم شەدە يەكى لە درىزىتىن شەدە، ناخۇشتىن شەدە كان بۇو، تا درەنگى وەخت، من
و نەر دو خوشكەم، بەيە كەدە گريساين، ھەرچەندە مەن و فاتى دلى گەوهەرمان
دەدايدەد بەودى رەنگە ئەو كورە وە كور زۆر كەسى دى، دواي ژنهىننان بىگۈرپى، بەلام

نەر نەيدە توانى قىناعەت بەخۆي بىننى، دەيىوت:
- خۇرى شىپەن تا پېرى.. لە كويىريان پرسى چىپت دەھى، وتى دو چاوى ساعى، ناتوانىم
باور بەخۇز بىنەم، بىكەم دە قىناعەتى دەن دو پياوه چاكىنى، تازە مادام هات، ئىسىدى
تەشىمىن و تال بىن ناچارم شانى بەدەمە بەر و لە كەدى بىگۈزەريم.

)))

يەك دود رۇزىڭە وەريان لە بازار گۈدا؛ ئەو يىش دەستى لە سەر كامە جلو بەرك دانا.
دەستى بۇ ھەر زېرى و زىبەنېك درېئىز كرد، بۆيان كېرى.
من وفاتى لە رېزى گواستىنە دىدا بويىنە يادىرى، ھەر لە بىردىنى بۇ سالۇن تا مالى
زارا؛ بەمۇ لىسى دور نە كەرتىنە وە، لە وىش دەمىرى دوان لەلامى ماينە وە، لە كەل
دەلىسانى ئەو خەلکەي لەرى دا وەت كرابۇون، ئىمەشە لىساين و لە كەل كەۋەردا
ئەملاز نە ولای يە كەيمان ماچىكىد، وەلى تا ئەو يىشمان جى هىشت، ئەو خوشكەمان
بىزدىك؛ زىرددەخەنە يەك چىيە، نەچوھ سەر لىيۇ كە ئەگەر لە بەر ئەو حەشاماتەي
ئەوئى نە بوايە ھەرسىكىمان باودشمان لە يەك دەداو ھۆن دەستمان دەكرىدە گەريان،
گەريان بۇ به خەسارچۇنى گەۋەر و ئەو رۆزانەي ئىمەش بۇ داھاتو چاودپىنى
دەكەين باوكىمان بېبى پرس و بە كەيف و ماشاي خۆى بەو دەرددەمان بب.

زىيانى گەۋەر تەنپا ھەفتە يەكى خۆشبوو، بەمە قىسە كانى دەقاوددق وادەرچۇون و
بەزمە كە سەرى لى ئەلدا... ئەو كىلۇل و داماوه زۇو زۇو، ناوه ناوه، دەتۆراو
دەچۈدد.. ئەو دەمە بېاتايەتە سەر باس و خواسى شەريف... ئەو فرمىسىكانەي
لەچاوانى دا دەبارى، ھەموو خۆشىيە كى لە دەل و دەررۇن دەتۆراند:

- وااااي داوم بەداوى كىيە بۇ؟ رۆز نىيە مەردىنى بەچاوى خۆم نە بىيىم.. من دەمۇت
بابەگىان شەفە مال و منالى پى بەخىيۇ ناكرى، گالتەي پى دەھات.. دەودرە قەت
بۇودۇ قەت كراوه، نە شەھى، نە دوان و دە، وە كو دەلىن پياو ئەگەر سەگىشى لە مال
رَاگرتىبى زۇو زۇو سەرى لى دەدا بىزانى چۈنە و پىيىستى بە چىيە؟! ئەو يىش شەھى نىيە
نىيە شەھى نەيىتەود، چەتەنە دەيدىك؟! ئاگاي لە ھېيچ نىيە، مەست و سەرخۆش، بە ملاو
بەولا دەكەھى، وا داماننا ئەو زەقنى بۇوتەي ژەھر كرد، كەچى جار ھەيە بى ئەھى
ھەلدىكەم دەرھەق كەربى، بە ھەواي ھەۋەس لىيەم دىيە پېش و وە كو ئەھەدى گەمەم
لە كەل بىكا، تا دەگىز زەللەيە كى كەللەتەزىيەم تى دەسەرەويىنى، ھەندى كەرەت دان
بەخۇز دەگرم و قۇركېلى دەكەم، لە دەررۇنە و دەلىيەم دەھى لىيى ناگىرى سەرخۆش،
سەرخۆشىش واتا شىيىتى، كەسيش لە شىيىت ناگىرى، ھېننە جنار وەها دەستم لى
دەدشىتىنى، بە دەست خۆم نىيە وايدىرى مېشىكم شورت دەكە، ئاوى لى ناخۆم، وە، چ
جىئىرى پېس و نەكىرىس و خرآپ ھەدىد بەخۆى و ئەۋىزىدە و ئابادى دەدەم.. ماوەيە كە
فيئىبورە قىسىدەك ئەقللى نەيىگىرى كەس لە كەسو كارم نامىنى جىئىيان بۇ رەوانە
نەكە.. ندر كاپارايە سەپەر بىر دەكەتسەد، يەكى كافريشى كەوتېتى بەرەست واي
لە كەل ناكا، خۇز من كافر نىيە.

شەویکىان لە مالى خۆمان بەتانيەكەم بەسەرى خۆم دادابۇ، ھەستم راکرت كەورىەرى خوشكم لەگەل دايىكم دووبەدوو قىسىيان دەكرد.. گەوهەر زۆر بە داماوى باسى خۇزى و شەفەي بۆ دەگىرایەوە، دەيىوت:

- دايىھەگىان، نازانم ئەو كاپرايە چ بەشەرىيەكە؟! ماوهىيەكە وەكۈ خەفەتىكى كەورىنى هەبىن و من لە راستى دا بارگارانىبىم، شەوانە درەنگ و بەسەرخۇشى دىتىوە، كەچى بە جل و بەرگى بەرييەوە، بىن خۆگۈرۈن خۆى فېرى دەداتە سەر جىنگەكەو تا بەيانى پەرخە پەرخى رۆژە رېيەك دەپوا، منىش ھەر ئەوەم بۆ دەمىننەتەوە، ھەندى جار تا درەنگى وەخت تىيەرەبىئىنم و خەم و خەفەتى لى بخۆم، لەناخەوە پىشى بخۆمەوە.. ئەرىنى دايىھە دەبىن ئەو پىاوە دەمارى پىاوەتى لەقەلبىدايى؟! بىرواناڭەم، عەيىيشە لەپروت ئەو قىسىيە دەكەم، بەدوو ھەفتە سى ھەفتە نايەت بەلامەوە، لەگەلم ناخەوى، كەچىن تەقەى سەرى دى، ئىن خۆ منىش بەشەرم، نەفسىم ھەيىه، سەربار و بنبار، شتى نەقللى نەيگۈرى بىن منەتانە، پىيى مالى باوکىم نىشانىدداو وەكۈ سەگ دەپشىتەوە، زۆر بىن ئەدەبانە دەلى: (ئەگەر زۆريش راپىزى نى، فەرمۇو ئەوە دەرگە لەسەر پىشتە دەتوانى بچىيەوە مالى باوكت).. ئىن دايىھەگىان توخوا لەم ھەست بىرىندار كىردىنە گەورەتى چىيە؟! سەيرە وادەزانى من بە باوانە خويىنى چۈمىتە لاي، يان ئەگەر ئەو پاروە نانىتىكىم نەداتىن، ئەوە من لەمالى باوکىم نان نىيە بىخۆم و لەبرسا دەمرم.

- دايىكم نىلەنيللە لە ناخەوە دەكولى، بەلام بەسەر خۆى دانەدەيەناو ھەميىشە بۆ خۆرائىرى و نارامگىرن ئامۆزگارى دەكرد:

+ رۆلە گىان، ھىچ ناکرى تازە رېشمان لە رېشى ئالاوه، باش دەزانم لە ئەقل و بىر كىردىوە بەمۇو لە باوکى چەمبەرىت لاي نەداوە، ئەگەر قىسىي دايىكت لەگۈ دەكىرى، ودرە پىشت گۈتى بىخەوە ھېيندە بىرى لى مەكەوە لەگەلى بقەتىنەو ھەر تو باشتىرىد.. بىلکو ئەوە خوايە رۆزى ئەوپىش ھەستى پىاوەتى بىزۈئى و بەخۆى دا بچىتەوە دان بە ھەلەكانى دانى.

كەورىەرىش ناھىيەكى قۇولى پې به سىيەكانى ھەللىكىشاو وتنى:

- دايىھە كىيان تايىا كەر بچىتە بەغدا دەبىتە ھېىستە؟ ئەوەي نەبىن لەمالىم، نازانى بە حالىم.. چىبىكەم، دەبىن دلى خۆمان بەو قىسانە بەدەينەوە.. چار نىءە دەبىن شانى بەددەمە بىرە لەكۈرى پېرى، لەۋى كىرىنى بىدەمەوە.

بهششی حه و ته م

مانگینک و سئ پوژ بنه سهر ناردنی يه که م نامه‌ی شیرکو تیپه‌پی که له‌پی قوتا بخانه پیتیدام و منیش له به رچاریدا جروپرم کرد و خستمه ناو تنه که زبله‌وه، که چسی لیم بروه ماخولیا و به غایله‌ی ئه‌وه‌وه پوژم بله‌پی ده کرد و شه و ئه‌بوو له ده رگای بیکردن‌دهم نهدا، ده میک دوان بی هیچ مه‌بهست و ویستیک ده‌هاته بهر دیده‌م، نه‌وه بددم بزه‌یه کی گه‌شه‌وه ته‌ماشام ده‌کا، زه‌رده‌خنه‌ی ئوغزه‌نیم پی ده‌به‌خشی، که چسی به‌سدردا خدم و موته‌که بال به‌سهر ئاسوی بیروه‌شم ده‌کیشی:

- نه‌مه که‌ی و دزعه؟! ده و دره قدت بووه‌وقدت کراوه ده‌رفه‌تت بۆ هه‌لکه‌وهی، له‌کیس خوتی بدهیت؟.. من واي ده‌بینم په‌یوه‌ندی خوش‌هه‌ویستی ره‌نگه خوشی به دل و درون بید‌خشی، نازانم نه‌م قسه‌یه تا چه‌ند راسته.. به‌هه‌رحال له‌ئیستاوه له‌جیاتی همر شتی، په‌زاره ناخم ده‌خواته‌وه، ئاخو دوو پوژی ترچ شتیک ده‌قه‌ومی؟!

پوژانی تاقیکردن‌ده کانی سه‌ری سال ده‌ستی پیکرده، له‌پی چوونم بۆ قوتا بخانه و به‌هو کوکاندی پییدا تیکه‌پیم، پوژ نه‌بوو چاو گر نه‌دهم، چاو به‌ملاوبه‌ولا نه‌گیرم، به‌لکو نه‌ده خواید جاریکی دیکه ئه‌وه کوره ببینمه‌وه، کوریک تنه‌ها له‌پیگه‌ی خویندنه‌وهی نامه‌یدکی نارا تروشی سه‌رگه‌ردانی کردم.. ده‌بی چی لیه‌هاتبی؟ عه‌رد قووتی دا، ناسان هدلیکیش؟ سه‌یرم پیکدهات ئاخو ده‌بی مالیان له‌کویبی، تو بلیئی مالیان له و ده‌ردو بدره بروبی و بۆ گدره‌کیکی دیکه‌یان گواستبیت‌هه‌وه.

بعد جزره رامانه، میشکم ماندو و جه‌سته‌م به‌رهو بیهیزی ملی دهنا، هه‌رچه‌نده زوو زور دلی خوم بهدود دداید و ده:

ـ دهی چسی ده‌بی؟ خو دنیا کاول نابی و نامه‌ی سه‌رساج نه‌سوتاوه.. که‌س ببرانیش بیس.. بۆ کرن ده‌چسی؟ بچیت‌هه هدر شوینی، بیشک دورو نزیک ده‌بینمه‌وه،

ددمبینیت، در ریکیش دهکه وی به همراه فروغیلیکسی هم است و نهست و سوزمان در همه قبه های بگزیرینه و... و داماننا نهاده برای ببری چاومان به یه که نه که و تدوه، چی ددبی؟ هیچ، باشتر.

و دلی نهاده خهیلانه مدهکو بلقی سهراو دهپرکانه و ههنددهی خرم به شتیکه و سهراقال دهکرد همراه ده مسی دوان بتو، نیدی به ئامانی خوای له نهندیشم نه دسرایه ود:

- ئای که به لایه کی گهوره یه مرؤف خرو به که سیکه و بگری له کاتیکدا نهاده کمه نه هیچی نهاده بی و نه جاری دوان به یه که وه قسمه یان کرد بی.

بتو سئی مانگهی هاوین سه رسام مابووم، ترسی باوکم له لایه ک بوهستی وايکردن بتو نه ویرم هینده بیمه بدر دهگا، که چی نهنددهی که به دزی ده چومه پیش قاپی حهوش، زور نه ده مامه ود.

به تیپه پرونی نهاده رۆزانه و بتو بینینی شیرکو دهستم له خو شوشت ناچار مام بتوانم بهم حاله هیچ به هیچ بکه م مهگه ر چاوده پوانی کردن و هی قوتا بخانه بکه م جاریکی دی بی بینم و چاوم پیی بکه وی له مه نهاده ناردي و نهاده سه لامه بتو یه که مغار پیی و تم:

- نهاده کاته ت باش گوله که م.

نهاده سالهی خوپندهم به سه رکه و توویی ته او اکرد، پیی نایه پشووی هاوین.. له همه موو نهاده ما و دیه دا ئیستاش نانی له مالمان به ئیسراحدت نه خورا.. گه و هه رزو زبو ده تۆراو باوکم به هه رشه و گوره شه و زه برو زه نگ و زه ده برد و و... سه ریره که هی له و دابوو هه ر جاری نهاده خوشکه م به ده فینگه فینگ و گریان و فرمیسک رشت ده دهاته و ده په ریشان و مهزلومیه تی خوی له دهست جهور و سته می شه ریف بتو ده گیرایه و... باوکم توند په نجه کانی دهستی ده نوقاند و تین و تاوی ده دایه به رخو ددانی ده چیرد و ده برد:

+ ئیستا ده زانم چی به سه دینم، چما شه فه بتو بهو پیاوه هی کچی من دارکاری بکا و قسدو قسدلرکی بتو هه لب بستی؟.

به توره دیی رووی و در ده چدرخاند و پیی هد لدینا و ده ریشت، دواي سه عاتی، سه عاتی زیاتر کاتی ده هاتدوه ده توت نوشت دی لیکراوه و ته لیسمی جادوان کاری تیکردووه،

ناوچهوانی تیکدنا، به گرژیمه کدوه له گدوهه ده چوه پیش و تا ده یگرت تفییکی
تیکدنا، به گرژیمه کدوه له گدوهه ده چوه پیش و تا ده یگرت تفییکی
نیزه گرت و بمساری ده نه راند:
+ تو قهت نایمه ژن.. ئیستا بوم درکهوت شده له چت و خۆرایی و بین هاتوهه وات
لی بمسار ناینهنى و لیت نادا، دیاره مستهه دقی ثهوهی به شدق و پیلهقه لیت بدری،
دهه قهت بوده ژن قسه له قسەی پیاو بکا.. دهی خوت خرکهوه، دانی ئیواره
دەتبەمهوه، بەراستى ئیشوکار و خەم و خەفەقان ھیندە کەمە دەبى تەنها بەدواى
کیشەی تو بکەوین، نەوچارەت دواچارە بتوریي، كچى وا پیم وتى ثهوجارە ناهیتلەم پى
بنییە نەم مالە.. تیگەيشتى؟

گەوهەر نېدەزانى سەرى کاسى بەرەو کام مەنزىلگا ھەلگرى، بەناوه دلى به کەسوکار
و باوكى خوشە دالىدەي بدا، دلى بەتاھەو پشتى بگرى، كچى ثهوه ھەمۇف
وەلامىكىيەتى.

من لەجىئە بەو قسانەي باوکم موچپكەم بە لەش دادەگەرە، ھەستم بە نارەحەتىيە كى
زۆر دەكەد بەو شىۋەيە ماماھە لە گەل جگەرگۆشە كەي دەكا.. گەوهەر دەم و دەست
خۆي كۆدەكەدەوە لە رقان چاوهپروانى باوکى نەدەكەد بى لە گەللىياو بىباتەوه، بەدەم
فرمیسک رېتن و رق و بىزارىيە كى زۆرەوە ملىدەناو دەپۋىشتەوە.

شەريف چونكە ناجىن، رپوگۈز و قسەي باشى لەدەم دەرنەدەچوو، جگە لەوهى دوو
چاوى بەئىمە ھەلنىدەھات، ئىمەش لە ئاستى دا دوورۇنزيك نەدەچوينە مالىي و لەبەر
ئدو، سەردانى خوشكى خۆمان تەرك كەدبۇو.

گەوهەر دوو ھەفتەي تەواو نە دەنگى ھەبۇو، نە رەنگ، نە مانزانى ھەوالى لەچىدايە،
ھەمېشە لەبەرچاومان بۇو، بە بىرکەدنەوە شەفەمان دەھىنايە بەرچاوه ھەوە دەستى دار
حەيزەرانى لە گەوهەر گەرتوھو بەربۇھەتە وىزەي، ھەمېشە لەسەر ناخواردن، لەچۈنە
سەر جىنگە، زەللىي گەوهەرمان لەمېشک دەرنەدەچوو.. چەند جار بەدايىكم وە:

+ دايەگىيان دەبا پى بە جەرگى خۆمانەوە بىنیيەن و بچىن سەردانىيە كى گەوهەر بکەين،
بىنائىنەو ماودىيە بۆ ديار نىيە؟! كى دەلى نەخۆش نىيە، ئەمەش ھەر ھىچ، كى دەلى
ئدو بىرۈزدان و بىلەنە ھەمۇو ھاتوچۇ و سەردانىيە كى لى قەددەغە نەكەدەوە.

دايىكم تاس دەيرىدەوە، چاوى دەپرېيە دوورايىيە كى نادىyar و بى چاوتروكائىن، وەك
شىتىك راڭ بکا، پەتاو بەبى ھەوە دەنگى گەيانى دەرچى، فرمىسک لە چاوانى دا
فوارەي دەبەست.. دايىكم زۆرى لە دەلدا بۇو، گەلى ھەولى دەدا شەو خەمانەي لە

دلیدایه بۆ نیمهی نه پەریتیته ود، بۆیه با به تەکەی بە لای دیکە دەبرد:
- دە خیز دەبى نیشەللا، کەن دەلئ پې نیش نیه؟ بە هەر حال با تەو چەند رۆژەش
بپرو، هەر دەنگی نەبرو، دەچینه سەردانی، هەرچەندە سویندم خواردبوو قەت نەچمە
مالی ئەو گەواو بارکە، بەھەر حال... .

ئەو ھەفتە یەشمان بەریکرد، ھەمدیسا دەنگی نەبرو.

بینەودى من ھیچ لە دايىكم دويارە بکەمەوە، ئەو بە ھەلپەيەكەوە ropyى تىكىردم:
+ كچم خۆت ئامادەكە دەچينه مالى شەريفي بى شەرەف، بەلکو بۆ دە دەقە
چاردگىكىش بى چاومان بە گەوهەر بکەمەي و دواي ئەوە يەكسەر دىيىنەوە.
من بەپەلە خۆم گۆرى شان بەشانى دايىكم بەيەكەوە بکەويىنى، هەركە دەرگائى
حدوشەمان كەددوە، شەريف خۆى كەد بە مالىمان و بە رقەوە و تى:

- كوا گەوهەر.. كوا لە كۈيىھە؟

دەمان بەش بۇود، چاۋ ئەبلەق بۇوين.

+ چىرىرىرىرىرى؟

* * *

بهشش ههشتادم

شەريف و ا گومانى بىد بىو، گەوهەرى خوشكم ھاتۆتە مالىمان ولەمالىمان خۇى
حەشارداوە، نىدى بىي پۇخسەت خواتىن پىتى ھەلىتىاۋ بە شېرىزەسى و تۈورەپە كى بىن
نەندازە چوودە ناندىنە كەو كەوتە چاوگىرپان لەو شوئىنانە گومانى لى ھەبىو، لەوى
بايدارە بەردر ھۆلى پىتشوازى و لەويىشەوە بەردو گەرمماو و پاشان ژۇورى نوستن،
تەذانەت بەجۆرى ددگەرا و شوئىنە كانى سەح دەكىرددە، دەتوت پۆلیسەو بەدواى
قاچاخچى، بەدواى دزوجەردە عەودالە، وەها بن قەردویلە كان و دەپشىنى و بۆفيەو بن
نۇين و شوئىنە كانى دىكەدەكىرددە، دواجار ھەر زانى ھەولە كانى بىي ھودەن، بە
ھەناسە بېرىكىرە چاوى بېرىھ چاوم و لەمنەوە تەماشايە كى قۇولى دايىكمىدا:
- پىيم بلىتن ئەو ژنه چىرودتە كۈي؟ لەكۈي خۇى شاردۇتەوە، ئىستا پىيم دەلىن
باشە، دەنە چى خراپە پىتانى دەكەم.

دایىكم حەپەسا، بەم قسانە چاوى زەق بۇوە:
+ كۈرە تۆ بەشەرى يَا حەيوانى ، تىڭ نەچۈويتى؟ دەزانى دەلىيى چى؟.
شەريف بىي باكانە:

- من گىيلە گىيلە نازانم چىيە، لېرە نارقۇم تا گەوهەر نەبەمەوە.
لە سەرە حەددە باوکم بەزۇور كەوت و بە ھەلىپە يە كەوە رپۇي تىكىرىدىن:
- ئەرە چى بۇرە؟ چى قەوماوه؟

شەريف ئاهىتىكى ھەللىكىشاو كەمى نەرمى نواند:

+ من ھاتورەمدە دواي گەوهەر و ئەوانەش بىي ئەوهى رېزى كەس بىگرن، نازانن چۈن
و دلام دەددەرە.
من لە حەشىمەتا خەرىكىبوو بىتەقىم، ھەرخۆم بۇ نەگىرا، بەرپۇيدا تەقىمەوە و پىايىدا
ھەللىشاخام:

- شەريف سەر ھەللىپەر خوا بېينە، تۆ نە نوسولت ھەبىھە و نەسېغەتت لە سېنەتى

بەشەر دەکا.. تو خوا نەوە رەفتار بۇ نواندت، ھاتى بىن پرس و را نەو مالەت سەردەو
بن كرد، گوايە لەدواى گەوھەر دەگەرىيى و باوەر بە قىسىم ئىيمە ناكىدى، لېزىدە پېت
دەلىم تۆ نەو خوشكەمى ئىيمەت وەها سەركۈنە كەردوه نەگەر لە رقى تۆ سەرى
ھەلگىرتىپى و ھەرقەچىدە كى لىپىت ھەمووى لە بن سەرى تۆيە و تۆ سەبەبى.

شەريف بەكزۆلىيەوە رۇوي بەلايى باوکم و ھەرچەرخاند:

- فەرمۇو خىرت حاكمىبە.. گۈيت لىپىو بىن نەوهى ھىچ بلىم، يان قىسىمە كى خراپ
بىكەم نەوجا بەو قىسە رەق و نابەجىيانە لەگەلەم دەدۇى.

باوکم شەلم كويىرم نابويىرم، لاگىرى لە قىسە كانى شەفەى كرد بىن نەوهى لەم قىسىمە كى
خىزىر بىكا، ھەرنا گەوھەر كچىھەتنى و پېشتمان بگرىي.. دوو شەقاو لەمن ھاتىپېش و تا
گرتى شەقازىلەيدە كى خاسى تىيسەرەواندم و گوئى تەزانىم، بىرى چاوم تارىك داھات،
لەجىزە لەھۆش خۆ چۈرم.. دايىكم بە پەلە منى نايە كۆشى و بەپەله فاتىش گلاستى
ناوى ھىيىناو دايە دەست دايىكم، نەويىش بە دەم پېۋاندىنى ناودەكەۋە بە دەم و چاوم و
تەپكىرىدىنى، فرمىسىك لە چاوانى دا فوارەمى بەستىبوو:

+ كچە كەم.. گىانە كەم.. گىانە... ئۆزۈز... ئاااااخ. وأاااااى لە دەست پىاوى
خراپ و بۇودەلە.

ورده ورده ھۆشم ھاتەوە بەر.. دايىكم بە رق و كيندە سەرى ھەلېپى و چاوى بىرىيە
چاوى باوکم و بىن باكانە:

+ نەو ئىشە كەرت؟ بناھەقت ناگرم كارى لەمە خراپتىش بىكەى، چونكە بەرددوام
نەو بىن شەرەفە پارەت بە قەرز دەداتى رەشاوى پىن بخويەوە، لە ئاقارى دا سەرت
شۆپە، زاتى نەو ناكەى دوو تف بىكەيە چاوى و پىتى بلەتى بەرى چاوت دوو بىرىيە،
دىتى كەف و كولى خۆت بەسەر نەو كچە بەستەزمانە دەرددەكەى.

شەريف رۇوي ورگەپىرا، پېش نەوهى بچىتە دەرەوە، رۇوي كەرددە دايىكم و وتنى:

- من وا زەن دەبەم كچە كەت بەدۇو كەوتىپى، وا من رۆيىشتىم، ئىۋەش لەمەعۇدا چۈن
وەلامى خەللىكى دەدەنەوە، وەلام دەنەوە.

ويسىم بىرپەرچى بەدەمەوە، دايىكم دەمى گرتم و باوکىشىم بەساردىيەوە پىتى وتنى:

+ نۇ قسانە جران نىيە دەيىكەى.. كچى من لەو تەرەحە كچانە نىيە رەدۇو كەۋى.

كە رۇوي بەلايى دايىكم سوراپاند:

+ من خەتاى گەوھەر ناگرم، خەتاكە ھەمووى لەمەر دايىكەتى، نەگەر نەو باش
بوايە، نەويىش بەرىيى نەودا دەررۇيىشت.

شەريف بىن ھىچ قىسىدە وەلامى پىتى هەلىيىناو لەمالمان دەرچۈرۈ.

دایکم و ه کو به روی سه ر ناکر بدرودی باوکم تدقیقه و :

- کوره تو کهی هوشت دیتمه و بدر .. نهختی لخوا بارسده .. و هر پیم بلئ من نه و بیست و قسر ساله له لاتم، قهت روزی له روزان که سیکت دی به خراب به پیش دهرکات برو او قهت منت دیوه پی بخواری دانیم؟.. ناهدقت ناکرم، نه کمر و ه کو زنی خله کی بی ثابرو و بی حهیاو چاو و ثابرو ده بوم، نه و قسانه ده هلاق نه ده کردم، به لام چیبکه م برومده ته زنی کی؟ پیاویک نه توانی بدر کری له مال و مندالی بکات، ج دلم پی خوشبی و هیچت لی چاوه روان ناکه م.

باوکم هیشتا له که لمی شهیتان نه هاتبورو خوار، له جیوه رو و بروه تا که نه علیتکی نهوناوه هورژمی بو دایکم هینار و هر که رایه سدری.. لیده لیده تا شلکوت برو دهستی لی هله لنه گرت، نه وجای ده عله که دهستی فریدا و بددهم هله لکیشانی ناهیتکی قووله وه :

- نه وجاره با له هینده بوهستی، جاریکی دی دهه هله لبینی، زمانت دریزکه هی، زمانت له بنه وه ده برم، به راستی ته واومان کرد، بهس هیندهت ماوه بچیه سهربان و بانگهوازکه هی بلئی من قه جبهه، هدی ناکه س به چه هیچ و پوج.

من و فاتیئی خوشکم له سوچیکه وه باوه شمان له یک دابوو، تنهها و تنهها بو دایکمان ده گریاین و فرمیسکمان ده رشت.

1

* * *

هر دوای نه و رووداوه، که توینه گه ران و سوران به دوای گه و هردا، لیره بو نه وی، تا هه والمان پی گهیشت که هه فتیدیک زیاتره نه و خوشکه مان چووه ته مالی عه زیزی مامم.. کاتیک نه و هه واله مان پی گهیشت، باوکم ته کانی دایه به رخوو یه کراست بدروه مالی مامم داغل بتووه، من و دایکیشم له ترسی نه وه کو شتیکی بد سدری بینی، هدر پییه کمان کرده دوپی تا گهیشتینه راستی.. وه لی که پیی نایه مالیان، بی سه لام و که لام په لاماری گه و هدری داو تا گرتی دوو شهقی قایی لیدا، قیزه هی لی هله لساند، نه وجای بد دستی راسته له پشته وه توند پرچی گرت و به را کیشان رایکیشا، و دلی لدد در دوه بددهم نه راندند وه به سدری ده قیزاند:

- دهی هدی بی ردوشت، پیشم کدوه.

تیمدش وا بد دواودین، قیوسیا لدو دوو شدق و ته و پرج را کیشانه.. به پیی خوی بر دیده وه مالی شدریف.

هیشتا هیچ قسید کمان لهددم ده ند چوو برو، شدریف هدر نه یهی ناوه نه برد، له دوور دوه بد گدوه دری و ت :

- شهرييف بوایه‌ی، قهت بی پرسی پیاوت یا بهدر له مالی دایك و باوکت نه‌ده‌چوویه
شويیني تر؛ بؤيه لهم نان وساته‌وه ناتوانم گومانت لی نه‌كه‌م.
باوکم ديسى بارودوخه‌که هيوركاهه‌وه:

+ کاكه شهرييف له هه‌مور ئهو ماوديه به بى ئاگايى نهك تو، تهناههت بى ئاگاداري
ئيمه نه‌چوروده مالى عه‌زىزى مامى، به‌هه‌رحال ئهوه را دهستم كردیمه‌وه، ده‌ه، ده‌بـا
ئيمه‌ش بـپـينـهـوهـ.

شهرييف ئيستاو ئيستا زمانى هـلـ نـهـيـنـاـ فـهـرـمـوـوـيـ دـانـيـشـتـنـ وـ مـانـهـوـهـ مـانـ لـىـ بـكـاتـ
تهناههت كه باوکم وتى خواحافيز، وهـلامـىـ باـوـكـيـشـمـىـ نـهـدـايـهـوهـ.

من ده‌مزانى ئهو خوشكهم روبه‌پرووي کاره‌ساتيکى دژوار ده‌بيت‌وه‌و شـهـفـهـ بـهـ ئـاسـانـىـ
لهـوـ رـاـكـرـدـنـ وـ هـهـلـاتـنـهـ خـوـشـ نـابـىـ وـ گـوـبـهـنـدـ وـ كـيـشـهـىـ بـؤـ درـوـسـتـ دـهـكـاـ،ـ بـؤـيـهـ
نهـمـذـهـتـوـانـىـ بـهـ ئـاسـانـىـ گـرـفـتـىـ ئـهـوـ خـوـشـكـهـمـ لـهـ هـزـرـ وـ زـهـيـنـمـ دـهـرـيـكـهـمـ ئـهـوـهـشـ بـهـهـوـىـ
نهـوـ خـهـوـهـ بـوـوـكـهـ بـيـنـيـمـ..ـ لـهـ خـهـوـهـمـداـ گـوـهـهـرـ جـلـيـكـىـ سـپـىـ جـوـانـىـ لـهـهـرـبـوـوـ،ـ دـهـمـ وـ
چـاوـيـيـكـىـ گـهـشـ وـ كـراـوـهـ ،ـ هـهـرـ لـهـ خـهـوـهـداـ دـهـسـتـىـ مـالـئـاـواـيـىـ بـؤـ هـېـلـبـېـبـوـومـ وـ دـهـيـوتـ:
+ بـهـدـوـعـاـ منـ سـهـفـهـرـيـيـكـىـ ئـهـ بـهـ دـيـمـ لـهـ پـيـشـهـ،ـ بـهـ پـهـلـهـمـ،ـ دـهـبـىـ بـپـقـمـ.

زـوـرـ گـرـيـامـ وـ نـوـزـاـمـهـوـ وـ رـاـمـكـرـدـ بـچـمـهـ لـايـ دـهـسـتـىـ بـگـرمـ ،ـ لـهـوـ سـهـفـهـرـهـىـ پـاشـگـهـزـ
بـكـهـمـهـوـ،ـ چـهـنـدـىـ تـيـنـ وـ تـاـوـمـ دـايـهـ بـهـرـخـوـ وـ قـاـچـهـ كـانـمـ هـيـنـاـوـ بـرـدـ،ـ وـهـكـ زـهـوـىـ بـهـ كـيـشـىـ
كـرـدـبـمـ،ـ لـهـجـيـيـ خـوـمـ يـهـكـ شـهـقاـوـ چـيـهـ نـهـدـهـچـوـمـهـ پـيـشـ وـ فـرـمـيـسـكـيـشـ لـهـ چـاـوـانـمـ دـاـ
رـيـچـكـهـىـ بـهـسـتـبـوـوـ:

- خـوـشـكـهـكـهـ تـوـخـواـ مـهـرـقـ..ـ ئـيمـهـ بـىـ تـوـ هـلـنـاـكـهـيـنـ،ـ ئـاخـرـ كـهـيـ ئـيـسـتـاـ وـهـخـتـىـ دـاـبـرـانـ
وـ مـالـئـاـواـيـىـهـ.

ئـهـفـسـرـوـسـ پـشـتـىـ تـيـكـرـدـمـ وـتـهـوـاـوىـ رـوـيـشتـ ،ـ بـؤـ دـوـاجـارـ كـهـ ئـاـورـيـكـىـ لـىـ دـامـهـوهـ،ـ
بـدـدـدـمـ دـدـسـتـ رـاـشـهـقـانـدـنـهـوهـ:

+ مـزـگـيـنـيـتـ دـدـدـهـمـىـ منـ بـهـرـهـوـ مـهـنـزـلـكـاـيـ ئـارـامـىـ دـهـرـقـمـ وـلـهـ دـهـسـتـ شـهـفـهـ قـوـتـارـمـ بـوـوـ،ـ
چـونـكـهـ هـيـنـدـهـ بـيـزارـمـ بـلـهـتـرـسـىـ خـوـاـيـ گـهـورـهـ دـهـسـتـ نـاـچـىـ نـهـ خـوـمـ بـكـوـژـمـ وـ نـهـ خـوـمـ
بـسوـتـيـنـمـ..ـ سـدـرـهـدـلـكـرـتنـ وـ سـهـفـهـرـ باـشـتـرـيـنـ دـالـدـهـوـ حـمـسانـهـوهـيـهـ بـؤـ منـ.

پـشـتـىـ تـيـكـرـدـمـ،ـ هـيـلـدـىـ بـؤـ پـيـشـدـوـهـ هـمـنـگـاـوـيـنـاـ تـاـ لـهـ بـهـرـچـاـوـ وـنـ بـوـوـ،ـ مـنـيـشـ
ثـدوـدـنـدـهـ بـانـگـمـ كـرـدـ،ـ هـاـوارـمـ كـرـدـىـ،ـ وهـلامـىـ نـهـدـامـهـوهـ،ـ تـاـ لـهـ هـاـوارـىـ خـوـمـ لـهـ خـهـوـهـ كـهـ
رـاـچـدـنـيـمـ وـ بـدـ نـاـكـاـهـاـتـمـ..ـ هـدـنـاـسـدـ بـرـكـيـمـ پـىـ كـهـوـتـبـوـوـ،ـ لـهـجـيـوـهـ دـهـسـتـ گـهـيـانـدـهـ گـلـاسـهـ
ثـاـوـهـكـدـىـ تـدـنـيـشـتـمـ وـ چـدـنـدـ فـرـيـكـمـ لـيـداـوـ كـلـاسـهـكـمـ دـانـايـهـوهـ:

- خوایه ئەو خەوە بەخیز بگىپى، گەوھەر ھىچى لى نەيدەت.
بە ئاسپاپى خۆم نايەوە ژىر بەتانيەكەو دواى دالغەيەكى دورودرىز، دووبارە نەمزانى
كەى و چۈن خەو بۇ خۆى بە كىش كىدەت.

* * *

بەيانى كە لەخەو بىئدار بۇمەوە.. دلتەنگىيەكى قىزەون بالى بەسەر بىركىدىنەوەم
كىشابۇو، چەندى ھەولۇمدا خۆم بەشتىكەوە سەرقالكەم و بەو ھۆيەوە خەوەكەى ئەو
شەوە لەياد كەم، نەمتوانى، كاتىك دەچۈومە ھەر جىڭە و شويىنىك، زەردەخەنەي
گەوھەرم دەھاتە پېش چاۋ، لەگەل ئەو قىسىمە كە وتى: "بەدوا من سەفەرىكى
ئەبەدىم لەپېشە". كەوتۈمىدە لېكدا نەھەنەي سەفەرى ئەبەدى، دەبىن مەبەست لەوە
ئەوەيە چىتەر ئەم و شەفە كىشەيان لەبەين نامىنى يان ئەوەتە تاھەتايە كۆچ دەكا..
واى چاوم كويىرىنى نەك مەرگەت بېيىن.. ھەموو چىركەساتىكەم بە ترس و لەرزەوە
بەپىدەكرد، بۇ ھەر لە دەرگادانىك مۇچىركەتىكى بە لەشم دادەگەپە، ئاخىز ھەوالى
ناواھى گەوھەر نەبىي.. دەي ئىشەللا هىچ نابى.

لە نانى نىوەرۇدا بەزۆر چەند پاروويمەك خوارد، ھەرچەندە دايىكم وتى:
- ئەوە بۇ نان ناخۆى، خۆ نەخۆش نى؟

دلەم بەرايى نەدەدا خەوەكەى بۇ بگىپەمەوە، نەشيان دەزانى ھەر لەبەر ترسى ئەو
خەوەيە، خۆم شىلۇ نەدەكرد، دەمۇت:

+ هىچ نىيە نەختى لەشم ڙان دەكا و ئىشىتىاي خواردنم نىيە.
دوای دەستەھەلگەرنى، يەكسەر بەرەو ژورەكەم رۆيىشتم و خۆم نايە بن جى و دالغەم لە
ھەموو خەوەكەى ئەو شەوە لىدا، بەجۇرى كەلکەلەم رۆيىشتبۇو، خەو بەرۇكى گرتىبۇم
، خەدمەتلىكەوت.

چەند خەوتىم و نەخەوتىم.. لە بەرزبۇونەوەي قىزەقىز و هات و ھاوارى دايىكم و فاتىئى
خەشكەم، راچەلەكىم، ختۇرەم بۇ ئەوە رۆيى كە خەوەكەم تەواوه نەو خوشكەم
شىتىكى لى قدوماوە، بە پەلە لەنیئە جىئەكەم ھاتىھەدر و بە راکىردىن چومە ھۆلى
دانىشتەن.

دايىكم كەوتۈرۈدە پەچ رېنیندەدو لەخۆدان و سىنگ كوتان و فاتىش بەھەموو دەنگى
خۆى ھاوارى دەكرد:

- ودى خوشكە كىيانەكەم رۇ.. بۇ وات لىتەت؟
بىددەم قورۇكى پېر لە ھەنسىكەدە، تەماشام كەردى نەو شەفەش لەۋىتە، بەفاتىئىم وت:
+ فاتىئى نەوە چ بىرۇد؟ چ قدوماوە.

ئەویش بەزەم فرمیسک رېستنەوە تەماشایە کى کردم:

- گەوهەر سوتا... گەوهەر.

+ ئى بۇ سوتا؟

- بەقسەئى شەريف چوھەتە حەمام و پەزىمىزى پىدىتە قىيۇتەوە.

باوکم بەپەلە خۆى گۆرى و بەشلە ئازاوىيەوە رپووی کردە دايىكم و وتى:

- دەى با بىرۋىن.. ئىيۇدش..

قسەكەي قوت داۋ مەبەستى ئەوهبوو پىيمان بلى ئىيە لە مالەوه بن، كەچى قسەكەي گۆرى:

- دەى دەرگاكان كلىل دەن و ئىيۇدش وەرن.

بەخىرايى دەرگاى ژۇورەكان و دەرەوەم كلىل داۋ بەسىيارە كەي شەريف بەرەو نەخۆشخانەي كۆمارى كەوتىنە پى.. من و فاتى لەبرخۆمانەوە بەبى دەنگى هەنسىكمان دەداو دايىكىشم كەوتە لاۋانەوە:

- واااى لە كچە خىر لەخۆ نەديوە كەم.. بۇ وات ليھات؟ ئاااى كە بى بەخت و چارەرەش بىرۇ، نە لە مالى باوكت حەسايدۇ، نە لە مالە مىردد.

باوکم تىيىراخورى:

+ چەنەت تىيىكىنى، كەي ئىستا وەختى ئەو قسە پىپۇچانەيە.

دايىكم نەيرېيەوە:

- زۇرم لەدەلە.. مەگەر ئەو خوايە، دەزانم تۈوشى چى ھاتووم.

باوکم توندتر لەگەلى دوا:

+ ئەگەر دەيرېيەوە باشە، ئەگىنا ئىستا ئەو سەيارە رادەگرم و دات دەگرم.. بەسى بىرۇدۇ.

دايىكم لەناخەوە بىرزاپۇو، تا گەيشتىنە جىن، ھەر سەرى بادەداو دەپارايمەوە:

- خوايەكىان بىگە بە فريامان، ھىچى لى بەسەرنى.

شەربىن كە سەيارە كەي لە گەراجى تەنيشت نەخۆشخانە كە راڭرت و ئىيمەش بەپەلە لىتى دابىزىن و بىپىن ھەلىنانيكى خىراوە چوينە بەرددەم دەرگاى سەرەكى، باوکم پىسى دەتنى:

- تازە ھەوالىيان پى داۋىن كچەكەمان سوتاواه، كەر رۇخسەت دەن من باوکى و نەواندش دابىك و خوشك و نەودش مىردىدلى.

پۇلېسىدە كە بىن نەردى لارتى دەربېرىنى، دەرگاكانى كەرددەوە بەدەست درېڭىز كەردنەوە:

+ فەرسۇن.

بهمه هدرومان نهودیما له بهر خو که توینه ههنسک دان و سهربی پر خدم و خده تمان با
دادا.. پولیسیتک پدیدا بود، که نیممه بینی لایداو وتنی:
- که باوکی نه و کچدیه.

باوکم به یه روش و ده:

+ فهرمیو

یوپیسہ کہ و تی:

- نیمه لیکولینه و همان نهنجامداوه پیش لیدانی دهربزی حمسانه و ده خهوتون،
کچد کدت دلی من خوم نه سوتاندوه و له کاتی خوشوشن له گهله په مپ لیدان پریمزم
پیتا تدقیوه ناگرم گرتوه، ههروهها نیشارههتی بهوهش داوه گوایه کدسوکاری کاک
شدريف زوو بدھانایه و چوویتن، نیتر نهوهی دده مینیتنه و کهره می خوایه به رو جی
فرمودج بـ کـاـ دـهـ بـ یـاـ مـهـتـیـانـ.

سماکه و دکه ئامادىدەك تەنها سەدى، يادا:

- فلامنگو

خزم و کدسر کار و ناسیاوه، نهودهی ئهو و دخته زانی، يېول يېول هاتنه نه خوشخانه.

یعنی نتیجه از اینکه خدالکنک دههاته ماللمان، بنهایاری من و باوکم چوینمهوه مال.

گدوهدر ندوشده بئى هەست و خوست شەۋى كرددوه، بۇ بهيانى رۆزى پاشتى كاتى
من و باوكم بەيەكدوه چوينەود نەخۆشخانە.. هيىشتا دوو سى مەترى ماپىو بىگەينە
لاي ، دوو دكتورى لەسەر وەستابوو، خەريكى پىشكىننى بىرون و بويان دەركەوت
مىرددو، بەدایكىميان وەت :

- بدداحدود مرد.
دابکم کدوته پرج رپینه و دو روومهت و سینگ کوتان و له گەل فاتئی خوشکم خزیان
دایه سدر تدرمه کەدی، من و باوکیشم وە کو مندال دامانه پرمەی گریان و له گەلیاندا
کەرتینە فرمیسک رشت.

بەشىن نۆپەم

لە رىيورپ سەمىكى شايىستەدا تەرمى كەدوھەر نىزراو سىن رۇز تازىيەمان بىتى دانى.. دايىكە كلىڭ و داماوه كەمان وە كو بىتىكى بىتىكىان بۇو، ھىيندەي لەخۆيداو سەر دولكە بەسەر كەدوھەر ھەلدا و پرچى رېنىيەوە، پرچى بەسەر خۆى نەھىيەشت و كردىبويدە دوو گلۈلە و بەدەستى ئالاندبوو، رۇومەتە كانىشى ھىيندەي چەپامارۇكى پىيىدا بىكىشى، جىن جىن و شوخىتى سەرى دەتوت پېشىلە پەلامارى داوه بەچىنوك واى ليتىردىو.. لەو سىن رۇزەي تازىيەدا، نەوەندە نوزايىمە، زۇو زۇو لەھۆش خۆى دەچىوو، دەبۇو يەكىن بىكىرتايىدە يەكىكىش ئاوى بە دەم و چاودا بىكىردى تا وردەوردە دەھاتدەھۆش خۆى.. زۇر لە كورتى دا، دەنگى بەجارى نۇوساوا قەپات بۇو، مانى لە نانغواردن گىرت، بەزۇر بە لۆكە ئاومان دەنایە سەر دەمى.. نەوەندەي خوشكە كانى دلىان دەدایەوە هانيان دەدا:

- كەمى ئارام بىگە.. بۇ وەلەخوت دەكى.. بەسە ھەرنا شتى بخۇ با لە برسا نەمرى.

وەلى دەنگىشى تەواو بىر، جىڭە لە سەربادان، نە سەر دولكە، نە دەنگە نوسانە كەمى نەما، بەمە بەجارى پەكى كەوت و تەڭەر چەند رۇزە دەيتوانى ھەلسىن و دانىشى، تەويىشى رۇيى و كەوتە ناو جىڭەوە.

دكتورمان ھىينايە سەر، دواي پشكنىنىكى ورد، دكتورە كە پىيى و تىن:

- نە ژنه توشى كۆستىكى ناواده بۇوە، مانگرتىن لە نان و ناو وايكردوه تووشى وشكبۇنە بىن و لە ئىستا زووتر نىيە دەبى بىبەنە نەخۆشخانەي لەدایكبۇن و

داخیلیکهنه.

بپله من و باوکم به سهیاره گهیاندمانه نه خوشخانه و خهواندمان، له ویش چون
بریاری دابوو هیچ نه خوارد، ئه مهش وایکرد کتوپر جهلههی لیدات..
باوکم ئه وجای درکی به گهور دیسی کاردساته که کرد، هه مسوو ههول و توانی خوی خسته
گهر، دایکم چاک بیتھود، که چی بای ئه جهل ههلى کرد، دوو رؤژ نهژیا، له به هیزی
نهو جهلههی له میشکی دابوو، له به رده بیانیکی کش و ماتا، ئه ویش مرد.
نهو جارديان من و فاتئ وه کو دایکم که و تینه پرج پنینه و دو سینگ کوتان و گریان و
رپریه کی ئه و تۆ، باس ناکری.. هیچ شتیک جیئی دایک ناگریتھوه.. سۆز و میھر و
بەزدیسی باوک چەندە زۆریشپی بە قەد ئه و هەناسەیە نیه که لە ناخ و دەروونى دایکە و
درد چئى.

باوکم که و تە دلدانه و دو هانى دە دايىن خۆر اگر بین، کە چى و دو تىبىنیمان دە کرد ئه و
لە تىمە خراپتر ببو، ئه و دندە هە ببو نە دە گریا، ئه گینا لە ناخ و داپروخاو.. کە لە جىتىك
داد دىنىشت، بە سە عات هە لىنە دەستا، بە دە گمەن چاوى نە دە ترو كاندو بە دە گمەن دە تىبىنی
تەنانەت جوولەيە کى بچوکىش بکات، ئه وجای سەرييى يا هەر ئەندامىكى دىكەي
جەستەي.. تاس دە بىرددو، هەر خوا بۆ خۆزى بىزانى بىرى لە چى دە کردد و دو چون بىرى
دە کردد و دو؟.

شۇانە تا بەيانى دوو سى جار سەرى بەو ژوورە دادە گرت کە من و فاتئ لىسى
دە نوستىن، بە ئە سپاپى دەھاتە ژوورى، بە بى دەنگى دەھاتە ديار سەرمان، دە مىن
دوان تىمان راد دماو پاشان بە بى چېپە دەچوو دو ژورە كە خۆى، ئە مەش هە ستىردن
ببو بە پەشىمانى و ئە و زولىمە گەورەي لە گە وھەرى کرد.

نیوار دىيە كىان باوکم لە بەر خۆيە و دە دىوت:
- هە مسوو خەتاى من ببو.. وا گومان دە بەم گە وھەر لە رقى شەفە خۆى سوتاندېي و
پەتىز تەقىنە و دش پەيدىندى بەو بابەتھو دە بى.. گە وھەر دە كەم تو خوا لىيم ببىرورە
زولىمەكى كەور دە لىتكىرىدى و نەو زولىمەش وايىرىد بەھۆيە و دایكىت بەرئى، بە راستى
لە جەلتان خراپ بروم، نەمدەش ئاكامى خراپە كارىيە.

پەيتاپەيتا بە دەم نەو قسان دو دە فرمىسکى بە خور لە چاوانى دە بارى.
من و فاتئ شۇانە دلى يە كمان دە دايىد و دە و دە ئەمانى نىيە، و دە، ها
كەس خۇشدەيىتى و دە كە وھەر دایكىم كۆتايى نايەت، بۇيە دە بى بەر كە ئە دە

کار دساته جه رگبره بگرین، کار دسات له وه گه وردتر چيه له ماوهی هه فته يه کدا دوو
که سی خوش ویستت له دست دهی؟.

ئه وهی من پتر لیتی ده ترسام، ئه و هه لویستهی باوكم بسو و هکو چون به رهقی و
ترندوتیری له گه لمان ره فتاری ده کرد و ئه وهی بیویستبایه ده بی بی و هکو ئه و
بەشروعانه نابەدلەی گە وهەر و ئاکامە کەی بەچى گەیشت؟

فاتی دهیوت:

- باوکم رەنگە دواي ئه و رووداوه بە خویدا بچىتە وواز لە ئارەق خواردنەوە بىتنى.
لە دەروونەوە ئاواتم بۆی دەخواست واز لە خواردنەوە بىتنى و زیاتر بايەخ و گرنگى پتر
بە ئىمە بىات.

باوکم ئه و مەرقەھی جاران نەما، هەمیشە دەستى بە سەرمان دادىناو بە قسەو گفتى
نەرم و نیان و شیرین لە گەلمان دەدوا، هانى دەداین ھیواو ئاواتمان بە دواپۇز گەشتى بى
و بەردهوامیش بە منى دەوت:

- كچم تۆ لە ھەركاتىك زیاتر دەبىن بايەخ بە خویندە كەت بىدەيت و بەلىنپى
دەدەم ھەموو ھاوکارىيەكت بکەم، ھەرچەندە لە وەش پەشىمام كە فاتیم لە قوتايانە
دەركرد، بەلام بەلىن دەدەم ئەگەر ئەويش حەزى لىيە درىزە بە خویندەن بىات، ئه و بۆ
سالى داھاتوو ئەويش دەنیز مەوه قوتايانە.

ئه و قسە خۆش و رېيك و پېيك و جوانانەي باوکم وايکردىبوو، كەمتر ھەست بە بى دايىكى
بکەين و بە ھیواوه بىرىن.

ئەفسوس ھەر ھەفته يەك دەمى لە خواردنەوە ھەلگرت و توخنى نە كەوت، ھە مدیسا
تىيەلچۇوه، بەلام بەو شىوهى حارانى نەدەخواردەوە تووشى ھەلەبىن و وەکو پېشان بە
دەم جىيۇدان بگەرپىتەوە تا شەپى كېشەيەك دروست نەكا، دلى ئاونە خواتەوە
پېشتر ھەر دەھاتەوە بەردهوام لە گەل دايىكى لېيك لە سەنگەردا بۇون.

ئامۇزا كانى باوکم زوو زوو دەھاتنە ماللەمان و هانى باوکميان دەدا ژن بىتنى، لى باوکم
و دك مېشىشى مىوان نەبىن، ختۇرە ئەھەنلىنى بە مېشىكدا نەدەھات، دەيىت:

- من چومەتە سال و خۆم نابەستمەوە بە ژنیك نەزانىم رەفتار و كردارى چۈنەو
مومكىن نىد كەسىكى تر ھەبىن جىيى رەحمەتى بگەرىتەوە، شلىپەرەپۇشى ھەموو
عديب و عارىيکم بۇو.. ژنیك بۇو شارىيکى دىانا، سەرەپاى ئه و زولىمە گەورەي لىيم كرد
تەوجا خۇراڭر، دەرەدق بە مندالە كان تا سەرگەردا نەبن لە ھەموو شتىيکى خۇرى

بوریبوو، بؤیه داواتان لىدەکەم بىرى ژنهینان مەخەنە مىشىكمەوە ئەودنە سالەي
ماومە قەت لەود باشتىر نىيە بۇ خۆم لە مەيخانەي بەرىكەم.
سالىك و عەيامى سۈورپاوا، كەس نەيتلانى كارى تىبىكا تا ژنبىنى و ھەموو ئەو
بەلىئانەي بە من زفاتىيى دابور، لەروو خۆشى و ئاوردىنەوە پېتداويسىتەيى كانان،
ھەمروى بەجى گەياند.

فاتىچۈوه بەر خۇيندن و بۇوه بۇلى پېنجهەم و منىش بۇومە پۇلى پېنجهەمى
وىزىسى .. باوكم لە داخوازىيەكى كتوپپە و لە گىرپانەوەي بەسەرەتاتىكى ئاسايدا دلى
نەرم بۇو، لەو بىيارە پاشگەز بۇوه كە وتى (بىر لە ژنهینان ناكەمەوە لە ھەموو
شىكى خۆم دەبورم)، ئەو بىيارە تەواو سەرسامى كردم، سەيرم پېھات مروق
لەبەرەنم گۇزانكارىيە كاندا جارى وا ھەيە ھەموو دونيا لەگەلى دەلى و دەپىسى بە
خەياللى دانايىھە كەچى لە رەفتارىكى بچوك، لە گىرپانەوەي بەسەرەتاتىك دا،
تەواوگۇرا و لە ھەموو شتەكان پاشگەز بۇوه.

حاجى حەويزى دراوسىيەمان بە هيىنانەوەي سەرگۈزشتەي ئەنۇرى برای ، باوكمى
تۇوشى ئەمرى واقعى كرد دلى ندرمبىي و رەزامەندى ژنهينان بۇ خۆي دەربېرى، بەو
چەشىنە فاتىيى خوشىم بدرىتە عومەرى كورپى گەورەي و ئەوپىش لە نۆزەندە ئامىنەي
خوشكە قەيرەكەي بدانە باوکم كە لە رووى تەمەندەوە جىاوازىيەكى ئەوتۇ لە نىۋانىاندا
نەبۇو.

من لەپشت پەنجەرەي بەرھەيوانەكە لەسەر چىچىكان دانىشتىبۇوم، گۈيقۇلاغ ھەستم
رَاڭرتىبۇو، حاجى حەويزى بە ئەتمى قورپى گىراوى پاڭ كردەوە تىيەلچۈو:
"كەسى كاڭى، ئەم زيانە لە دارستانىكى چىچەنگەل دەچى، تا مروق تىيەدا
بىيىتىھە شتى عەنتىكە و سەير و سەمەرى تىىدا دەبىنلى، بؤیە لە ئاقار ھەندىك شت
سەرسام و دەستەوسان و لە ئاقار ھەندى شتى تردا چاو ئەبلەق دەبىي.. با قىسىيەكى
خۆشت بۇ بگىرەمەوه، وابزانم ئەنۇرى بىرام چاك دەناسى و رەنگە پەيوەندى و
چاکچۇنىشتان لەبەينىبى.. دىيارە قەدەرە خوا وايە ئەنۇر نەزۆركە و گەلىك ئەملاو
نەولا، دكتۇر نەما سەرى پىئدا نەگرى، كەچى لە ھەولەكائى بىسىد بۇو ، مەندالى لى
ناكەويتەدو.. لە ھەموو تەمەنلى خۆى تائىيىستا دوو ژنى هيىناوه، لە ژنى يە كەمیدا كە
نامۆذاي بۇ پېش ماردېرىن و گواستنەوەي ، كاتىچۈينە پېش بۇ خوازىبىنى و بىن
پەروا بە كېچەمان وت ئەو كابرايد نەزۆركەو قىسە لەم سەرىيەوە خۆشە، تا دوو رۆزى تر

پروپیانو بو ئەم حالەتە نەدۆزىيەوە، نەگەر را زىت حەزىدە كەين ئەو خزمایەتى
و تىكەلەيە پتەو تر كەين.

نهو کچه ئامۆزايەمان بىن ئەوهى فشارى كەسى لەسەر بىـ، بە تارەزووی خۆي و تىـ: ئەنور ئامۆزامدۇ لە ئامۆزا كىيە؟ من نەك بە نەزۆكى بىلگۈ بە ھەمەو عەيىب و عارىكى را زىم، بۇ نەزۆكىش ھېچ لەگەل كارى خوا نا كرى.

نهنور پیش گواستنده‌ی نه و کچه، خانویه‌کی سهربه‌خوی بُو به‌کری گرت و ژنه‌ی
برده ناوی.. چند مانگیک به‌خوشی پیکه‌وه ژیان، تاکتپیر نه و ژنه له برایه‌که م بسوه
درک و دال و رهفتار و مامه‌له‌ی به‌جاری گوړا، وابزانم که‌سیک ههبو له‌ژیزه‌وه
نهقیزه‌ی دهداو هانی دهدا بهو رهندگ و بؤیه بجولیتنه‌وه، همروهه له‌سهر په‌تی یاری
دهکرد و له‌سهر به‌زمیک ده‌یخویند، به‌مه نه و برا به‌سته‌زمانه‌م نیستاش له ماله‌وه
نائیکی به نیسراحدت نه‌خوارد، ژنه‌کمی له به‌هانه بی بنهم او پروپوچه کانی:

جاریک دهیوت ئەم خانوھ جنۇكەھى تىیدا يە، دەترسم دەستم لىپۇھشىئىن، جاریکى تر دەھيۈت من لەم خانوھ دلەم تەنگە، دەبى خانوھى كى دىكەم بۆ بگرى. ئەوهش هەر ھىچ، خۇ نان لە مالەوە نەبايە، ھەلنى دەستا تەشتى ئارد بشىلى و ھەندى

تا کیشنه‌ی نیوانیان هینده پهله نه‌سینی، نه‌نور لهو خانوه ده‌پوا و ههر لهو گهره‌کهدا خانویه کی دیکه به کری ده‌گری، به‌لام ئهو گواستنه‌وه هیچ له به‌هانه‌وه پاساوه‌کانی ناگوری، ئاردى بۇ نانکردن بەرادان دابوو. سەرەپای ئهو ھەموو شتە، ھیشتا پىسى زیاد له بەرە راوه‌کىشا، نه‌نور رۆزانه کە بەردەبەرى سەعات دووی پاش نیوھەز لە دايەرە دەگەرپايدوه، لەبەر شەكەت و كەيل و ماندویتى خۆي ئەگەر بیوتبايە ئافرهت چىت لىناوه، شتىكىم بۇ بىنە برسىمە؟ پىنى ھەلددەشاخا، دەيىت: ھېچم لىئەناوه، بىرۇ بۇ خۆت شتىك لىنىچى.

ناریشه کان تادههات تهشهنه یان ده کرد، ئەگەر ئەو زنە هەفتە یەک لای ئەنور بوايە، ندود بددوو هەفتە دەچۈرۈۋە مالى باوکى، كورد دەلىٰ كە زۆرەت قەوالە بەتاللە.. بىرە بىرە گرفتە کان گەيىشتنە پاھى شکات و شکايىھەتكارى و دوا جار بەناچارى دەستيابان لەيدىك بىردا و زىندىكە تەلاقى دا.. زىنە كە لە دادگاش دا بەھىزى داوا كىرىنى ماندە كانى، ھەرچى شتىنەكى ندو مالە ھەيدى كە دەلىٰ ھى منه، كېسکىتكى بەم مالە

دادِ پنی۔

نهندر ناچار دهبی سهرهنگی و له سفرهوه دهست به مالدانان بکا .. تا حدود سال
تروانی خانویه کی ساده ساکار بنیات بنی ، هه رچهنده لهو ژنهینانه ترسیک هوروزمی
بز هینابرو، زور بیری له ژنهینان نهده کردهوه، وهلی لیرهولهوي زور گوشارمان خسته
سههی، نابی ناکری دواي ئدو تەمدنه ئاوا بېئنییهوه. چونکه ئهوه دایکه و نهوه باوکه
دەۋىتىسى دەھىن و خوشك و براسى شوو دەكەن و ژن دېنن.

قدناعه تان پیهینا و تی: رازیم، به لام بـهـو مـهـرجـهـی پـیـشـوـهـخـتـهـ خـوـمـ لـهـمـهـرـ
نهزـوـکـیـهـ کـهـمـهـوـهـ قـسـهـیـ لـهـ گـهـلـدـاـ بـکـهـمـ.

بوازمان بۆهەردووکیان رەخساند، يەکیان بینی.. دوای دانیشتن و قسەو گفتوگویەکی زور، دلیان يەکتر دەگری، تەنانەت ئەنۇھار پىئى وتبۇو:

- تۆ فەرمانبەری و منىش فەرمانبەرم، چاوم لەو پارهیه نیه تۆ وەری دەگرىت، بۆیە ئەودى دىتە دەستت، چى لى دەكەى، دەيسوتىنى، بە ئاوى دادەدەي، لەچى خەدرج دەكەى، گەردەنت خۆش و نازا بى. ئەودى من لەتۆم داوايە، رىزگرتنى يەكدىھە و تەۋاۋ.

شده ش مانگ و چهند هه فته يه ک پيکه وه زيان و گوزه رئيکي ثاسايي ده بهنه سهر، بى
نهوهى توزقال له راست يه ک دليان گه رد بگريو له بز و قسه يه کي ناشيرين به يه ک بلتين.
له ثيوارديه کي مانگي رهمه زان دا، نه نور به روز و ده بى و پيش گه رانه وه له بازار،
له سدر رپتى خويدا چوارپينج نانى گه رم ده كري، له گه ل هه ندى سه وزد و ميوه، هيتدى
هيتدى بدره د مال شور د بيتده، کاتى له د درگا د دا، نه جاريک و دوان و سيان،
که س د درگا لى نا كاتده، دلى داد خورپى به وه رونگه شتىك رو وي دابيت، له
سده و حدددي ثدو له د درگا دانه دا، ثدو ماله دراوسيي ته نيشتيان ديت ده ره و کليلى

ددرگای ماله و دیانی بۆ را دەکری و دەلیت:

- خیزاند کدت ندو کلیلاندی لای نیمه داناوه، و تی ده چمه وه مالی باوکم.
- بدو همواله ددهری دوبنی و برپیار ددادا نه کهر دونیا کاولبی و رُن لمه دنیاوه قات و
قریبی، نه گدر خزی هاتدوه باشد، و د نه کینا نه چیته دوای .. نیستاش دوای ته مهمنی؛

وا بر پانزده سال دهربا، نه ئەدو زنە هاتۆتەوە لای و نه ئەھویش چوھتە دواى، نه ئەو دواى تەلاق دەكار نه ئەھویش تەلاقى دەدا، بەراستى سەيرە ئەنۇر ئىستا تەمەنیتىكى بەرىيکردوه، لە ھەموو ئەو ماوانە تکامان لېيىكىد ژن بىننیتەوە، بەگوئى نەكردین، تازە بەتازە ھەست بە بۇونى بۇشايىھك لە زىيانى دەكاو دەلىت: - زۆر ھەلە بۈرمە قىسىم نەكردن، ئىستاش لەو تەمەنەدا ژنهينان گالتەكردنە بەخۇ. "

کاکلی مهبدست حه زده کهم پیت بلیم که به راستی پیم خوش نیه توش به ده دی ئه و
برایهم بچی. باوکم تاوی داما، که پرسی: مهبدست لام قسانه چیه؟! تو چار هسه روی
من لام چیدا پهدی ده که بت؟!

حاجی حمهیز به هلهیه کوه هلهایی: مانگه شه و سدر لهیواره دیاره.. به روونی
بدویم، نیازم وايه ئهگه رخوا قله می لیدا و توش رازبیی، ئوه نامینه خوشکمت
دده می که هاو سونفی تۆیه و توش له نۆزهنداندا فاتیی کچت بدهیه عومه‌ری کورم.

باوکم هه مدیسا دوش داما وه کو لیکدانه وهی خۆی، بیر له لایهنى چاک و خراپیه کانى ئەدو داوایه بکاتهوه، کاتیک دەمى ھەلپچرپی، بەبزهیه کى گەشەوە وتنى: لېرەدا شتى ھەدیه، من له کچى يەکەمدا كە بەزور بەشۈوم دا زەرەریکى زۇرم كېرد و غەدریکى گەورەم لىتى كرد، بۆيە نامەوی ھەمان شت دووباره بىكەمەوە و ئەو دوو كىژەھى ماومىن بەددەردى ئەو بچن.. من وه کو خۆم راپازىم بەلام لەم پۇوهە دەبىن بن زمانى فاتى تاقى بىكەمەوە، ئەگەر راپازىبۇو ئەوە لەم ھەفتەيەدا ھەموو شتى بەكۆتا دىئىن و شتەكان دەبرىئىنەوە، من دواتر وەلامت دەدەمەوە.

حاجی حه ویز له جیوه راست بووه، رویشت.. ههر دوای نهود، باوکم به هیواشی هاته
ژوره که مان و به هه لپه یه که و تاوی دوان لامان دانیشت، پاشان که پووی به لای فاتنی
و در گیڑا: کچم، حاجی حه ویز هاتوده دوای تو بُ عومه ری کورپی، من وه کو عومه
بناسم، کورپیکی ریکورپیک و خراب نیه، زوریشت لیناکه میزدی پیبکه هی، بُویه
سدر پشکبه له ههر برپاریک، نهوجا نازانم لهم رووه وه تو ده لیئی چی؟

فاتئی چونکه له رفتار و گفتاری عومه‌ر شاره‌زابوو، دوورا او دوور دهیناسی،

وئى باودى بىكىرىد ناردىزۇمى خۆت، تۆ چۆنۇت پى باشە، من لەقسەت دەرناچم.

بۇ زىم يەسىدەر لىيى حاپىببۇ دەنەوېتىش بەدو شوکىرىدە رەزىيە، وەلامى حاجى حەۋىزى دايدىد، بەندەنەدە لەرەنە دەفتىدا هەمەرو شتىكىيان بىراندەوە.. فاتى درايىھ عومەر و باۋكىشىم نادىپەندى كەراستىدۇد.

بهشی بهم

ئەو ترسەی لە دروونم دا چرۆی کردبوو بەوهى ھەموو باوهۇنىك خراپە، ئەم
هاوکىشەيە بەپېچەوانەوە دەرچوو.. ئامىنە گەلى نەرم و نيان و بەمېھر و سۆز،
بابايەك بۇو نكولى لە رەفتار و كىدارى نەدەكرا، ھىنەدە لە گەلم باشبوو، زۆر بەدەورم
دادەھات، دلى دەدامەوە، ھانى دەدام بایەخ بەخويىندە كەم بىدەم، بەمە وام ھەست
دەكەد دايىكم ھىشتا زىندوھ، بۆيە لەو رۆزھوھى ئەو ژنه پىسى ناودتە سمالمان،
لە جياتى باوهۇن، بەدايە بانگى دەكەم و هەر پىۋىستىيە كەم ھەبىت يارمەتىم دەداو بى
ئەندازە خۆشم دەۋى و رىزى دەگرم.

باوکم پاش ئەو ژنهیئنانه جاریتکى دىكە رپووی كردهو مەيخانەو شەوانە تا وەختانىتىكى درەنگ دەيغواردەوە، ئەوجا بە سەرخۆشى دەھاتەوە. من زۆرجار كە لەگەل ئامينە دادەنيشتىم، دەمۇت باوکم لە سەردەمى دايىكم سيفەتىيکى سەيرى ھەبۇو، كاتى بە سەرخۆشى دەھاتەوە، شەو نەبۇو جنىيۇي پىس بە دايىكم نەداو بەلايەوە لە دەرگادان بە شەق و پىلەقە ئاو خواردنەوە بۇو، جىگە لەوهى شەو نەبۇو بە ھەواى ھەوەس بە گۈماندا نەيەت. كەچى ئىستا تەواو گۆرەوە سەرەپاي خواردنەوە، بەھىۋاشى دېتەوە مال، گالەگال ناكا و قىسى ناشىرىنى لەدەم دەرناجى.. ئامينە ھېنە دارامىگر بۇو، ئەگەر بىزانىيا يە باوکم بارودۇخى تىكچۈرۈپ ئاسايىي نىيە، ھەمۇو ھەولىتىكى دەخستە گەر تا ھىورىيكتەوەو قەتىش قىسىيەكى واي لەدەم دەرنەدەپەرپى ھەستى باوکم برىنداركى، ئەمەش وايىركەبۇو باوکم زاتى ئەوە نەكەت بەسەرىدا بقىزىئىنى، يَا قىسىيەكى ناخۆش بکا.

هیچ شتیک لده و خوشت نیه خیزان ته باو ره باجی و ئەندامه کانی ریز له یەك بگرن و
دیزیک کزیان بکاتدوهه.. فاتیئی خوشکیشم لە لای عومدەر ژیانیکی بە دەر لە شەر گرفت

و لە مېھریتىكى دەبردە سەرو ئەو خۆشىيە وايىكىرىبوو من لە جىيە كەزكەز بالا بىگرم و
ھەست نەكەم دوايىم درزىك لە پەيوەندىيە كانان دروست بۇ بىن.

بە زدوق و سەلىقەيەكى زۆرەوە سەرقالى و سەرگەرمى خويىندىنەكەم بۇوم و رۆزانە بە
شەۋقەرە پىي قوتايانەم دەگرتە بەرەو لە تەواوى بايەتە كان باش بۇوم.. مەرۇڭ دل و
دەروننى خۆشىبىّ ، لە وەرگرتىنى هەر شتىك، شتەكان بە ئاسانى وەردەگرى.

بە يانىيە كىان وە كو ھەر بەيانىيەكى دىكە هيىدى هيىدى بەرەو قوتايانە داغل بۇومەوە،
لە سەر ھەلبىنېتىكى كتوپىدا، چاو ئەبلەق بۇوم كاتىك تەماشام كرد ئەو شىركۈزىيە
دواجار نامەيەكى دامىن و لەپىش چاویدا جىپوپىم كرد و كردمە تەنەكەز زېلەوە و
ئىدى لەو رۆژەوە نەمدىيەوە .. كەچى ئىستا وادىيەنەوە، لە دورا چاوىتكى بە
مەغزاام دايىن و سەرم داگىرت، ترپەتىپى دلىم دەگەيە بەرگۈز و قاچە كامى خەرىكىبوو
تىك بىئالىن و بىخەن، ھەستم كرد پىيم لە دواام نايەن.. ترسىتكى ھومايى بالى بە سەردا
كىشام، ترسىتكى نازانم لە چىيەوە سەرچاوهى گرتىبوو، لە دەرۇونەوە بە خۆمم وت: كچى
ئەمجارە ھەلە نەكەزى، وورىابەو بىزانە چۆن رەفتار دەكەزى و ھەز قىسىيەكى رەق و تەق
و ھەست بىرىندار كردنىّ ، ئەو دىدارە دەبىتە دوا دىدار و بەزىيانى خۆت نابىنېيەوە.

سەيرم بە خۆم دەھات، بۆچى ئەو ختۇرە عەنتىكەم بەدل دادەھات ئەھەن بىرپەممەوە،
بۆ چما كەس بىرانە يَا ئەۋەتە تەبىعەتەو تەبىعەتىش دەرمانى نىيە. ھەولىمدا بەو
چەشىنە رۆيىشتەنە بېرۇم كە رۆزانە بە دەستوبىرد و گورج و گۈلى پىيم ھەلدىتىنا، نەختىك
خاوتر لە رۆزانى تر شەقاوم ھاوېشت تا لىيى نزىك بۇومەوە ، رەنگى دەم و چاوم بۇ
چەند رەنگىك گۆپا، گۈز قۇلاغ، ھەستم راگىرت قىسىيەكى لى بىيىسم، گەيشتمە
راستى، كە بە دەنگىكى پې لە بەزەيى: زەجمەت نەبىن؟

ھەلۇيىستەيەكى كەردى، سەرم ھەلبى .. دوور لە گرۇز و مۇنى و توورپەيى، زۇر
بەشىنەيى بىزەيە كەم بۆ نايە سەرلىيۇ: فەرمۇو.

شىركۆ چاوتىكى بەپەلەو خىزايى بەو دەرۋەپەرە گىپا و دەمگەرمانە، كە ئاهىتكى قۇلى
پېر بە سىيە كانى ھەللىكىشا: دەترىسم ..

كېرى چنى و بىتەنگ بۇو، كە ھىچ وەلامىتىكىم نەدايدەوە، دوبارە تىيەلچوھە: بـ ..
بـ .. بە ھەدقىقت .. م .. م .. من ..

بىزەيە كەم بۆ نايە سەرلىيۇ: ندوه چىت لېقەوماوه ناوا پەشۇكماوى!
ندوېش و دکر تىن و تاو بىداتە بدر خۇ و غىرەت بىيگىز: لە راستى دا من زۇر تامەز زۇرم

به رِفتار و هه لسوکه و ت به وهی کچیکی به ئه ده ب و به حهيا و شایسته‌ی هه مهرو شتیکی، بؤیه ئه گهر قه بولم بکه‌ی که چهند ده که‌م ناتوانم له بیرو میشکم بتسره‌هه و، ئه ویش بهو مانایه دیت که تو شیاوی هه مهرو ریزیکی، بؤیه حه زده که‌م لاپه‌ریه کی تازدم له گه‌لدا بکه‌یه و، دیاره خوشویستن به‌زور نیه و جه‌نابت سه‌رپشکی، ئه کهر بشزانم رَدَم ده که‌یه و به لیّنت ده ده مئی ئه مه دواجاره و چیتر له م ناوه‌م نادینیه و، ئیتر نه دیمه سه‌ر ریت و نه بهم دهوره گوزدر ده که‌م که توی پیدا تیّدەپه‌ریت.

نهو نه یده‌زانی من پیشوه‌خته بپیاری خوم داوه قه بولیکه‌م، نه مویست خوم وا نیشان بددم به چهند وشه‌یه کی سه‌رپیّی دلم نه رم بوو و دیمه بن باره و، نه ختیک خوم گرانکرد: ئاخر ئه م با به‌ته مه‌سله‌یه کی هه‌ستیاره و بیرکردن‌هه وی گه‌رکه.. بیریکی لیّدەکه‌مه و.. دهی به یارمه‌تیت.

+ فه‌رمو.

به دهم پی هه لیّنانه و هه نگاومنا، ئه و چون له جیی خوی و دستابوو، به‌یه کلا دا ندرپیش و منیش پیش ئه وهی له و کوّلانه به‌لای کوّلانه که‌ی به‌رده و درچه‌رخیم، ناوارپیکی خیرام لی دایه و.. شیرکوت چون چاوی تیّب‌بی‌بوم، بهو شیو‌دیه تیّم‌اما بوو، منیش هیّدی هیّدی به‌رده قوتا بخانه شوپ بوو مه و له هه مه و کاتیک زیاتر دلم به و دیدار و نه و چهند قسه‌یه خوشبوو که هه‌ردو کمان له گه‌لیه کردا کردا.

* * *

بەشان بىانىزەم

ئەو رۆژە تەنها بە جەستە لە قوتا بخانە بۇوم، وەئەگىنا بە دل و مىشىك لە جىهانىتىكى دىكە دەسۈرپامەود، بە كلۆجى مامۆستاي بايەت خەريكى وتنەوھى وانە بۇو، من لەجياتى گۆيىگەرنى، ھەست راگرتىن، بىزانم مامۆستا چى دەلى و ناسى چى دەكەت، ھىزم بە شىرىكۆوه خەريكما.

بۆ ئىوارى، دواى ناخواردىن بە پاساوى سەرقالبۇون و سەعى كىرىن پۇخسەتم لە ئامىنىه وەرگەت و چومە ژورە كە خۆم، لەسەر جىيە كەدا لەسەر پشت راڭشام، سەرم بە دىواردە داداو كېتىبى كوردىم بەھەردۇو دەستم گرتبوو، وەكو ئاماژەيەك گوايە خەريكى خويىندىم، بىئاگا لە باس و خواسى شتە كانى نىيۇ كېتىبە كە، كەوتبومە شەن و كەوكىرىنى كەسايەتى شىرىكۆ ئاخۇ چۆن ھەلىبسەنگىنىم بىزانم چ كورپىكە و بە ج راز و نياز و نىھەتىكە و لىم ھاتۆتە پېش؟ ئايا ئەو كەسەيە، راستىگۆو دەست و داۋىن پاك، خيانەتم لى ئەكەت ئەگەر بەيانى ڕووبەرپۇوي بومەوەو پرسىيارى ئەوھى ئىتكىرىم ج بىپارىتىكىم داوه، و دلامم چىبى؟ چۆن و دلامى بىدەمەوە؟ گەلى بىرم هىئناو بىردى، جوان خۆم بۆ ھەر ڕووبەرپۇو بۇونەودىيە كى ئەو دىدارە ئامادە كەرد.

رۆژى پاشتر ج جاي خۆپازاندەوە لەبەركەدنى جلوپەرگىتىكى پۆشىتەو پەرداختىر لە بەرگەمى دويىنى كەدبۈرمە بەر، مالىم بەردو قوتا بخانە جى هىشت و لە ھەمان ئەم شەرىئەمى دويىنى لى ئەستابۇين و شىرىكۆ چاودپىي دەكەرم.. لەدۇورەوە كە چاوم پېيىكەدۇت، دلەكۆتىم زىيادى كەر، ھەولم دا بەسەر نەفسى خۆم زالىم و خۆم و نىشانىدەم ئاسايىم، پەيتا پەيتا لى ئەچۈرمە پېش تا گەيىشتمە راستى و بەدەم زىدرە دەندىيدىكى كەشەوە سەرم ھەلبى:

- بەيانىت باش.

بەم بەيانى باشد، كۆلى كەفساز بۇو:

+ ودى هه موو بهيانىه كت باش، سوپاست ددكەد.

ئەو كۆلانه چونكە هاترچۆرى زۆرى بەسەردود بۇو، چاوىڭىم دايىھ دەرەوبەر و بەخىرايى
پىم وە:

- من، يەكەم شت حەزناكەم دوورۇنىك دەستت لە دەستم بکەۋىن و وەكى كچانى نىم
دەستم بۇ بېھى، يَا ماچىرىن و شتى لەو بابهەتە بېسى و قىسى نەكەم و بىيەنگ بىم،
مەبەستم لەو قسانە ئەوەيدە با يەكىنى ناسىنمان بىتە بنەمايەك تا لە درەفتىكدا
بىتىيە پىش و پرۇسەي ھاوسەرگىرى بەيەكەوە ئەنجامدەين.

شىركۆ ھەمان بۇچۇونى دەربىرى:

+ ھەر ئەمەش بەرnamەى منە.

ئەوجا گۈتمە:

- تا كەس بەم كەينوبەينە نەزانى، لە ھەفتەيە كدا چ رۆژىيەت پىتىخۇشە دىيارى بکەو
لەورۆزدە يەكتىر دەبىنин و لەم پوودوھ قىسى دەكەين، بەلام دوبارەي دەكەمەوە، من لە
ھەر شتىيەك زىياتر نىيەت پاكىم گەرەكە.

شىركۆ گەنجىكى تازە ھەلچۇو، قەدو بالاىيەكى بەرز، نە زۆر ناشىريين، نە زۆر جوان،
لە قوتا بخانە خۆياندا وەكى من پۇلى پىنچەمى وىيىزدىي بۇو.. ھەموو پىنچ
شەمۈانىك من و ئەو بەھقى كەمى دوامەوە يەكدىيان دەبىنلى.. من بىن پەرووا
كولەمەرگى و نەھامەتىيە كانى مالەوەم بۇي باسده كرد، تاوه كو بۇ پاشەرۆز شتە كانى
بەلاود نامۆ نەبىي، ئەويش بە ھەمان شىيە باسى خۆي و مالەوەي بۆدەكرەم كە
لەپۇرى باروبىزىي و گۈزدەنەوە ھەبۇونەو خواپىداو بەلام لەوانەش نىن
دەولەمەندىيە كەيان بە پەنجهى دەست بىزمىردىي، تاقە گرى و گرفت لە دەرۇونى شىركۆ
ئەوە بۇو ھەمېشە باسى دايىكى دەكەد بەوەي گەللى خۆشى ويستوھ لەچۇونى بۇ
بازار، بەر ئۆتۈمبىتل دەكەۋىن و دەمرىي، دواي ماوەيەكى كورت باوکى ژىنەكى دى
دىنلى، ژىنەكى خrap، بەلام چونكە ئەو تاقانەي مالەوەي باوکى ھەمېشە پشتىوانى
دەكە، ھەرچەندە ئەمەش بەو مانايە نىيە ئەو بە تەواوەتى پېشىش لە ژىنە كەي
بىكەت.. من دلىم دددايىھ دەنەيەش دلى دەدەمەوە، بەلام جىا لە باوەزىنى شىركۆ،
تامىنەي باوەزىم ئافردىتىكى گەللى چاك و باش و بەرپىزە، تەنها كۆستى ناواەتى دايىكەم
و گەوەدرى خوشكم كارەساتىتكە چەندى دەكەم ناتوانىم لەمېشىكە دەركەم، زۆر جار
بە بىر كەرنەوە لەو كارەساتە دلتەزىنە لەبەرخۆمەوە دەگرىيم.
پىش ئەنعامدانى تاقىكەرنەوە كانى سەرى سال و دەرفەتى چۈنەوەمان بۇمال، لە

دېد دنې کدا شېرکىز وتسى:

- ئىمە هەر دوگمان لە بەردەم تاقىكىرنە و داين، پىويىستان بە كات و دەرفەتى گۈنجاود بۆ ئەودى بە كتىبە كاندا بېچىنە وە بخويىنин، دىارە خۆخەرىكىردىن بەم بابە تازەمى زور گۈنگۈن رەنگە بۆ ئەزىزىنە كامان باش نەبن، بۆيە حەزناكەم لە كاتت بىگرم و بۆ منىش هەروا، جا ئەو ماوانە لە جىياتى بىر كىرنە وەمان لە يەكدى، با گرانا يىسى خۇماڭ بىخەينە سەر كتىبە كان، تا ئەو سالەي خويىندىغان بە فيروز نەرۋاو بىتوانىن پاشە رۇزىكى باش و رازاود بۆ خۇمان مسوگەر بىكەين، چونكە ئەمسال دەروازە يەكى گۈنگە بۆ سالى داھاتوو، پۆلى شەشە مىش يە كلاكەر ھەمە مۇو ئەو سالانە يە كە تىايىدا خويىندورمانە، حەزىش دەكەم مىزدەي ئەوەت بىدەمى، دواي تەواوبۇنى ئەزىزىنە كان يەكسىر دىيمە خوازبىئىت، بە برواي من ئەو ماوە يە بەسە تا تەواو لە يەك گەيشتىپەن و يىزانىن نىھەتمان حە.

شہو رُؤژد حہزم نہ دد کرد لیک دا بیریں:

+ به راستی مژده‌یه کی خوش‌هه دوای کوتایی سال هولده ده له‌ریی ئامینه‌هه ئه و پشتگیرییه به دست بینم که ئیوه هاتنه پیش، کاریگه‌ریه کی ئه و توی به سه‌هه باوکمه‌ود هه‌بی، باوکم نارذایی ده‌رنه‌بری و شته‌کانیش به قازانچی هه‌ر دولا‌مان ته‌راو بیز.

لە قوولايى دەرونەوە پىيى وتم:

- من ژامادهم له پیناوی تؤدا قوربانی به خو بدهم، خوشتمن دهوي، توخوا له بدر خاتري من و پاشه روزمان گرنگي به خوييندنه كهت بده، با نه مينينيهوه، باشه دله كهم؟

+ ودی به سه ر چاو.

- دباشه مالثاوا، خواهافیز؟!

+ خواهافیزتی.

دوای جیابونه و دو ئەو بېپارەدی بەيە كماندا، پەست و نىڭەران بۇوم، چۈنكە حەزم دەكىرد نىك ھەفتەي رۆزىك، بەلکو رۆزانە بىبىنم، ئاوا تامەززۇ بىبۇوم، دەمۇت: - دەپ، كەي، ئەم مادە زۆرە تەۋاۋ بىت.

ندو ماودیه زیاتر بایه خم به خویندنه و دو پیداچونه و هی کتیبه کان ددها و شهوانه بتو تاویتکی کورتیش برایه به تایبیهت پیش نوستن ، شیرکو و قسه کانیم دینایه پیش چاو و بددم ددیه ها خولیا و هیرا و ناواتهوه ، نهوجا دهنوستم.

六六六

بهشی دوانزه‌هـ

بهوپه‌ری دل دامه‌زراوی سه‌عی کرد نم کرد بوجه سدر جده لد و هدوئینی ندو روزانه‌ی بـ
ماله‌وه ئیزن درابووین، سه‌عیه کـی باشـم کـرد و بـه مـتمـانـهـیـهـکـی زـورـ و باـهـرـیـکـی
پـتـهـوهـوهـ رـوـزـانـهـ کـه دـهـچـوـومـهـ هـوـلـیـ نـهـزـمـونـهـ کـانـ و لـهـوـسـهـرـیـهـوـهـ بـهـ دـلـکـوـشـادـیـ و
خـوـشـیـهـوـهـ لـیـیـ دـهـرـدـهـچـوـومـ.ـ نـهـوـهـیـ مـایـمـوـهـ نـهـوـهـبـوـ دـوـایـ تـیـپـهـرـبـوـونـیـ نـهـوـ ماـوـهـیـ،ـ لـهـ
دـهـرـفـهـتـیـکـداـ منـ وـ شـیـرـکـوـ یـهـکـدـیـ بـبـیـنـیـنـ وـ دـهـسـتـنـیـشـانـیـ وـهـخـتـیـ بـکـهـیـنـ،ـ هـمـ نـهـوـ
ئـاـمـادـهـبـاشـیـ خـوـیـ وـهـرـبـگـرـیـ وـهـمـ منـیـشـ کـارـ بـقـوـهـ بـکـهـمـ کـاتـیـ هـاـتـنـهـ پـیـشـ،ـ باـوـکـمـ
بـهـ خـرـمـایـهـتـیـهـ رـازـیـبـیـ.ـ وـهـلـیـ نـهـفـسـوـوسـ نـهـوـهـیـ چـاوـهـرـوـانـمـ نـهـدـهـکـرـدـ رـوـوـیدـاـ.

شهـوـیـکـیـانـ باـوـکـهـ کـلـلـیـ وـ دـامـاـوـهـ کـهـمـ چـ جـایـ خـوارـدـنـهـوـهـ،ـ تـاـ بـهـرـبـهـرـیـ بـهـیـانـ خـهـرـیـکـیـ
قوـمـارـکـرـدـنـ دـهـبـیـ وـ هـهـرـچـیـهـ کـیـ لـهـبـاـخـهـلـیـ دـهـبـیـ ،ـ هـهـمـوـوـیـ دـادـهـنـیـ وـ دـیـتـهـ سـهـرـ سـاجـیـ
عـهـلـیـ وـنـهـخـتـیـ پـارـهـ لـهـ نـاـزـمـ نـاـوـیـکـیـ هـاـوـپـیـپـیـ قـهـرـزـ دـهـکـاـوـ نـهـوـیـشـ دـهـدـوـرـیـنـیـ..ـ
نـهـخـتـیـکـیـ تـرـیـ لـیـ قـهـرـزـ دـهـکـاـوـ نـهـوـیـشـ دـهـدـوـرـیـنـیـ،ـ تـاـ کـارـ بـهـوـهـ دـهـگـاتـ ،ـ دـواـجـارـ نـاـزـمـ
پـیـیـ دـلـلـیـ:

- نـهـوـ پـارـهـیـتـ بـهـ مـهـرـجـهـ دـهـدـهـمـیـ نـهـگـدـرـ بـیـدـوـرـیـنـیـ دـهـبـیـ لـهـ نـوـژـهـدـاـ کـچـهـکـهـ تمـ
بـدـهـیـتـیـ.

ناـزـمـ یـهـکـ دـوـوـجـارـ هـاـتـبـوـوـهـ مـالـمـانـ،ـ دـیـارـبـوـوـ جـوـانـ لـهـمـنـ وـرـدـ بـوـتـهـوـهـ چـوـنـمـ وـچـوـنـ نـیـمـ،ـ
بـوـیـهـ نـهـوـ بـرـیـارـهـیـ دـاـوـهـ،ـ باـوـکـمـ لـهـتـهـکـ نـهـوـ هـهـمـوـوـ پـارـهـیـ لـیـیـ وـهـرـدـهـگـرـیـ،ـ دـهـسـتـ
هـدـلـنـاـگـرـیـ وـ لـیـیـ دـهـبـیـتـهـ مـدـرـاقـ،ـ بـدـوـ نـوـمـیـدـهـیـ شـانـسـیـ هـدـلـسـنـ وـ لـهـ دـوـاـسـاـتـهـ کـانـیـ نـهـوـ
قرـمـارـکـرـدـنـ بـبـاتـدـوـهـ،ـ بـوـیـهـ دـلـلـیـ:

+ باـشـدـ،ـ لـهـسـدـرـدـ دـسـتـیـ نـدـوـ جـدـمـاعـدـتـهـ ،ـ تـوـ نـدـوـ پـارـهـیـدـمـ بـدـهـیـهـ،ـ نـهـکـهـرـ بـهـختـ يـاـوـهـرـمـ

بوو باشە، ئەگەرنا سبەي وەرە كچەكەم ببە.

دەبىچ شتى لەوە پىرىسى و ناخۇشتىرىت باوکى لەپىتىنارەھەس و خولىايەكى چەند
چۈركەيى سەرمىزى قومار، كچى خۆى بىلەرىنى؟!.

ئەو بەرەبەيانىيە باوکم گەرپايدىوە مال، زۆرى خواردبۇوە، بەلادا دەھات و بە غەمبار
و پەشۇكمايدىوە بىن ئەوهى قىسىمەكى لەدەم دەرىپەرى، بە جل و بەرگ و پىتلاۋى پىتىيەوە
خۆى فېرىدىايە سەر سىسىمەكەو ئەوهەندى نەبرە خەو بۆ خۆى بىرددەوە.

كاتىكىش بەيانى نان و بەرچايى ئامادەكراو ئامىنە بەخەبەرى ھىتىنارا تاواھە نانە كەم
بىخوات، بە قىز و بىزەوە:

- لېيم گەرپى با وەكى سەگ بىتۆپم، بەلكو ئەوه خوايدى لەكۆل ئەو زيانە دەبەوە.
ئامىنە بە هەردوو دەستى بەسىنگى خۆى كىشا:

+ خوانەكى ياخوا.. هىچ بۇوە؟

بە زەللىيەوە نەختى سەرى ھىتىنار بىردى:

- بېرۇ بانگى ئەو كچەم بۆ بىكە.

ئامىنە بە ھەلەداوان ھاتە لام:

+ باوكت حاڭى باش نىيە، دەلىيى شىئىكى لى قەوماوه داوات دەكا.

سەرسام بۇوم:

- عەجەب بەو بەيانىيە بۆ داوام دەكى؟

ئامىنە لە وەلامدا: تىئنەگەم، ھىچى نەوت.

لەجىيە راست بۇومەوە بەيەكەوە چوينە لاي، لە بەرامبەرى دا ھەلۇھەستەيەكەم كەرد:
فەرمۇو بابە.

باوکم لەسەر جىئىيەكەي راست بۇوە، بارى خۆى بۆ سەر دانىشتن گۆپى و بەقۇولى
كەوتە تىپامانىم، تىپامانىك كە ھەوالى تىرىپەتىكى نادىيارى دەبەخشى.. حەپەسام، بە
شەلەزارى قىسەكەم دووبارە كەردەوە:

- فەرمۇو بابە، ئىشتەت ھەبۇو؟

باوکم چاوى لى نەتروكەنندىم و ھىنندەم زانى داچەماوه سەر ئەژنۇ، دايە پېرمەي
گىريانىتىكى بەكۆل و كەوتە پارانەوە:

+ توخوا كچە نازدارەكەم بېبۇرە، كەرپايدىيەكەم كەردو و قەت ئەوه بەپىنامەي من
نەبۇوە، نازانىم چۆن ئەو بى ئەقلەيم كەرد.. كچەكەم، مان و نەمان و زيانىم بەندە بەتۆ و

لددست تۆیه، دنه دەمکوژن.

لەناخودە کروزەم لى ھەلسا، بەتەوسۇدۇ:

+ ئىچىبۇرۇھ باوکەگىان، كىن دەتكۈزى ؟بۇدەتكۈزۈن؟

لەگىيانەكەي نەكەوت و بەزمانى و دەتلەدە:

- ئە... ئە... ئە نازم... م... م... من ئەمىشەو تاوانىتىكى مەزمۇم نەنجامداوه، چ
پارەوپولىتىكم لەباختەل بۇو، ھەموويم لەسەر مىتى قومار داناو كەۋقە قەرزىكەن لەو
نازىمەو ھەر ملم نەدا بەو نۇمىتىدەي بېدەمەو، ھەرنا بە مايدى خۇم ھەلسىم.. قەرز
لەسەر قەرز.. دۆران لەسەر دۆران، كار بەوه گەيشت لەپىنى چەند ھەزار دينارى، تۆ
ھەراجىكەم، وااااي كە مردەنیي، چىم بەخۇم كەرد... من لە گەوھەر عارم نەيدىنا، وا
تۆشى ھاتە سەر.

باوکەم كەوتە پى ماجىكەردنىم و بە زەليلى دەپارايدۇ:

- ئەو پىيىانەت ماج دەكەم، بگە فريام، توانىاي گرتۇخانەم نىيە و پىش ھاتنەوەم
ھەرپەشەي شەكتى كەدوھ ئەگدر ئەمپۇھاتە ئىرەو تۆزى نەددەمىي... نازامى سەرى كاسى
بۆ كۆئى ھەلگەرم و كەسىش نىيە لەم رۇزگارە قەرزەكەم دەفعىكا.. توخوا بەزدىيەت پىنحا
بىتەوە، زۆرت لى ئاكەم.

لەھەموو ژيانىدا باوکەم بەو رەزىلىي و داماوايە نەدىيە ئەوھا بېپارىتەوەو نەيەوەيت بە
ھەرپەشە و گورپەشە بەشۇمدات.. ئەم مېھىدەبانىيە باوکەم دوايى مردىنى دايىكەم و
گەوھەر بىرامبىر من و فاتىن دىينۋاند وائى لىتكەرم پى بە رەقق و جەرگى خۇمىسىم
بىتىنەم، چ جاي كەريانىتىكى بەكۈل لەتەك ئەو كەريانەدا و تاۋەكۆ تووشى كېچەل و
كېشىمەكىشىم نىيەت، رەزامەندىم دەربېرى بۇ شۇركەرنىنلىكى نابەدل:

+ بابەگىان، لەپىتناوى تۆ ئامادەم سەرى خۇم بەفەلاقەوەكەم.. توخرا بابە كىان
تىكادەكەم ھەلسە، من ئەو مەرۋەقە نىم، تۆ لەبىرددەم بىنۇشتىتىتەو، و قاچە كانم ماج
بىكەيت، توخوا بەم كارە ھەستىم بىریندار مەكە، دەي ھەلسە، نەي تۆ باوکەنى؟!

باوکەم بەگۈيىت بۇونى ئەو قسانە، لەجىيە راست بۇوە وەك يەكىن ئە مردەنلىكى
حدىقى رىزكارى بوبىي، دلگۇشاد بىرۇ، تۈند باوەشى پىنداكەم و نەسلاز نەولانى

پۇومەتى ماجىكەرم:

- كېچم خرا راودستاوتىكاو دەست بە بالىتەوە بىكەن قەت تووشى نىڭ و نىنەت
نىيى، لىتىرەد تەۋەت پى راادەكەيدىم و كۆ دەخۇم نەكەر جارىنلىكى تىرىدە ئەنەنە

بدم و قومارکه؛ تا مردیش هرگز ئەو ھەلویستە جوان و جوامیریەت لەياد زاكەم.

دوباره نه ملزو نه ولای ما چکردم.

لەدەر وونەود بەخۆم مەوت:

+ واای ئەمە چ زەمەنیگە تىئى كەوتۇوين؟ خوا راستى فەرمۇوه: ئىيۇه ھەندى شت
ھەيە بەشەرى تىلەگەن كەچى بەخىر بۆتان دەگەریتەوە... فەرمۇو من بەتهماي چى
و بەتهماي كى بووم، كەچى بۆ لەزەت و بەسەربردنى قومارى چەند سەعاتىڭى
سەرمىز، تۇوشى چ داۋىك بووم؟).

له بهره بهری چیشته نگاویکی دره نگدا، نازم و دوو ئاموزای هاتنه مالمان و
مه بهستی هاتنه که یان دربیری.. باوکم پیئی وتن:

- کچه‌که مرازیکردوه شوت پی بکا، به لام وه کو ده لین قسه لهم سه ریه وه خوشه، من
نهو کچه‌که له پوحی خوم زیاتر خوش دهی، ددهمه‌هی له گهله باشبی و ئه زیه‌تی
نده‌دی، ها نه لیتی دهی مادام به قومار به دهستم هیناوه، به چاوی سوک سهیری ده که‌م.
نازم وتی: به دلی ته ده بی و له وهدا بتخه‌مه.

نازم به ددساں له من گهوره تر بیو، بهلام له رهنج و روودا ههـز گهنج دیار بیو، بـق
شهـوئی منیان لـی ماره کـرد ، دـوای شـت کـرپـین، له پـیـورهـسـیـتـکـی شـایـسـتـهـدا منـی
گـرـاستـهـوـد.

• • •

بەنۋەتىنىڭ ئەملىقىسىزلىك

نەو تىپروانىنىھى من لە سەرەتادا بەرامبەر بە نازم ھەمبۇو، وادەرنەچۇو، زۆر لەگەلم
خەلیم و نەرم و نیان بۇو، تەنانەت دەرفەتى ئەوھى پىئدام لە قوتا بخانە كەھى تەنیشت
مالىاندا درىزىھ بە خويىندىن بىدەم، تاقە شتى خراپ لەويىدا بەدىم كرد تەنها خواردىنەوە
بۇر، وىپارى دەولەمەندىيە كەھى، بەلېنى پىئدام كە رەنگە تەركىرىدى خواردىنەوە وا سوك
و سانا نەبىن، بەلام ھەولۇددا بەدرىزىغا واز لەويىش بىتىنى و دەست بە نویىزىرىدىن بىكەت.
ھەمۇ ئەو شتانە وايكىرىدبوو گومانە كامىم بىنە بلقى سەر ئاوا و بە توْزقاڭ لەم
شۈكۈدىنە پەشىمان نەبىم، ھەرچەندە جار جار مەلى ئەندىشەم بەرەو لای شىرکو
ھەلّدەفرى و دەمۇوت:

- دەبى ئىستا چىبىكا؟! دەبى زانىبىتى من شوومىكىرىدۇوە؟!
لە دور ھەفتە جارى، ھەندى جار بە سىن ھەفتە جارىك بە سەرداڭ دەچۈومەوە مالى
باوکم و ئەو دواكەوتىنىش وەنھىبىن بلىيم نازم لەگەلم خراپەو پى لەم ھامموشۇيەم
دەگرىي، ھەر خۆم وام پىخۇشبوو، وەك دەلىن دووربىھو پۇوربىھ، بەھۆي سەرقالبۇونم بە
پىتكەختىنى كاروبارى ناومال لەلايەك و قورس و گرانى دەرسە كان، كە ئەو سالە دوا
قۇناغى خويىندىن ئامادەيىم بۇو، دەبۇو بە بايەخەوە سەر بە كىتىبەكاندا بىگرم و
پشتگۈرۈيان نەخدەم، ھەرنا بتوانىم بە غەرەيە كى باشەوە بىچىمە كۆلىتىرىكى باش و بلىي
ئۆخىمى بەرى رەنجى ئەوەندە سالىم بەھەدەر نەچۈو.
دەرچى جارى بەسەرداڭ دەچۈومەوە مالى باوکم، ئامىنە بەپەرۋەشەر لە باوکم تىرتىي
نەملاو ئەدلاي ماچ دەكرىم و بەخۇوهى دەنسانىم و دەستى بىر كەرىدبوو مە پەرىتى
بەسەرنىدا بېپەرەمەوە، وەك ھەمېشە لە خەمم دابىن، بەمۇ دەوام لە حال و ئەخوا

د پرسیم:

- ترخرا نازم لەگەلت چۆنە؟! خۆ مورتاجى؟! ئەى زىيان و گۈزەرانتان؟!

بەخۆشحالىيە دەموت: لەخواى بەزيادبىئ ئەوھى عدىيە نىمانەو رېيك و تەباو رەباين، رېيىم دەگرى، رېيى دەگرم، ئى زىيانىش ھەر ئەوھىيەو تەواو.

شىرکۆ پاش تەواوبۇنى ئەزمونە كانى پۆلى پىنجەم كە بە سەركەوتۈمىسى دەردەچىن، نازانىت چۆن ئەم ھەوالە بە من بگەيدىنى، دوو مانگى رەبىق رۆژ نا رۆزى يان لە ھەفتەي دوو جار بە بەردەواام بە كۆلانە كەي بەر مالى باوكم گۈزەر دەكا و چاوىتكى دەداتە بەر قاپى حەوشەمان، بەلكو لەۋ ئان و ساتەدا دەرگاكە بىكىتىدە و تەماشايەكى ناو مالىمان بىكا، بىزانى ئاخۇ لەۋىم يان، يان لە هاتنە دەرەودا بىيىنى و خۆى بگەيدىتە لام، تا زۆر بە خىرایشىنى كار بۆ دەستىشان كەرنى و دختى بىكەين، ئەو بىتە پىش و زۆر بە زووپىيە مۇو ئىشە كان راپىي و بە كۆتا بىتىن، وەلى لەو گەران و سوورپان و ھاتوچۆپىيەدا ھىچ بەھىچ ناكا، گەللى بىزار ذەبىنى، سەددەها گومانى جىاجىايى لەناخ دەرسكى و ناچار لە بىئ ئومىدى خۆيدا رۆزىكىان كاتىك (شىقى) كىچە دراوسىكە مان دىتە بەرقاپى حەوشەو خەريكى پاكاردە وەي بەردەرگا دەبىتە، شىرکۆ بە تاسەوه لىتى دەچىتە پىش و بە ھەلپەيدە كەوە پېشىيارى منى لى دەكت.. شىقىش بىئ پەروا پىئى رادەگەيدىنى كە من شووم كردوه. ئەوپىش بەم ھەوالە رەنگ و روپى بۆ چەند رەنگىك دەگۈزى و خۆى بۆ ناگىرى:

- ئااااخ ئەوھ چۆن وايە؟ چۆن زاتى ئەوھى كرد شوبكەت لە كاتىكدا بەلىن بۇ شۇ به من بىكا و ھەر لەو ماوانە بچەمە داخوازى.

شىقىش بۇي دەردەكەۋى ئەو كورە پەيوەندى لەگەل مەندا ھەبووه، راست و رەوان پىسى دەلىنى: ئەو كچە بەستەزمانە، باوکە ئاردق خۆرە كەي شەۋىيکىان چ پاردو پۇولىتكى پى دەبىن ھەمۈرى لە قومار دەدۇرپىنى و ھەر لەۋى دەكەۋىتە قەرز و قۇ و ئەوھى و درىدەگەرىن ھەمۈرى دادەنى و دواجار ئەو كچەشى دەدۇرپىنى، بۆيە.... شىرکۆ نايدۇرى لە دەزىياتر گۈرى لىبىگەرى، يەكسەر روپى خۆى و ھەر دەگىرى و چۆن ئەو ناود جىن دىلىنى، چىتە پىنيدا نايدىتەدە.

بە بىستىنى نەم ھەرالە زامى كىزىن و نويىم ھاتە سرىنى و ناجارىش بىووم دائى بەخۆما بىكەرم و ھەرلەدم پەيتاپدىتا لە بىرۇ ھىزىمى بىسەرەمدە... ھىچ لەكىل قەدەزى خوا ناڭرى.

وای تاقی بکر دنده و دی نه زیسته گانی به که لوری پلی شده شدم به هدفت دیدک نازمی
باوی درم و دوو له هاوری گانی بقی طل سدر گهرم کردن ده چنہ ده ره و دی شار و تا
روی گنجی و هجت پیش گمه داده بیشن و تکه لیده دهن.. مه زه ناماده ده گری و ده است
ده خوار دنده ده دیگه، لهری گهرانه ده دا نازم هیئت به خیرابی سهیاره که لی ده خوری،
ده خوار دنده ده دیگه، پیش چنی دا سو گانه گهی له ده است و هاره گری و سهیاره که دوو سی ته قله لیده داو
نه زهها نه دو به سه طبقی زامدار ده بی، نه فسوس دوای دوو سه عات مانه و ده
زه طل و سه طل خاره دی فریا که دهن، گیانی لهد است ده دا...
واهای که بزی گریام و فرمیسکم بزی پشت، چهانی پرچم پنیه و ده به چه پدرؤک

پرو مهاتی هنوم زامدار گرد؛
- نازمه کدم ره، نازم گیان.. و دی به قوربانت یم، له دهورت گهربیم، بزت هرن، نه ده بقی
وات لیهات، بقی جیت هیشتم.. نازمه ره، نازم گیان.

بهو گوچه ناواده یه، دنیام له پیش چاو تاریک داهات، زور نوزامده، ههستم به
ناهیشی خنوم دوکرد، نه ده نازمه سهه ده زار و یهک گویانم ده رهه قی پهیدا
گرد بیو، که چی که سیلک ده چوو، نه ده خوار دنده دهی لی ده چی و ده سهه خوارد و
سمری به فه تاره داهو نه گینا به مانای وشه پیاویوو، نارامی و ره فتاری نهدم و
نیاری وا بکر ده بیو زور که ده ده له بدرخونه بیلیم؛ دهی نه ده خدون نه بی و من خدون
نه بیشم؟!

چون که له نازو نیعده تیکی وا ده بیام، له هیچم کدم نه بیو.. به مردنی نه دو، حال و
مالیکی بی شه سهه و خانویه کی پانز پیورم بقی به جینما، به لام نهدم هه مه و شته زوره
ناکاته په بجهه یه کی نازم و خنوز کدم ده خواست له که لاوه یهک بیایمایه نه ده کو نازم
نه دههای لی بی، نه متوانی، دلم به رایی نه ده دا له و خانو دا بیینمه ده، که تازیه که
نه ده او بیو، هه رچی که لوره لیکی نه ده ماله هه بیو له کوکای نیتر خانو کدم پهستا،
ده رگام له سمری کلیل داو خانو کدم به کریدا، خوشم چه و مهه مالی باوکم و نه ده
که تیمه مانگانه و درم ده گرت، هه مه ویم بقی ماله ده خه رج ده گرد.

ناوی قوتاییان را گهی نه درا، من له کولیهی شاداب ناوم ده چوو، ته نازولم کرد بقی
پهیانگای مامه ستایان و نه ده بشهی بزی چووم، به شی نین گلیزی چه ندین کوری نه ده
خوبیان خسته گهرو به دور مدا هاتن، و دلی هیچیان لی سهوز نه کردم تا پهیونه ندی
خوشمیستیان له گهی گریدم، بزیه بی پهروا ده موت:

- من پیاوم هیشتا کفنی زهرد نهبوه به رووداوی سهیاره مردوه، بویه حمزناکه
کهس به هیچ نیه تیکه وه لیم بیته پیش.

بهم قسانه و امکر دبوو ئهو خەلکە هەر بەزوویی لە کۆل خۆم بکەمەوھ، پیشتر بۆیان
باسکر دبووم پەیوهندی ئەقینی کۆلیز و پەیانگاکان پەیوهندی کی نەخۆشە، کوران تا
له کچیک نزیک دەبنەوە قیر سپی دەکەن، کاتیکیش دەستى خۆیان دەبینن تا پیان
بکری به کچەی بەستە زمان راده بويىن و له بیزار بۇونیشیاندا، کەی ھەوھسیان
لە سەری لاقچوو، پاشتگوئیان دەخەن، ئەوجا وەك شانازى بەخۆو بکەن، لېرھولھوئ
نەھینی ئەو پەیوندیه دەدرکیئن کە ئەو کچە رەسمی داوهتى يان دەستى بۆ دریزکردوھو
واو واي لېتكردووھ.. ئەم شتانە وايکر دبوو جگە له بى خولقى و كەسەری كۆچى نازم
و جگە له خوتىندن، بير له هیچ شتیکى تر نەكەمەوھ، هەر ئەمەش بزوھ ھۆي ئەھوھی
ئەو ساله بى هیچ گیروگرفتیک پۆلی يەكەمی پەیانگا به سەركەوت توویی بېرم.

* * *

کوتایی

پشوی هاوینم به بیرکردنوهی بئی ثامان و بدردهستی فاتیئی باوهژنم و يارمه تیدانی به پتکرد ، ناوه ناوهش بئیه کوه ده چوینه سه ردانی خزم و دؤستان و دره تم له بدردم ره خسابو بچمه دیده نی دهسته خوشکه کانم ، به تایبەت ئەوانەی مالیان لە گەرە کە مان نزیک بۇو.

هاوین راپورد ، دەرگای پەيانگا کرايە وە پىتم نايە دوا سالى خويىندن ، لە سەرەتاي دەستپېتىكى خويىندندا ، رۆزانە تاك و تەنبا داده نىشتىم و مەللى ئەندىشەم بەرەو جىهانىتىكى نادىيار هەلدىھە فرى ، ئەويش بيركىرنەوە بۇو لە كۆچى دايىكم و گەوهەر و پاشتر كۆچى نازمىم ھاوسەرم ، بۆيە هەستىم بۆ ھيچ نەدە جوللا ، ئەوهى بەلامەوە گرنگ بۇو تەنها ئەوه بۇو بایەخ بە خويىندن بەدەم و ئەو سالەي خويىندىش بئى كېشىم كېشىم تەواو بکەم و بە مامۆستايىي دامەز زىيم ، ھەرنا كەش و ھەواي خۆم بگۈرم ، جا بۆ ئەو دەمە خواكەرييە بپيار لە سەر شوکردنەوەم بەدەم يا ھەروا تا سالانى بە بىسوھەزنى بىتىمەوە .

ھەندى لە كچە قوتابىيە كانى بەشە كەمان زۆر كەرەت بە بەكارھىناني وشەي بىسوھەزنى ھەستيان برىندار دەكرىم ، لەناخەوە بىزىم لە خۆ دەبۇوە ھەستىم بە كەمى دەكرىد ، ھەرچەندە بە كەرەنلى خۆم شىيلو نەدە كرد وە كو بابايدىك نە بام دىبىن نە بۆران .

بۇ ئەو سالە پۆلىك قوتابى كچ و كور لە قۇناغى يە كەم و ھەرگىران و وە كو داب و نەرىتى سالانە ئاھەنگى پىشوازى سالى نوى سازدرا .. ئەو رۆزە بۇوبۇو بىنە ماي بەيەك گەيشتن و سەرەتاي دروستبوونى پەيوەندىيە كانى نىوان كور و كچ و ھەولۇدانى ھەرىدكىيان بۇ ئەوهى لەو دەرفەتەدا قلىك بۇ خۆيان پەيدا كەن .

من کالتم بدو دیاردهیه دههات ، نادهتم نهبرو چونکه لهودتهی خرم ناسیوه جگه له
مهینهتسی و مارکهسات و کولیدمدرکی رذذکار ، تام و لهزهتم لهزیان نهچهشتوه ، تنهها
نهدر ساله نهبن که شروم به نازم کرد و ناز ههلگرتنی نازم بو من ههموو خهم و
خدههتیکی را بردوی لـبیر بردبومهوه ، به قوربانی خوابم ته منهنى دریث نهبرو ،
رهنامه دادی سهري نابهود .

بەنامورادی سەری نایەود. بکاو
 ئەو رۆژەی ئاھەنگى پىشرازى نەبروھ ھۆکارىتىك بۇ ئەوهى دلەم ختۇرەي لابەلا بکاو
 ھەستىم بىزۋىئ، بۆيە خولق و خۇوى چۈونە ناو ئەو حەشاماتەم نەبۇو، چۆن لەسەر
 كورسييەكى نىئر گۆرەپانەكە بە حەپەساوى و زەللىلى دانىشتىبۇوم، ئىستاش ھەلنىستام
 و لەجىئە بىن ھىچ مەبەستىك چاوم بېرىبۇھ ئاپۇرای ئەو حەشاماتە بىن شومارەي وەكو
 شارە مىرولە بەردەواام لە جىمەدا بۇون، پىرپىك دەھات و پىرپىكى تر تىدەپەرپى ۰۰
 بەقۇولى لەكەس ورد نەددبۇومەود.

دوو گهنج به ته نیشتمدا تیپه‌رین، یه کیکیان له جیوه چهقی و به هه لپه‌یه که‌وه چاوی تیپه‌رین.. منیش زور به ثاسایم و درگرت، سهرم هه لبپی بزانم ئاخو ئهوه کییه و بتو له جیوه چهقیوه، و دلی چاو ئه بله‌ق بوم کاتیک بینیم ئهوه شیرکویه.

- ئ.. ئه.. ئ.. ئه و تۆى؟

تيله نيگايه کي بهمه غزام دايي و سهرم داگرت، له دهونهوه به خومم و ت: (واي پيش شوکردنم به نازم چهنه حهزم ده كرد تو زوو بهاتبايه تيه پيش و داخوازيت بكردايه، ئه سيهف له گهله قهد در هيچ ناگري).

شـدـ کـهـ هـمـدـسـاـ يـرـسـیـهـوـهـ: (ئـهـوـهـ تـوـیـ؟)

له حنّه راست یومه و بددم بزهیه کی سازگارهود:

+ ئەوە تەئى شىرى كە؟! حۆنۈ؟ باشى شوكر؟ ئەوه خىرە لېرەي؟

- پلیس چی؟ ئەمسال لىرە ودرگىراوە، ئەم تۆ؟

+ ڈو سال میں دو سال

- بدراستی خوشحال‌بوم به بینینت.

+ هدرودها منیش.

- جاری بـ یارمـدـیـت ، دـوـاتـر دـهـتـبـیـنـمـدـوـد .
پـخـسـدـتـی لـی خـواـسـتـم :

بِدَدْمَ هَدَلْكِيَّشَانِي نَادِيَتِكِي قُولَدَوْه:

تنهه لچمه و ۵ + ذهربمو + بود دیدنیه کتوپره، گورانیتکی دیکم بدسردادهات، بسده ره گومانیتکی دیکه ندوهی پیشتر به جوئی بیرم لیتکردبوج و دک بلقی سبد رئا و پوکایدوج بد تاییدت لام شستانه دی ده موت ته و او نیتر ببرای بیم دلداری ناکم، رهنگه تووش ببندو و دوباره

تیمهای پیشنهادی که چو مهده مال، بیرم به شیرکوه خه ریکما:

- به راستی شیرکو جوان بود... تو بلیّی نه کورا بی؟ ندهمه قسه نیه من ددیکه،
شیرکو پنهانگه نه و شوکردنی من به تاوان بزانی، کن نالی هدر دوای من ژنسی
نه هیناوه و ژیانیتکی تازه‌ی دهست پینه‌کرد وووه.. وا دامنا ژنسی ندهیناوه، کن دلیتی
تازه به من را زی ده بی، یا دوای نه و رووداوه هست و سوزی بدرام بهرم ده جولتی
جاریکی دیکه پیک شاد بینه وو.. نه گهر ژنسی هیناوه هزار جار پیروزی بی، یا کچیکی
به گهن کرد بی و بو ثاینده بیکا به هاو سه‌ری خوی، دل نیام به دیتنی شیرکو نوختره نیم
خی ده به خشی و واده زانم له را بردوی خویما ده زیم.

رۇزى پاشتى كاتىك پىيم نايە حەرەمى پەيانگاۋ چۈرمە گۈرەپانەكە، شىئىكۆ وەك لە بەيانى زوھە ھاتبىيەتە پەيانگاۋ لە چاوهەپوانىم وەستابى، لەدۇورەوە دەستى راستى راشەقاند وەك ئاماژىيەك پىيم بلى وەرە ئەدە من لىرە وەستاوم.

به رویشتنی ناساییه و شهقاوم به ره لای هاویشت، تا گهیشتمه راستی و به پیوه:
- بیانیت باش.

وەکو گول بگەشیتەوە، رەنگورۇوی گەشاپەوە:

+ گیانت یاش.. فهرموو، ثهري دانيشين يا ٿه وته پياسه بکهين؟

شانی چه پم راته کاند:

- کہفی جہناتہ۔

دستی بۆ کورسیه دوو نه فەریە کە درێژکرد:

+ ددبا دانیشین.

بیست دققه، نیو سه ساعت زیاتری مابوو بچینه ژوورهوه، تیز تیز به یه که وه قسمه مان
کرد، دهد مد تدقییه کی گهرم و گور، سه رهتا من له ده رگای بیره و هریه ناسوریه کانی خزم
پیدا هاتم تا نه و پروره دی له ثا هنه نگی پیشوازی دا یه کدیمان بینی، به بیر کردن وه له
هندی له کوله مدرگیه کاندا خزم بتو نه گیرا، و هک تازه شین و شیوه نم نوی بوبیت همه وه،

که و تمه فرمیسک رشت و هزاره تیر که و تمه گریانی کمی بده کول.
تدویش لهدلتمدا فرمیسک به مزدقتی لدچاوانی ده بیندرا..

کاتیکیش سرهی گیرانهود گدیشته ندو، زوری کار لهناخم کرد، که و تی:
هدروه کو بدلینم پیدابووی، دوای تمه او بونی نهزمونه کان بیمه داخوازیت و پیش
ودخت یدکتر ببینین و لدم پرودوه قسه بکهین، زور زور به پیش قایی مالتان هاتم و
چووم و ندو کولانه تام کوتاوه بتو هدمو جاریک به نامورادی و دهستی به تالله
دچومه دو پهست و بیزاریش تدواو نیگه رانی کر دبووم لیت بکدوهه گومان ناخو ندو
کچه کنی دله لیزه ماوده مالیان باری نه کرده، یا گومانم ده برد رهنگه هدر مالتان
لیزه نه بی و ندو ماوانه بتو خویندن له ماله ناسیاویکت بوبی و دهیه ها گومانی تر،
نه مهش وایکر دبوو ههست بکه م هرچی قورسایی دونیا همیه له سدر شام کوبوتده و
شهو نه ببوو تا در دنگ بیر له ته نه که مدهو گومانه کامن و هکو قهوانی سواو لی نه ده
(ناخو ندو کچه بتو نایه ته ده دوه.. تو بلیتی نه خوشبی، هه تا نه خوشیش بی، بی شک
دوای هه فته هیک و دوان و سیان هه ر چاک ده بیتده و).. خه ریک ببوو له حه شه تا
له پیستی خوم در بیچم و شیت و شبریم، تا دوا جار به خو نه و هستام و پرسیاری توم له
کچه مالهی در اوستیان کرد و کاتیک باسی ده راندنی تهی له لایه ن باوکته و بتو کردم،
به ری چاوم تاریک داهات، بروابکه حذم ده کرد بیومایه ته دلپیه ناویک و به ناخی
ز دیدا ره بچو باما یه نه ک ندو هه واله ببیستم.. پی و پی گه رامه وه مآل. له تاوا سی
شهو و سی ره نان نه چو سه رز ارم، مانم له خواردن گرت، جهسته م و شک بوه و
به پله منیان گهیانده نه خوشخانه، زور جار به ده خه وهه ورینه ته تو و هاواری توم
ده کرد: (کچی بتو به جیت هیستم؟! له به رچی پهیانت شکاند، تو خوا و هر ده، تو خوا بتو
در ری).

لیتی ناشار مدهو چهند جار دههاته میشکم به چه قزوه هه لکوتھه مالتان و که ف
و کولی ندو غه دره گه ورده له باوکت بکه مدهو و به بدر چه قویده، به لام باش ببوو زوو
لهو رایه پاشگه ز ده بومه ده شهیتام به نه علهت ده کرد.. ناهه قم نه ببوو نه گه ر وام
بکر دایز بگه خراپتیش، چونکه ندو ره وشت و ناکاره به رز و جوانهی له توم دی بسو
نیدی و امده زانی له ته بترازی که سی تر له سدر شهم زه ویه نیه و زه جمه ته بتوانم که سیتکی
تر بدؤز مدهو هه لکگری هه مان سیفه تی تو بی.. که بومه پولی شهش، چهندی کردم
و کوشام دلم به هیچ خوش نه ببوو، نه مده تو ای ته له دلم ده رکه م و زیانم به ثاقاریکی
دیکه ببیدم، هدرنا بدوابی خویندنه له بیر تکه م.. نه متوانی و هدر ندو نه تو اینه

وایکرد له هه مورو درسه کان بکهوم و نه تو انم به شداری له نه زمونه کانی به که لوری
بکهم.. نه مانه وه کاری تیکردم، به رد دواام به خهیال بژیم تا یدک له هاورییه
نزیکه کانم له پشووی هاوین دا پهیتا پهیتا دهاته مالمان ، ددمی دوان له لام
دهمایه ودو دووبه رهو دادنیشتن، هه میشه هیوای له ناخم ده رواند بهوه دلی ددهمه وه
که دوای کلاروی با بردو نه کهوم و نه وهی چوو چوو، نه وهی بمنیتنه وه نه وهیه بیر له
پاشه روزم بکهمه وه.. قساکانی نه هاویریه که من ناخی راته کاندم، بهو را دهی
نهک ته واو تو له میشکم درکه، به لکو له تهک نه و بیر کردن و ددا، بایه خ به خویندن
بدهم و لا په دیه کی تازه له میزروی خومدا هه لبدهمه وه.. نه و دبوو بو سالی داهاتو له
تاقیکردن و دکان در چرم و وائیستاش لیردم ددبینی.. جا نه گهر لیم قه بولکه له
نان و ساته زووتر نیه حمزه دکه هه نه مشه و بیمه داخوازیت.
و تم: ناااا آخر..

په نجه کانی دستی راستی توند به ده میه وه گرت و زمانی هه لینا:

+ ناخ و ماخری ناوی.. من و دکر نه و ساله له خوم ناکه، مالی خوم کاولکه،
چاودروانی و چاودروانی، نه وجا هه والی شوکردنی کی ترت بزنه وه.. خوا بهو روزه
نه کات، بیشک نه گهر نه مرم ، شیت بوونم مسوگره.

دامه قاقای پیکه نین:

- خوا نه کا من شتیکم لیبی بده تو هیچت لی نه یه.. باشه که یعنی تویه، چونت
پی باشه من پیکر نیم.

شیئرکو به ددم زدرد خنه یه کی دستکرد دود:

+ کهیف که یعنی منبی، نابی قسه له قسم بکهی، هه نه مرق ریوشوینی پیویست
ده گرمه بدر ، خوا موقعه در نه دا نه گهر نه مشه و پیک نه که وی، بین هیچ گومان و دوو
دلیک سبھی شه و له مالتانین، بؤیه شه حمزه دکه لم کارد پهله بکه، نه گهر تو ببیه
دستگیرانم ترسم له هیچ نامینی و توش و منیش ههچ کاتیمان پس خوشبوو پیش
تدواوکردنی خوتیندن یا دوای ته او برونى ، نه وه دد تگرازمه وه، باشه گیانی من.

سدرم بت سدر سینگم شور کرد دود:

- زور باشد.

ندو روزه خوشترین کاته کانی ته مه نم برو.. دوای که رانه و دم بت مال و باسکردنی لای
نامینه باود ژنم.. نامینه و تی:

- هدر نیستا دوجمه لای پا و کت و پی بز خوش ده که، نه ویش رازی بی.

نامینه منی بدهجی هیشت و خوشم له ژوورهوه کدوته چاودروانی، ناخو دهتوانی نه و
متماندیه لای باوکم پدیدا بکات نه گمر نه ماله هاتنه پیش قسمهيان نهشکینی و
رازیبی؟.. همرواش دهچوو، کاتیک نامینه گدرایدهه لام، له دوورده بزهه کی نایه
سدر لیو و وتنی:

- هدمو شتک بدلتی تؤیه، له نیستاوه پیروزه.

هدر به غاردان بمرهه رووی رؤیشتم و له خوشیاندا پهلاماریم داو نه ملاو نه ولايم بو
چند جاري ماچکرد و به پیکهنه ونه:

+ سوباست ده کم دایه گیان، تو دایکی منی.

بو شدوی له ده گای مالمان درا، باوک و دایک و هردوو مامی شیرکو بسو.. باوکم
لدبدر دلی من، بی نهودی لدزیانیدا نهوانی بینیبی و ناسیبی، به خیرهاتنتیکی
گدرمی کردن و نامینهش هینده بدرپیزدهه چووه پیشوازیان، همموهیان بمه دیده
چاو نه بلدق بون.. تاوی دوان مانده، که مه بستی هاتنه کهیان لای باوکم درکاند،
باوکم به خوشحالیدوه پیتی وتن:

- کچم له کوری نیره باشت نادمه کوری خدلکی، گهر پوخست بدنه رای کچه
و درگرم، گهر رازی بئن، بدته ما نین تاسمر هدر له مالئ بیهیتلنه ونه.

له جیره باوکم هدلساو هاته لام رای من و درگری، که وتن:

+ باوکه وابزانم شیرکز کوریتکی خراب نیه،...

نهیهیشت قسمه کدم ته او اکدم، وتنی:

- تیگهیشم.. ته او.. تیگهیشم.

کدرایدهه لای میوانه کان و رازیبورونی من و خوی را گهیاندن.

بو شدوی داهاتوو مهلايان هینتاو منیان له شیرکو ماره کرد.. کاتیکیش خوتندنی
نه ساله مان ته او کرد، له پشروعی هاویندا منی گواسته و ناهدنگنیکی خوشمان گیڑا.

نیستاش هردوکمان مامؤستاین و ژیانیکی خوش ده بینه سر، دوو کچ و
کوریتکمان هدیده، کچه کان یه کیتکیا نه دایکم و نه دیتر بمناوی گه و هدری خوشکم
ناو لینتاوهه کوره کدشمان ناوی (هیوا) یه، نه و هیروا یه ده میک برو خوم پیتهه ده بینسی
و خرا بدنیبی کردم.

238

posts

19.2k

followers

7

following

Promote

Edit Profile

پروگرام فارمی کتابخانه PDF

Public Figure

o

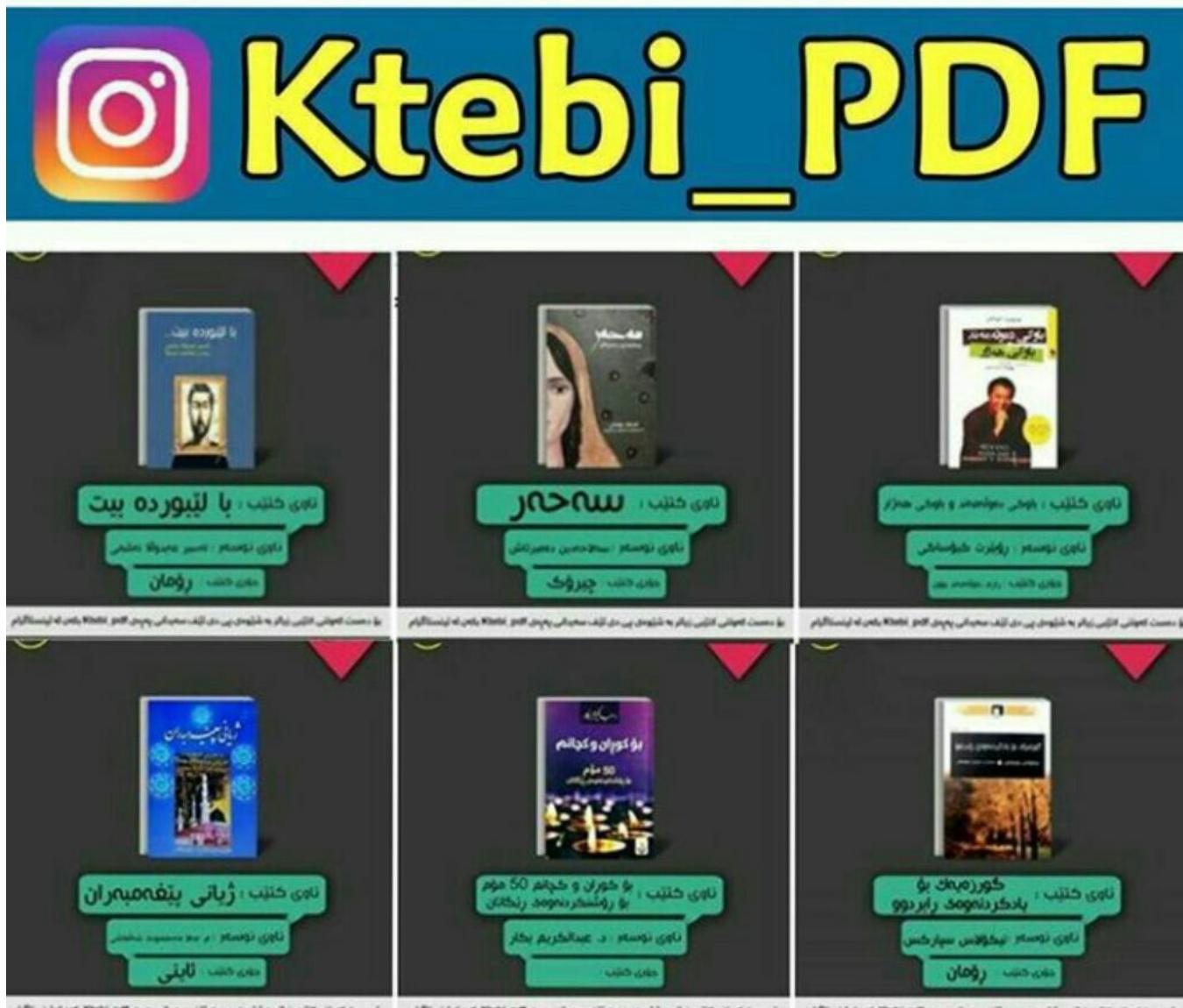
باشتىن و سىسىدىتىن و بى خۇتنەر تىن كىشىكان

و شیوه PDF داگره خوارج

Ganjyna

لینکی کتیبه‌کان نم لینکه بکاره‌وو بـ داگرتنی کتیبه‌کان

drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJGJLu36xeLUjwdbjgTSVsIbo_

238

posts

19.2k

followers

7

following

Promote

Edit Profile

PDF کتبي

Public Figure

لېزه

باشترين و بىسودترين و پر خوينه رترين كتبيه کان

بە خۆرایى و بە شىوه PDF داگره

Ganjyna

لينكى كتبيه کان نەم لىنكى بىكىرەوە بۇ داگرتنى كتبيه کان

drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJGJLu36xeLUjwdbjgTSVsIbo_

Ktebi_PDF

The grid displays six book covers:

- Top Left: ناھىيە كتلىپ با لېپوردە بىت (Naheyyiye Ktliip Ba Lepurdə Bit) by داھىرى تۈمىزىم - سەئىدىم مەھىمەتلىك (Dahyri Tumizim - Seidim Mehmetliq). Includes a QR code.
- Top Middle: ناھىيە كتلىپ جىزىيەت (Naheyyiye Ktliip Jiziyyet) by داھىرى تۈمىزىم - سەئىدىم مەھىمەتلىك (Dahyri Tumizim - Seidim Mehmetliq).
- Top Right: ناھىيە كتلىپ : ئەپىش نەۋەپەنەن و ئەپىش نەۋەزىر (Naheyyiye Ktliip : Apish Nawaipenän and Apish Nawaizer) by داھىرى تۈمىزىم - رەھىلتەت ئەپەپەنەن (Dahyri Tumizim - Rahilettet Apipenän).
- Bottom Left: ناھىيە كتلىپ : ئۇيىنى ئەپەپەنەن (Naheyyiye Ktliip : Uyuni Apipenän) by داھىرى تۈمىزىم - سەئىدىم مەھىمەتلىك (Dahyri Tumizim - Seidim Mehmetliq).
- Bottom Middle: ناھىيە كتلىپ : ئۇ شەھىر و ئەڭىنام 50 مۇمۇم (Naheyyiye Ktliip : U Shəhər ve Äñinam 50 Mumum) by داھىرى تۈمىزىم - دەيدەڭلىرىم بىڭار (Dahyri Tumizim - Däidäñlıriym Biñar).
- Bottom Right: ناھىيە كتلىپ : ئۇچورىمەن بۇ يادىگەردا (Naheyyiye Ktliip : Uçürümən Bu Yadiğerda) by داھىرى تۈمىزىم - تۈركىيەسى سەئىدىم مەھىمەتلىك (Dahyri Tumizim - Türkisiyəsi Seidim Mehmetliq).